

ŠTVRTOK 25. FEBRUÁRA 2010

PREDSEDÁ: PÁN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredseda

1. Otvorenie rokovania

(Rokovanie sa začalo o 09.00 hod.)

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Vážený pán predsedajúci, keďže včera nám istý čas trvalo, kým sme skončili prácu tu v Parlamente, nemali sme príležitosť spomenúť nedávne úmrtie Orlanda Zapatu, ktorého španielska delegácia úprimne oplakáva. Zomrel po dlhej protestnej hladovke. Je prvým vážnom svedomia, ktorý na Kube zomrel za posledných 40 rokov, a pri tejto príležitosti žiadame prepustenie všetkých väzňov svedomia na Kube a všade inde na svete. Zároveň by sme radi vyjadrili solidaritu s jeho rodinou a s kubánskymi obyvateľmi na ich ceste k pluralizmu a rozvoju.

Táto veľmi smutná udalosť by mohla urýchliť diskusiu zameranú na stanovenie vzťahov medzi Európskou úniou a Kubou v rámci komplexného dvojstranného rámca, ktorý zabezpečí neustály a konštruktívny dialóg o ľudských právach, a to na rovnakej úrovni, na akej sú dohody Európskej únie s tretími krajinami.

2. Predložené dokumenty: pozri zápisnicu

3. Situácia na Ukrajine (predložené návrhy uznesení): pozri zápisnicu

4. Zelená kniha o reforme spoločnej rybárskej politiky (rozprava)

Predsedajúci. – Ďalším bodom programu je správa (A7-0014/2010) pani Marie do Céu Patrãoovej Nevesovej v mene Výboru pre rybné hospodárstvo o zelenej knihe o reforme spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva (KOM(2009)0163 – 2009/2106(INI)).

Maria do Céu Patrão Neves, spravodajkyňa. – (PT) Dovoľte mi venovať pár slov skupine 50 rybárov, ktorí by práve v tejto chvíli mali vchádzať do Parlamentu a ktorí sa sem prišli pozrieť na túto rozpravu a hlasovanie o správe.

Myslím si, že môžem hovoriť za všetkých kolegov z Výboru pre rybné hospodárstvo, ktorí na tejto správe intenzívne pracovali, keď poviem, že som veľmi šťastná, že nadišiel tento deň, keď sa má správa predložiť Parlamentu a má sa o nej hlasovať. Prečo? Pretože spoločná politika rybného hospodárstva je jednou z najvýznamnejších politík Európskej únie. Mala pomerne ťažký začiatok. Oficiálne bola spustená v 80. rokoch 20. storočia a svojou prvou reformou prešla v roku 2002. Dnes sme si vedomí niektorých hlavných problémov, ktoré sme vtedy objavili (mám na mysli nadmernú kapacitu, nadmerný rybolov a nadmerné investície, ktoré, zdá sa, neboli rovnaké v celej EÚ), pretože tieto problémy sú do značnej miery stále aktuálne aj v súčasnosti.

To je východisko reformy, ktorá musí byť rozsiahla a intenzívna a ktorú tento priemysel dlho očakával.

Akým smerom by sa podľa obsahu našej správy mala táto reforma uberať? Po prvé, pokiaľ ide o základné zásady, musí existovať rovnováha medzi ekologickými, sociálnymi a hospodárskymi aspektmi. Ekologické aspekty sú potrebné na zaručenie ochrany populácie rýb, sociálne aspekty na zaručenie rozvoja a dôstojnosti rybárskeho povolania a hospodárske aspekty na zaručenie toho, že tento priemysel môže vytvárať príjem. Bez týchto troch aspektov nebudeme mať v Európskej únii žiadne rybné hospodárstvo, alebo prinajmenšom žiadne také, ktoré by bolo trvalo udržateľné a schopné rozvíjať sa, o čo nám vlastne všetkým ide.

Ako by sa mali tieto všeobecné zásady zamerané na obmedzenie rybolovu, zvýšenie zisku a lepšiu ochranu populácie rýb uplatňovať? Správa zdôrazňuje niektoré základné aspekty, ako sú: investície do decentralizácie; podpora lepšieho postavenia rybárov a celého rybného hospodárstva s cieľom udeliť im rozhodovacie právomoci; rozsiahlejšie zapojenie rybárov do riadenia rybolovu, ktoré zároveň umožní politiku zodpovednosti a dodržiavania pravidiel; potreba rozlišovať medzi flotilami remeselného rybolovu a priemyselnými flotilami pomocou špecifických nariadení pre každý druh flotíl; potreba odhadnúť modely riadenia, ktoré sú lepšie prispôbené rôznym oblastiam rybolovu a rôznym druhom rybného hospodárstva;

dôležitosť posilnenia trhu prostredníctvom rybolovu zameraného na výrobky s pridanou hodnotou a zvyšovanie prvých predajných cien; spojenie dotácií s osvedčenými postupmi; nariadenie týkajúce sa modernizácie flotíl z hľadiska bezpečnosti a hygieny; energický rozvoj akvakultúry, ktorá je v rámci Európskej únie ekologicky trvalo udržateľná, a rozvoj ďalších odvetví, ktoré sú zapojené do lovu alebo spracovania rýb. Nemali by sme zabúdať upozorňovať ani na rastúcu úlohu žien v rybnom hospodárstve a potrebu vyžadovať, aby produkty rybolovu z tretích krajín, ktoré sa dovážajú do EÚ, podliehali rovnakým požiadavkám, akým podliehajú produkty našich výrobcov. To znamená certifikáciu, označovanie, sledovateľnosť a napokon začlenenie rybného hospodárstva do európskej námornej politiky v rámci širšieho kontextu zväčšovania jeho kapacity.

Na záver mi dovoľte povedať, že dokument, ktorý tu dnes predkladáme, je výsledkom spoločného úsilia všetkých členov Výboru pre rybné hospodárstvo, a to najmä tieňových spravodajcov, s ktorými sme veľmi intenzívne spolupracovali. Rovnako sme spolupracovali aj s Komisiou, so sekretariátom Európskeho parlamentu, s poradcom Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) a ďalšími poradcami iných politických skupín a, samozrejme, s mojím úradom a asistentom pre oblasť rybného hospodárstva. Práca, ktorú tu dnes predkladáme, predstavuje skutočne spoločné úsilie a dúfame, že bude aj prijatá.

Juan Carlos Martín Fragueiro, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážený pán predsedajúci, aj predsedníctvo víta túto rozpravu v Európskom parlamente, keďže významným spôsobom prispieva k rozsiahlemu konzultačnému postupu súvisiacemu so zelenou knihou. Komisia by preto mala pri príprave svojich legislatívnych návrhov seriózne zvážiť príspevky Európskeho parlamentu.

Aj Rada starostlivo preskúma všetky stanoviská Parlamentu, aby mu umožnila následne preskúmať a prijať legislatívne návrhy v súlade s riadnym legislatívnym postupom.

Zelená kniha z apríla 2009 sa zameriava na rôzne štrukturálne problémy v rámci spoločnej politiky rybného hospodárstva, ako sú: nadmerná kapacita, nedostatok konkrétnych cieľov, prijímanie krátkodobých rozhodnutí, nedostatok zodpovednosti v odvetví a vo všeobecnosti nedostatočné dodržiavanie pravidiel.

Zelená kniha zároveň stanovila možné spôsoby boja proti týmto štrukturálnym problémom a zamerala sa na dôležité otázky, ako sú napríklad diferencované režimy pre priemyselné flotily a pobrežné flotily remeselného rybolovu, odpad z výlovu, relatívna stabilita, prevoditeľné práva jednotlivcov, väčšie zameranie sa na trhy, začlenenie spoločnej politiky rybného hospodárstva do širšieho kontextu námornej politiky, verejné financovanie a vonkajší rozmer SRP (spoločnej rybárskej politiky).

Členské štáty, jednotlivo aj spoločne v rámci Rady, podrobne skúmajú všetky aspekty príslušných otázok. Prvá konzultačná fáza sa skončila v decembri 2009. Komisia doteraz prijala 1 700 návrhov a uskutočnila viac ako 125 stretnutí a seminárov.

V druhej fáze, ktorá sa začne 1. septembra tohto roku, sa budú analyzovať prednesené príspevky a bude sa diskutovať o hlavných myšlienkach. V januári Komisia zorganizovala seminäre o kľúčových prvkoch reformy a o správe rybného hospodárstva založenej na právach. Dokonca aj dnes sa koná seminár o remeselnom rybolove. Posudzovanie vplyvov sa uskutoční v marci. Európsky fond pre rybné hospodárstvo a finančný výhľad do budúcnosti sa budú prejednávať v apríli. V máji bude nasledovať vonkajší rozmer a v júni odpad z výlovu a selektívnosť.

Predsedníctvo a Komisia spolu organizujú konferenciu, ktorá sa bude konať 2. a 3. mája v La Coruňi. Bude sa zaoberať tromi základnými prvkami reformy, a to správou, riadením populácie rýb a rozlišovaním medzi priemyselným a remeselným rybolovom.

Ministri sa 4. a 5. mája stretnú v meste Vigo, aby preskúmali výsledky konferencie. Zároveň je možné, že júnové zasadnutie Rady do svojho programu zahrnie neformálnu rozpravu o pracovnom dokumente týkajúcom sa možných zmien.

Ako som už spomínal, v tretej fáze, ktorá sa začne v druhej polovici roka 2010, Komisia predloží bielu knihu a následne aj štyri legislatívne návrhy: základné nariadenie, novú spoločnú organizáciu trhov, technické opatrenia a nové nariadenie týkajúce sa financovania. Cieľom je, aby SRP s novou reformou nadobudla platnosť 1. januára 2013.

Rada však v tejto súvislosti musí prijať stanovisko. Oficiálne rozhodnutia prijme iba na základe legislatívnych návrhov, ktoré od Komisie dostane v roku 2011, a urobí to v súlade s pravidlami riadneho legislatívneho postupu.

Maria Damanaki, členka Komisie. – Vážený pán predsedajúci, keďže toto je moje prvé vystúpenie vo funkcii komisárky pred poslancami tohto Parlamentu, rada by som sa vám poďakovala za to, že ste mi dali príležitosť vystúpiť v Európskom parlamente. Je mi veľkou ctou, že som tu s vami a diskutujeme o reforme spoločnej politiky rybného hospodárstva, ktorá je kľúčovou záležitosťou pre celé odvetvie. Chcem zablažovať pani spravodajkyňu Nevesovej k usilovnej práci, v rámci ktorej spojila rôzne stanoviská v jednotnom dokumente. Absolútne súhlasím s tým, že potrebujeme radikálnu reformu, by sme napravili štrukturálne zlyhania našej politiky. Ako všetci viete, minulé reforma z roku 2002 nebola dostatočne úspešná.

Teraz musíme vyriešiť všetky predchádzajúce deficity a dosiahnuť lepšie výsledky z ekologického, sociálneho a hospodárskeho hľadiska. Verejná konzultácia jasne ukázala, že tu existuje široká podpora tejto reformy. Samozrejme, že dnes nebudem môcť reagovať na všetky otázky spomenuté vo vašej správe, o ktorej sa má hlasovať. Mám však na pamäti vaše kompromisné pozmeňujúce a doplňujúce návrhy týkajúce sa trvalej udržateľnosti, nadmernej kapacity, remeselného rybolovu, horizontálnej decentralizácie, postupného odstraňovania odpadu, nových dohôd v oblasti rybolovu a rozmiestnenia v odvetví rybolovu. Som vám veľmi vďačná za váš konštruktívny prístup.

Chcela by som zdôrazniť dve konkrétne otázky: po prvé, verejné financovanie. Myslím si, že naše dotácie musíme zamerať na dosiahnutie lepších výsledkov tak, že ich nasmerujeme na ciele našej politiky. Napríklad namiesto podporovania výstavby nových plavidiel by sme mali podporiť inováciu selektívnosti a ekologizácie a pomôcť organizáciám výrobcov reagovať na budúce problémy.

Po druhé, stotožňujem sa s vašimi názormi na sociálny rozmer: chceme rybné hospodárstvo, ktoré vytvára atraktívne a bezpečné pracovné miesta. Už sa teším, ako si dnes počas tejto rozpravy vypočujem vaše návrhy.

Dovoľte mi zároveň informovať vás o našich ďalších krokoch. Pripravíme súhrnnú správu o minuloročnej konzultácii, ktorá nám pomôže pripraviť návrhy novej politiky. Organizujeme semináre, aby sme prediskutovali konkrétne témy so zainteresovanými stranami, inštitúciami a členskými štátmi. Spolu so španielskym predsedníctvom usporiadame v máji rozsiahlu konferenciu o SRP.

Viem, a už sa to tu spomínalo, že práve v tejto chvíli prebieha v Komisii odborný seminár s účastníkmi z celej Európy. Je mi ľúto, že sa ho nemôžete zúčastniť. Tento seminár bol pripravený už dávno. Ak to bude možné, pokúsím sa zabezpečiť, aby sa v budúcnosti schôdze neprekrývali.

Na tomto základe začneme koncom roka 2010 vypracovávať návrhy, ktoré by mala Komisia prijať na jar 2011. Tento rozsiahly konzultačný proces vyvrcholí vo veľmi plodnej diskusii s vami. Vy ako spoloční zákonodarcovia budete potom hrať hlavnú úlohu vo formovaní novej politiky spolu s Radou. Naozaj sa teším na spoluprácu s vami.

Antonello Antinoro, v mene skupiny PPE. – (IT) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, som Rade vďačný za jej pripomienky. Zároveň by som rád poďakoval novej pani komisárke, ktorá dnes v tomto Parlamente vystupuje po prvýkrát, a zaželel veľa šťastia pri práci, ktorú sa chystáme zrealizovať.

Myslím si, že to, čo vykonávame, je dôležité, a dúfam, že táto zelená kniha, o ktorej sme dnes začali diskutovať a o ktorej budeme neskôr hlasovať, neskončí tak, ako to bolo v roku 2002.

Dnes sa však Európsky parlament nachádza v inej pozícii. Máme riadny legislatívny postup a Lisabonskú zmluvu, a preto si myslím, že my všetci ich musíme využiť, aby sme splnili ciele.

Kľúčové body charakterizovala naša spravodajkyňa pani Patrãová Nevesová, ktorej náš Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) ďakuje za prácu, ktorú vykonala, za zhrnutie, ktoré dokázala predstaviť, a za všetko, čo dokázala načrtnúť.

Chcel som sa len ujať slova a využiť túto príležitosť, aby som otvoril tému rybného hospodárstva, ale chcel by som vo svojich úvahách ísť ďalej, ako siahla obyčajná zelená kniha – a biela kniha, ktorá bola ohlásená na jún –, a vyjadriť sa k potrebám, ktoré existujú, pokiaľ ide o európske moria, a to najmä o Stredozemné more.

Dnes si musíme stanoviť pravidlá, ktoré nášmu hospodárstvu a našim rybárom stanovujeme už niekoľko rokov. Pobrežné štáty, dokonca aj tie, ktoré hraničia s Európou, však zámerne a často, skutočne veľmi často, tieto pravidlá ignorujú a my sa ocitáme v paradoxnej situácii, v ktorej sa toto všetko nariaďuje našim rybárom, zatiaľ čo ostatní si môžu robiť, čo sa im zachce.

Dnes má Európska komisia inú a silnejšiu úlohu. Má ministra zahraničných vecí a silnejší Parlament. Dúfam, že v rámci zelenej knihy a predtým, ako sa pustíme do bielej knihy, môžeme spolupracovať s tretími krajinami,

ktoré nie sú súčasťou Európskej únie, s cieľom navrhnuť spoločné pravidlá, ktoré by zaistili, že tí, ktorí budú týmto pravidlám podliehať, nebudú mať pocit, že ich Únia zrádza alebo ignoruje, a nebudú Úniu považovať za nepriateľa, ale skôr za priateľa.

Josefa Andrés Barea, v mene skupiny S&D. – (ES) Ďakujem vám, pán Martín Fragueiro, vitajte, a ďakujem aj vám, pani Damanakiová.

Aj ja tu v súvislosti s témou rybného hospodárstva vystupujem prvýkrát. V tejto oblasti skutočne čelíme významnej úlohe. Sme povinní a máme zodpovednosť stanoviť usmernenia, ktoré zaručia trvalú udržateľnosť morí, rybného hospodárstva a, stručne povedané, samotnej planéty.

Zároveň hovoríme o dôležitom prvku výroby v našich krajinách, na našich pobrežiach, v našich regiónoch – o hospodárskom a kultúrnom prvku, ktorý zahŕňa veľa hodnôt – a, ako ste celkom správne poznamenali, pani Damanakiová, sú tu problémy s reformou z roku 2002.

Musíme prehodnotiť zásadu relatívnej stability a hľadať nové prístupy k riadeniu, ktoré sú pružnejšie a prispôsobiteľnejšie, pretože máme problémy s celkovým prípustným výlovom a kvótami. Problémy spôsobuje veľmi dobre známa problematika odpadu, ktorý v záujme našich rybárov alebo v záujme našej planéty nemôžeme povoliť.

Budúca reforma SRP musí zaistiť systém trvalo udržateľného rybolovu. Zároveň podporujeme nový systém riadenia založený na rybolovnom úsilí. Musíme byť otvorenejší, musíme o veciach premýšľať a musíme sa pokúsiť urobiť riadenie pružnejším.

Potrebuje sa zaistiť rozsiahle zavedenie environmentálnych kritérií a rozlišovať medzi pobrežným rybolovom a hlbokomorským rybolovom. Je to dôležité a je to niečo, čo chce celé odvetvie. Musíme znížiť nadmernú kapacitu niektorých flotíl. Zároveň musíme dokončiť spoločnú organizáciu trhu a nájsť spôsob, ako stabilizovať trh a ako to zosúladiť s dovozom rýb z tretích krajín.

Boj proti nezákonnému rybolovu, ktorý je kritizovaný a ktorý je dodnes neúčinný, potrebuje dodatočné zdroje, harmonizované sankcie a medzinárodné dohody založené na zásadách práva, zásadách ľudských práv a zásadách dodržiavania dohôd.

Finančný rámec, ktorý podľa vašich slov musí prinášať lepšie výsledky, musí prinášať lepšie výsledky ako súčasná politika.

Predovšetkým musíme myslieť na sociálny rozmer: hovoríme o ľuďoch a musíme zaistiť, aby mali úctu, zmysel pre profesionalitu, aby sa im dostávalo profesionálneho uznania a aby dokázali z hospodárskeho hľadiska prežiť.

Samozrejme, nesmieme zabúdať na zapojenie žien, ktoré predstavujú neviditeľnú stranu sveta rybného hospodárstva. Musíme ich priviesť do popredia a vyvinúť pre ne zvýšené úsilie.

Reforma politík rybného hospodárstva je viac než len obyčajné vypracovanie právneho predpisu. Znamená to riešiť dôležitú časť reformy zvnútra Európskej únie, ktorá zaručí trvalú udržateľnosť morí, rybárov a časti planéty.

Problémom teda musíme čeliť odvážne a byť odvážny znamená riešiť politiku bez akéhokoľvek strachu. Musíme zabudnúť na svoje obavy. Musíme situáciu riešiť priamo a zachovať rovnováhu celého stavu, Európskej únie a sveta.

Carl Haglund, v mene skupiny ALDE. – (SV) Vážený pán predsedajúci, pre tých z nás, ktorí usilovne pracovali na tejto zelenej knihe a správe, je to mimoriadne dobrý pocit, že tu teraz prebieha toto plenárne zasadnutie. V prvom rade by som sa rád poďakoval pani spravodajkyni, ktorá vykonala vynikajúcu prácu.

Našu spoločnú politiku rybného hospodárstva treba vylepšiť. Pre Skupinu Aliancie liberálov a demokratov za Európu bolo dôležité, aby sa reforma zakladala na ekosystémovom prístupe. V tomto smere je znenie správy dobré. Zároveň čelíme situácii, keď je potrebné riešiť závažné problémy, ako napríklad odpad z výlovu, obrovskú nadmernú kapacitu, ktorá existuje na niektorých miestach, a okrem toho veľa ďalších vecí. Teší ma preto, že sme sa dokázali zhodnúť na opatreniach zameraných na riešenie najmä týchto vecí. Kto si skutočne myslí, že politika EÚ súvisiaca s odpadom z výlovu je oprávnená? Ja si to určite nemyslím.

Ďalšou dôležitou otázkou je regionalizácia spoločnej politiky rybného hospodárstva. Keď je situácia na rôznych miestach v Európe taká odlišná, je dôležité, aby sa mohli rozhodnutia prijímať a uplatňovať na

regionálnej úrovni. Ďalšou vítanou reformou je zámer zaviesť samostatný prístup pre remeselný pobrežný rybolov. V správe skupiny ALDE sme predložili aj tieto otázky.

Ako Fína a človeka, ktorý žije pri Baltskom mori, ma zároveň teší vyhlásenie týkajúce sa možnosti prijať opatrenia, ktoré by riešili problém nadmerných populácií tuleňov a kormoránov, pretože práve ten je jednou z najväčších hrozieb rybného hospodárstva v Baltskom mori.

Na záver by som rád spomenul dohody v oblasti rybolovu s tretími krajinami. V tomto smere je pre našu politiku dôležité, aby išla ruka v ruke s politikou ľudských práv EÚ. Dohoda s Guineou je dobrým príkladom toho, keď Parlament hlasoval proti dohode, a to poukazuje na smer, ktorým by sme sa mali v budúcnosti uberať.

Som nesmierne rád, že vidím, ako ďaleko táto reforma pokročila. Máme dobrú zelenú knihu a som si istý, že od roku 2013 budeme mať oveľa lepšiu politiku rybného hospodárstva.

Isabella Lövin, v mene skupiny Verts/ALE. – (SV) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka Damanakiová, dámy a páni, spoločnou rybárskou politikou EÚ a jej ničivými následkami som sa začala zaoberať v roku 2002, keď sa po hlasovaní väčšiny v švédskom parlamente Švédsko rozhodlo zaviesť jednostranný zákaz výlovu tresky na jeden rok, ale Európska komisia mu zabránila v tom, aby tento zákaz uplatnilo.

Napriek skutočnosti, že Švédsko malo v úmysle odškodniť svojich komerčných rybárov za tento zákaz, napriek skutočnosti, že výskumní pracovníci Medzinárodnej rady pre výskum mora odporúčali úplný zákaz výlovu tresky na niekoľko rokov, a napriek skutočnosti, že populácie rôznych druhov tresky pozdĺž švédskeho pobrežia boli úplne vyhubené alebo zredukované o 70 % až 90 %, zásada spoločnej politiky rybného hospodárstva bola dôležitejšia. Ak niekto loví nadmerne, musí to podľa Komisie robiť aj Švédsko. Inými slovami, využívanie zdrojov bolo pre členské štáty EÚ povinné.

Posledná reforma politiky rybného hospodárstva bola dokončená v roku 2002 a ukázalo sa, že nedokáže riešiť zložité problémy, ktorým rybné hospodárstvo v tom čase čelilo už desať rokov. Konkrétne išlo o to, že priveľa plavidiel, ktoré sú priveľmi výkonné, súperia o primálo a stále o čoraz menej rýb. Posledné plavidlá, ktoré lovili tuniaka modroplutvého, dotovala EÚ v Stredozemí len prednedávnom, a to v roku 2005. Od roku 2000 do roku 2008 zaplatili daňoví poplatníci EÚ 34 miliónov EUR za postavenie a modernizáciu plavidiel na lov tuniaka v čase, keď bola populácia tuniaka na pokraji vyhynutia. Podobná logika je zjavná v Baltskom mori. V posledných rokoch zaplatila švédska rada pre rybné hospodárstvo 5,4 milióna EUR za zošrotovanie niektorých najväčších rybárskych lodí na lov tuniaka – tých istých lodí, ktoré boli postavené s pomocou finančných prostriedkov EÚ.

Politika rybného hospodárstva potrebuje radikálnu reformu. Myslíme si, že všetky druhy škodlivých dotácií treba zastaviť. Plavidlá EÚ s bezcolným palivom a dohodami o prístupe, ktoré zabezpečujú daňoví poplatníci, v súčasnosti pripravujú africké moria o životne dôležité zásoby potravy a nečestne súperia s africkými rybármi, pričom zároveň ničia ekosystémy.

Pred dnešným hlasovaním o správe o zelenej knihe by som chcela vyzvať všetkých kolegov poslancov, aby odstránili aspoň jeden zlý odsek z inak prevažne vynikajúcej správy. Narážam na odsek 121, ktorý uvádza, že vonkajšia politika rybného hospodárstva EÚ by mala brániť záujmy európskeho rybného hospodárstva. Nemyslím si, že by mala EÚ úžitok z toho, keby v roku 2010 viedla takúto politiku.

Marek Józef Gróbarczyk, v mene skupiny ECR. – (PL) Vážený pán predsedajúci, pani Damanakiová, na úvod by som sa chcel úprimne poďakovať pani Patrãovej Nevesovej za úsilie, ktoré vložila do prípravy tejto správy. Na vytvorenie takého koherentného dokumentu je potrebné veľké odhodlanie, ako aj zmysel pre kompromis. Táto správa je však len základom pre vytvorenie budúcej spoločnej politiky rybného hospodárstva, ktorá si vyžaduje dôkladnú obnovu a zásadné zmeny, aby bolo možné zladiť ochranu životného prostredia s rozvojom historického dedičstva rybolovu. Politika musí byť založená na regionalizácii, ktorá bude sama o sebe založená na podmienkach, ktoré prevládajú v rôznych regiónoch. To umožní správne zhodnotenie založené na názoroch z radov predstaviteľov rybného hospodárstva, ako aj na vedeckých názoroch, pričom prijatý kompromis zaistí spravodlivé a rovnocenné riadenie rybolovu.

Nová politika rybného hospodárstva musí podnietiť rozvoj priemyslu v Európe, ktorý zachvátila kríza, ale zároveň treba venovať pozornosť bezohľadnému priemyselnému rybolovu, ku ktorému dochádza najmä v Baltskom mori, kde zdravé a cenné ryby melú na rybiu múčku, ktorá sa používa na hydinárskych a dobytých farmách, a výmenou za to sa toxický pangasius z Ďalekého východu dostáva na stoly Európanov. To je úder

namierený na udržateľný pobrežný rybolov v Európe, teda na priemyselné odvetvie, ktorému by sa mala venovať mimoriadna pozornosť.

Zároveň to dokazuje, že je nutné vytvoriť racionálny a spravodlivý systém výlovu, ktorý by nahradil systém kvót, ktorý sa dá ľahko zmanipulovať. To by malo dať rovnakú šancu všetkým rybárom vo všetkých krajinách Európskej únie. Európski konzervatívci a reformisti podporujú túto správu v nádeji, že sa súčasný systém zmení.

João Ferreira, v mene skupiny GUE/NGL. – (PT) Vo svojej zelenej knihe sa Komisia snaží zaviesť postupný alebo nie postupný systém Spoločenstva zameraný na prevoditeľné práva na rybolov alebo práva súkromného vlastníctva na prístup k využívaniu verejného vlastníctva, a to populácie rýb.

Keď sa uskutočňovala posledná reforma, tento návrh bol zamietnutý, ale po desiatich rokoch je Komisia opäť poverená touto úlohou. Tento návrh predpovedá nevyhnutné následky privatizovania populácie rýb: koncentráciu činnosti skupín s väčšou hospodárskou a finančnou silou a rozsiahle zničenie remeselného pobrežného rybolovu. Ukazuje sa, že krajiny, ktoré si vybrali túto cestu, ako napríklad Island, sa chcú teraz stiahnuť, keďže čelia nepriaznivým následkom a zvrátenostiam tohto systému.

Parlament by mal zaujať jasný postoj tým, že tento návrh zamietne. Mimochodom, toto riešenie nie je žiadnym druhom záruky, že trvalá udržateľnosť populácie rýb bude chránená, keďže obmedzenie a koncentrácia práv medzi hŕstku aktérov nemusí nevyhnutne znamenať zníženie rybolovného úsilia, ale len koncentráciu využívania zdrojov.

Ochrana trvalej udržateľnosti zdrojov si vyžaduje iné opatrenia, ako je napríklad zabezpečenie spravodlivej návratnosti v rámci odvetvia. To si zase vyžaduje zásah do trhu a vylepšený marketing v odvetví, lepšie zhodnotenie prvých predajných cien, zvýšenie odmeny za prácu rybárov, zníženie počtu sprostredkovateľov a podporu spravodlivého rozdeľovania pridanej hodnoty v celom hodnotovom reťazci tohto odvetvia.

Realita rybného hospodárstva v EÚ je zložitá a rozmanitá. Za týchto okolností je všeobecne uznávaná dôležitosť miestnej samosprávy v priamom rozpore s inštitucionálnym rámcom, ktorý vytvorila Lisabonská zmluva a ktorý stanovuje, že ochrana morských biologických zdrojov je výhradnou kompetenciou Európskej únie.

Potrebujeme riadenie, ktoré bude podporené vedeckými poznatkami a ktoré berie do úvahy realitu a špecifické znaky každej krajiny, každej rybárskej oblasti, každej flotily, ako aj samotné zdroje. To znamená zapojiť rybárov do hľadania riešení a ich realizovania. To sa veľmi líši od obvyčajného decentralizovaného uplatňovania centrálne definovanej politiky.

John Bufton, v mene skupiny EFD. – Vážený pán predsedajúci, chcem požiadať pani komisárku Damanakiovú o citlivý prístup k Británii v rámci prepracovania spoločnej politiky rybného hospodárstva, ktorá sa snaží zahrnúť rekreačný morský rybolov do regulácie a kontroly morského rybolovu.

Myslel som si, že celý zmysel kvót spočíval v tom, aby sa zabránilo zmenšeniu populácie rýb. Európska politika rybného hospodárstva je v dosahovaní trvalej udržateľnosti taká neúspešná, že 91 % rybného hospodárstva je na ceste k tomu, aby bolo do roku 2015 označených ako oblasti s nadmerným rybolovom.

Problémom však nie je to, kto vo vodách loví, ale akým spôsobom to robí. Nerozvážne lovenie pomocou vlečných sietí a dlhých rybárskych vlascov so sériou háčikov zbavujú naše moria morského života. Hádzat však späť do mora mŕtvce ryby, ktoré už boli ulovené a sú dobré na podávanie na stôl, je určite opakom trvalej udržateľnosti.

Za udržateľný rybolov však možno považovať rekreačný morský rybolov, ktorému sa v Spojenom kráľovstve venuje asi milión ľudí a ktorý podporuje podnikanie v predpokladanej hodnote asi 2 miliardy EUR, čo sa týka len samotného obchodu na kontinente.

Odvetvie rekreačného rybolovu zamestnáva v približne 1 300 podnikoch v Anglicku a Walese okolo 19 000 ľudí. Rekreační morskí rybári lovia a vyťahujú z mora len to, čo chcú skonsumovať, pričom malé mladé ryby nechávajú rásť a rozmnožovať sa a to, čo vyslovene nepotrebujú, hodia späť. V niektorých prípadoch najskôr rybu označia, čím prispievajú k programom ochrany.

Ak si Komisia presadí svoje, budú nútení vyloviť všetko, čo chytia, a počítať svoje kvóty oproti tým národným.

Rekreačný morský rybolov podporuje ekologicky dôkladnú sebestačnosť, ktorá by, ak by ju v praxi uplatňovalo viac ľudí, znížila dopyt, ktorý v súčasnosti poháňa nerozvážený komerčný rybolov a ohrozuje morský život celých druhov.

Spoločná politika rybného hospodárstva bola vždy zaujatá proti britskej flotile, ktorej sa v súčasnosti povoľuje uloviť len 7 % kvót na tresku v Lamanšskom prielive a len jednu pätinu kvót v našich vlastných teritoriálnych vodách.

Možno sa pani komisárka rozhodne podporiť potreby neškodných rekreačných rybárov v Spojenom kráľovstve rovnakým spôsobom ako jej predchodca, ktorý preukázal otvorenú vnímavosť k potrebám rybárov vo svojej krajine, keď sa postavil proti zákazu predaja tuniaka modroplutvého v rámci odvetvia, ktoré jeho krajine, teda Malte, prinesie ročne 100 miliónov EUR.

SRP už vyhubila väčšinu z toho, čo malo predstavovať obrovské obnoviteľné zdroje. Rekreační morskí rybári sa podieľajú možno na 1 % celkového výlovu, ktorý ostáva. Komisia váha chrániť takmer ohrozené druhy, ale rozhodla sa regulovať rybolov ako hobby. To len ukazuje, kde sú záujmy Komisie.

Diane Dodds (NI). – Vážený pán predsedajúci, pre mňa a mojich voličov v Severnom Írsku je rybné hospodárstvo a 27 rokov spoločnej politiky rybného hospodárstva zhrnutých v odseku 138 tejto správy, ktorý znovu opakuje, že jednou z mála oblastí, v ktorých bola SRP relatívne úspešná, je tá oblasť, ktorá bola pod kontrolou členských štátov.

Ideálne by pre nás bolo, keby sa SRP zrušila alebo keby od nej Spojené kráľovstvo odstúpilo, čím by sa umožnilo, aby členské štáty opäť prevzali kontrolu nad svojimi vodami.

Bohužiaľ, nežijeme v takomto ideálnom svete. Reforma SRP bude nevyhnutne viesť k ďalšiemu druhotriednemu riešeniu pre rybárov zo Severného Írska, k riešeniu, ktoré bolo za posledných tridsať rokov poznačené neopodstatneným úpadkom nášho rybného hospodárstva a nezodpovedanými otázkami okolo stavu populácie tých rýb, od ktorých je naše rybné hospodárstvo závislé.

To absolútne dokázal aj debakel okolo decembrového zasadnutia Rady týkajúceho sa rybného hospodárstva a rozhodnutí o kvótach.

Keďže tu ide nanajvýš o druhotriedne riešenie, dôrazne podporujem regionalizáciu SRP tak, ako to predniesla pani spravodajkyňa. Podporujem názor, že SRP by sa mala zakladať na troch kľúčových zásadách ekologického, sociálneho a hospodárskeho rozmeru. Čo najúprimnejšie dúfam, že môžeme vytvoriť politiku, ktorá zvráti katastrofálne následky SRP.

Obávam sa však, že radikálna zmena, ktorú v tomto preskúmaní niektorí sľubujú, bude mať za následok ďalšiu premárnenú príležitosť pre naše rybné hospodárstvo a populáciu našich rýb.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, v rámci tejto reformy je v stávke všetko. Ak nebudeme odvážni teraz, už nebudeme mať ďalšiu príležitosť vytvoriť skutočnú politiku rybného hospodárstva a budeme čiastočne zodpovední za jej zlyhanie.

SRP už roky zažíva čoraz oprávnenejšiu kritiku a bolo by skľučujúce, keby sa teraz, keď sa nám ponúka posledná príležitosť, tento Parlament ukázal ako neschopný navrhnuť alternatívy k tomu, čo sme už toľkokrát kritizovali. Ide najmä o očividné zlyhanie systému ochrany a riadenia, ako to dokazuje stav zdrojov a úpadok v odvetví.

Jednoducho nerozumiem akejkol'vek neochote jasne navrhnuť alternatívy, o ktorých sa v tomto Parlamente diskutovalo v roku 1996. Ide napríklad o prevoditeľné systémy kvót alebo riadenie založené na úsilí, ktoré majú skutočne pozitívne výsledky a ktoré by prinajmenšom mohli pomôcť zachovať viac priemyselných flotíl.

Správa hovorí, že tu nemôže byť univerzálne riešenie, ale zároveň zatvára dvere pred možnosťou, že by tu mohli byť iné riešenia. Nechápem tento rozpor a nechápem ani to, prečo, ak niekto nechce použiť nejaký nástroj, riešením musí byť zakázať ho pre každého.

To nie je ochrana najslabších. Je to strach na strane niektorých odvetví, ktoré vidia riešenia len v neustálych dotáciách.

SRP by mala zaručiť aj konkurencieschopnosť v globalizovanom svete produktov rybolovu. Trh s týmito produktmi bude nepochybne naďalej rásť, ale zdá sa, že bude rásť bez nás.

Politiky v rámci Únie by mali byť koherentné, pričom musíme zaistiť, aby obchodná politika a pravidlá označovania pôvodu, ako napríklad tie, ktoré sa objavili v nových dohodách o hospodárskom partnerstve, nezničili konkurencieschopnosť rybného hospodárstva Spoločenstva bez toho, aby boli niečím iným, než len obyčajnými gestami smerom k tretím krajinám. Inak na to naše odvetvie rybolovu doplatí.

Pán predseda, konsenzus je dobrá vec, keď má za následok pokrok, ale nie, keď ostávame nehybní tvárou v tvár problémom, pričom máme veľa problémov, ktoré treba riešiť.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Vážený pán predseda, pani komisárka, dámy a páni, srdečne vítam všetkých rybárov a všetky rybárky v Parlamente. Dnešné hlasovanie predstavuje pre Európsky parlament istý medzník. Po prvýkrát od ratifikácie Lisabonskej zmluvy máme príležitosť vyjadriť svoje názory na reformu spoločnej politiky rybného hospodárstva. V niekoľkých nasledujúcich rokoch sa naša právomoc a naše povinnosti do značnej miery zväčšia. Táto správa je prijateľná a rada by som sa poďakovala pani Patrãoovej Nevesovej a pani Andrésovej Bareovej za usilovnú prácu.

Podarilo sa nám do správy zahrnúť dôležité sociálne a demokratické záujmy. Patrí medzi ne zvláštna podpora remeselného rybolovu. Tí, ktorých sa to týka, teraz budú zapojení do rozhodovacieho procesu. Podporiť treba najmä malé rodinné podniky. Ich prítomnosť v pobrežných regiónoch nielen zaisťuje pracovné miesta, ale zároveň zvyšuje atraktivnosť mnohých týchto regiónov v očiach turistov. Niektoré časti tejto správy treba ešte vylepšiť a s týmto cieľom sme predložili pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy. My sociálni demokrati chceme vysvetliť, že jedným z hlavných problémov je mimoriadna nadmerná kapacita. Pravda je, že environmentálna udržateľnosť je základným predpokladom pre hospodárske prežitie rybárov. Životné prostredie preto musí dostať prednosť.

Tretí dôležitý bod sa týka vonkajších aspektov SRP a dohôd o partnerstve s tretími krajinami. Navrhujeme, aby bol odsek 121, ktorý kladie prehnáný dôraz na záujmy európskeho rybného hospodárstva, vypustený. Mimo európskych vôd by sme mali správať rovnako, ako to robíme doma. To znamená podporovať trvalú udržateľnosť, ľudské práva a demokraciu po celom svete a zabezpečovať, aby príjmy z dohôd o partnerstve nemizli v pokladniciach skorumpovaných diktatúr.

Na záver by som chcela uviesť ešte jednu podstatnú vec. Politika európskeho rybného hospodárstva je horúci zemiak, pretože zahŕňa tak mnoho silných národných záujmov. Nebude žiadnym prekvapením, že tieto záujmy viedli v posledných týždňoch k búrlivým diskusiám v rámci skupín. Našťastie sa nám všetkým podarilo dospieť k účinným kompromisom. Pokiaľ však ide o legislatívny proces, musíme sa na túto otázku zamerať viac ako dnes a predložiť nejaké spoločné európske riešenia. Bezvýznamné problémy národnej chamtivosti musíme prenechať Rade.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Vážený pán predseda, predovšetkým mi dovoľte privítať pani komisárku pri príležitosti jej prvého vystúpenia v Parlamente a zaželať jej všetko dobré počas jej funkčného obdobia. Zároveň mi dovoľte zablahoželať našej kolegyni pani Nevesovej k príprave tejto správy.

(GA) Nová spoločná politika rybného hospodárstva musí mať jasnejšie a lepšie ciele, ktoré akceptujú ekologické, hospodárske a sociálne zásady. Musí dôjsť k radikálnemu prehodnoteniu a, samozrejme, musia sa zapojiť všetky zainteresované strany.

Musíme riadiť populáciu rýb trvalo udržateľným spôsobom. Zároveň je však dôležité zabezpečiť európskym rybárom schodný a trvalo udržateľný spôsob života.

Mám obavy najmä o rybárov loviacich pri pobreží a o rybárov z malých pobrežných ostrovov. Takýto remeselný rybolov je nesmierne dôležitý v okrajových oblastiach, kde neexistuje žiadne alternatívne sociálne zamestnanie. Povzbudilo ma, keď som dnes ráno počul, ako pani komisárka spomínala práve tento druh rybolovu.

Väčšina lodí, ktoré lovia v týchto oblastiach, meria menej ako 15 metrov, loví také množstvo rýb, ktoré nemá žiadny podstatný vplyv na populáciu rýb, a, samozrejme, mnohé z nich lovia také druhy, na ktoré sa kvóty nevzťahujú. Najdôležitejšie však je, že pre mnohých z týchto ľudí neexistuje žiadny alternatívny zdroj zamestnania. Z toho dôvodu som predložil pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh, ktorý vyzýva Komisiu, aby k týmto odľahlým komunitám pristupovala špeciálne.

Regionalizácia a zavedenie regionálnych poradných rád boli úspešné, takže regionalizačné riadiace štruktúry by mali priniesť mnoho pozitívnych účinkov vrátane zvýšenej zodpovednosti zainteresovaných strán a ustanovenia novej spoločnej politiky rybného hospodárstva, ktorá bude citlivejšia k miestnym záujmom.

Vďaka nadobudnutiu platnosti Lisabonskej zmluvy, ku ktorému došlo po minuloročnom referende v našej krajine, má teraz Európsky parlament väčšiu legislatívnu zodpovednosť. Aj toto pani komisárka uznala a na spoluprácu s ňou sa teším.

Na záver dúfam, že kľúčové ustanovenia tejto správy budú v budúcnosti zahrnuté do významných reforiem.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Vážený pán predsedajúci, naša spravodajkyňa v súvislosti so SRP vyhlásila, že jej pôvodné problémy sú do značnej miery stále aktuálne. Nuž, súhlasím. Dvadsaťsedemročná skúsenosť so SRP v Škótsku je zlou skúsenosťou. Ak sa chceme posunúť k systému riadenia rybného hospodárstva, ktorý funguje, a myslím si, že o to nám všetkým ide, potom musíme byť pripravení prijať radikálne odlišný prístup.

Príliš centralizovaná a nepružná SRP úplne zlyhala a s tým sa musíme zmieriť. Niečo s tým však musíme urobiť. Naopak, Komisia uznala, že miestne riadenie v rámci zóny dlhej 12 míľ (19 kilometrov) bolo doteraz vo všeobecnosti úspešné. Z toho plynie ponaučenie.

Predložil som pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy, pre ktoré hľadám podporu kolegov. V týchto pozmeňujúcich a dopĺňujúcich návrhoch žiadam delegovanie skutočných právomocí európskym krajinám zaoberajúcim sa rybolovom; podporu spolupráce medzi krajinami zaoberajúcimi sa rybolovom a zainteresovanými stranami na logickom základe prostredníctvom morských oblastí; podporu opatrení udržateľného riadenia prijímaných na vnútroštátnej a miestnej úrovni a zachovanie historických práv a výhod, ktoré vyplynuli zo zásady relatívnej stability.

Som pevne presvedčený, že tí, ktorí majú z úspešnej ochrany populácie rýb najväčší úžitok, teda naše spoločenstvá a krajiny žijúce sa rybolovom, majú najlepšiu pozíciu na to, aby prijali skutočné rozhodnutia o plánoch riadenia a zrealizovali ich vo svojich rybných hospodárstvách, spolupracujúc na regionálnom základe. SRP nielen zhoršila stav rybného hospodárstva a populácie rýb, ale vlastne zásadným spôsobom prispela k zhoršeniu verejnej mienky o EÚ ako celku – a aj toto je v stávke. Ak túto reformu SRP nenapravíme...

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

Struan Stevenson (ECR). – Vážený pán predsedajúci, predovšetkým mi dovoľte zablahoželať pani spravodajkyňu Patrãovej Nevesovej k veľmi usilovnej práci, ktorú v rámci tejto správy urobila. Dnes máme príležitosť zmeniť smerovanie politiky, ktorú každý zhodne považuje za deprimujúci neúspech. Ak však chceme uskutočniť takúto radikálnu zmenu, nesmieme opakovať predchádzajúce chyby.

Už žiadne mikroriadenie z centra, už žiadna regulácia zhora nadol, už žiadny univerzálny prístup k politike. Akákoľvek reforma SRP musí ukončiť debakel s odpadom z výlovu. Musí zainteresované strany zapájať do každodenného riadenia populácie rýb. Musí zaistiť, aby sa kapacity flotíl prispôbili úrovniam populácie rýb. Trvalú udržateľnosť a ochranu musíme umiestniť do centra nášho programu. Musíme ukončiť nezákonný, neohlásený a neregulovaný rybolov a zabezpečiť dôstojný zdroj obživy pre všetkých, ktorí v tomto odvetví pracujú. Ak sa nám podarí dať skutočný význam základným hodnotám SRP s cieľom zachovať pracovné miesta a populáciu rýb, urobíme skutočný pokrok.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Vážený pán predsedajúci, na reformu našej politiky rybného hospodárstva sa čaká už dlho. Bola by som však rada, keby bola ambicióznejšia, najmä pokiaľ ide o budúcu existenciu životaschopnej populácie rýb v našich moriach. Je pre mňa nesmierne neobvyklé, aby som hovorila, že plne súhlasím so Skupinou zelených/Európskou slobodnou alianciou, ale v tomto prípade musím uznať, že je to tak. Ich pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy sú skutočne zodpovedné a zároveň nevyhnutné pre budúcnosť nášho rybného hospodárstva.

Moja otázka pre Radu a Komisiu sa našim dnešným hosťom určite nebude páčiť, ale pre budúcnosť bude mať rozhodujúci význam. Moja otázka znie, ako môžeme v celej EÚ zaviesť zákaz lovu všetkých rýb a mäkkýšov počas ich období rozmnožovania. Každý vie, že vždy, keď ulovíme čo len jednu tresku plnú ikier (inými slovami rybích vajčiek), ulovíme celé budúce generácie tresky. To robí ochranu stabilnej populácie tresky takmer nemožnou, aby som uviedla aspoň jeden príklad k téme.

Som rada, že nová zelená kniha sa chce v oveľa väčšej miere zamerať na pobrežný rybolov. To bude prínosom nielen pre životné prostredie, ale zároveň to pomôže ochrániť pracovné miesta v oblasti. Dobré je aj to, že zelená kniha pripisuje dôležitosť trvalo udržateľnej akvakultúre, aby nám umožnila vyhnúť sa vyčerpaniu morí okolo pobreží tretích krajín. Rovnako by sme mali zastaviť rybolov exotických a ohrozených druhov rýb, ktoré sa lovia len preto, lebo suši sa stalo módnym jedlom.

Andrew Henry William Brons (NI). – Vážení pán predsedajúci, naša strana si myslí, že za ochranu populácie rýb by mal niešť zodpovednosť každý členský štát, ktorého rybári by mali výhradný prístup k vodám vlastnej krajiny.

Uznávame však, že tu máme celoeurópsky a v podstate celosvetový problém s nadmerným rybolovom a trvalo neudržateľnou populáciou rýb.

Je nutné zmeniť súčasnú politiku, na základe ktorej musia rybári vracaa prebytočné ryby a dokonca aj ryby, ktoré nemajú požadovanú veľkosť, späť do mora, aj keď sú už mŕtve alebo hynú v dôsledku poškodenia plávacieho mechúra, ku ktorému dochádza pri príliš rýchlym vylovení na hladinu.

Na pomoc musí prísť nová technológia. Napríklad môj volič Jeff Stockdale z mesta Hull, ktorý je bývalý rybár, vynášiel revolučnú nádobovú pascu, ktorá podnecuje ryby, aby do nej vplávali v snahe vyhnúť sa prílívovému alebo odlívovému prúdu, ale malým rybám umožňuje uniknúť a väčšie ryby vypúšťa predtým, ako sa pasca vyloví na hladinu, ak by to malo byť nutné na to, aby sa predišlo prekročeniu kvót.

Odporúčam tento vynález Komisii a rozhodne aj celému svetu na zváženie.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Vážení pán predsedajúci, pani komisárka, dámy a páni, na rozdiel od niektorých si myslím, že správa Európskeho parlamentu o zelenej knihe je podstatným, vlastne dokonca hlavným prínosom k rozvoju budúcej spoločnej politiky rybného hospodárstva. Je to komplexná správa, ktorá sa venuje všetkým aspektom tejto politiky, a to najmä ochrane zdrojov, globálnemu prístupu k riadeniu populácie rýb a decentralizovanému riadeniu. To všetko sa mi zdá veľmi dôležité a zároveň veľmi účelné.

Dnes by som chcel v tomto Parlamente vyjadriť spokojnosť Francúzska s týmto prínosom Parlamentu, na ktorom sme spolupracovali, a ďakujem pani Patrãovej Nevesovej za prácu, ktorú urobila. Táto správa zdôrazňuje potrebu rozšíriť vedecké odborné znalosti v odvetví rybného hospodárstva, aby boli rozhodnutia, ktoré prijímame, nesporné.

Áno, musíme chrániť zdroje a podporovať udržateľný rybolov, ale dajme si pozor na to, aby sme nestigmatizovali povolanie, ktoré už dávno pochopilo, že jeho prežitie závisí od dodržiavania pravidiel. Áno, musíme sa zmeniť na trhové hospodárstvo. Neznamená to však, že sa musíme vzdať organizovaných prostriedkov regulácie. Vítam najmä kompromisy, ktoré sme dosiahli ako výsledok našich rozpráv vo výbore.

V skutočnosti sa neobjavila žiadna priama zmienka o prevoditeľných právach jednotlivcov. Tento druh riadenia niektorí považujú za nástroj riadenia, ktorý plní environmentálne, hospodárske a sociálne ciele odvetvia. S týmto názorom sa nestotožňujem. Európsky trh, ktorý si užíva práva na neregulovanú výrobu, dnes nie je žiaduci. Podnietilo by to nekontrolovateľné špekulovanie a koncentráciu práv jednotlivcov.

Vlastne, aj keď bude určite mimoriadne dôležité zaviesť nové spôsoby riadenia priemyselného rybolovu – v tomto smere súhlasím s kolegyňou pani Fragovou Estévezovou –, som naďalej presvedčený, že príliš široké uplatnenie tohto systému by sa mohlo stať umiераčikom pre náš remeselný rybolov, na ktorom nám veľmi záleží.

Pani Damanakiová, spoliehame sa na vás.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Vážení pán predsedajúci, pani komisárka, pán Martín Fragueiro, súčasná spoločná politika rybného hospodárstva zlyhala. Väčšina populácií rýb dramaticky klesá. Osemdesiatosem percent populácií rýb sa loví nad rámec maximálneho udržateľného výnosu. Tridsať percent populácií rýb sa nachádza za hranicou bezpečných biologických úrovní, čo znamená, že šanca na ich obnovu je veľmi malá. Typickým príkladom je treska v Severnom mori, ktorá sa loví ešte pred dosiahnutím reprodukčného veku. Diskutovaná reforma je preto absolútne nevyhnutná.

Ochrana rybárov závisí od ochrany úlovkov. Ak máme zabrániť kolapsu európskeho rybného hospodárstva, musíme znížiť rybolovné úsilie a zredukovať európsku rybársku flotilu. Hnacou silou spoločnej politiky rybného hospodárstva musí byť ekologický prístup sprevádzaný dlhodobým plánovaním, postupmi spoločnej účasti, ako aj uplatňovaním zásady prevencie. Tento dlhodobý prístup k ochrane druhov sa musí uplatňovať vo všetkých našich medzinárodných dohodách v oblasti rybolovu.

Vyzývam vás, aby ste prijali tieto základné zásady s cieľom vyvinúť decentralizovaný systém so spoločnou účasťou, v rámci ktorého by sa rozhodnutia prijímali na najnižšej možnej úrovni za účasti rybárov a so zreteľom na potreby morských ekosystémov.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka, dámy a páni, toto je iba jeden krok na dlhej ceste k reforme spoločnej politiky rybného hospodárstva. Chcela by som sa poďakovať pani spravodajkyni za túto správu a nášmu koordinátorovi za to, že vykonáva takú efektívnu prácu.

Som za zásadnú reformu spoločnej politiky rybného hospodárstva. Ak však na to nemáme odvahu, je pre mňa dôležité, aby sme zachovali zásadu relatívnej stability. Okrem toho by som chcela zvlášť spomenúť závažný problém týkajúci sa nenásytných kormoránov a plán regulácie, ktorý už Parlament žiadal.

Rybné hospodárstvo má pre naše pobrežné regióny zásadný hospodársky a kultúrny význam. Z tohto dôvodu má dosiahnutie rovnováhy medzi hospodárstvom a životným prostredím v kontexte nadchádzajúcej reformy spoločnej politiky rybného hospodárstva pre mňa veľký význam.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Vážený pán predsedajúci, trvalá udržateľnosť je kľúčovou myšlienkou v zelenej knihe, a to oprávnené: trvalá udržateľnosť tak v zmysle trvácnosti rybného hospodárstva, ako aj v zmysle prospešnosti pre životné prostredie. Ciele, ktoré stanovila Európska komisia, nie sú nové, Európe sa ich však dodnes nepodarilo dosiahnuť. Tým sa potreba reformy stáva ešte naliehavejšou.

Podporujem tento smer riešenia Komisie, a to regionalizáciu. Samotné odvetvie rybolovu musí dostať viac priestoru, pričom sa musí venovať pozornosť aspektom životného prostredia. Súčasná politika zachádza príliš ďaleko, je príliš podrobná a neúčinná.

Okrem toho je dodržiavanie pravidiel v súčasnosti nedostačujúce. Dobrí trpia za zlých. Som hrdý na holandských rybárov. Spolu s dánskymi rybármi sú totiž jediní, ktorých kvóty výlovu sú v poriadku. Musíme povzbudiť odvetvie európskeho rybolovu, aby sa viac angažovalo a prevzalo väčšiu zodpovednosť, a to podľa holandského vzoru. Potešilo ma, že sa to spomína v zelenej knihe. Je to totiž jediná cesta k trvalo udržateľnej budúcnosti odvetvia rybolovu.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Súčasná politika rybného hospodárstva nefunguje dostatočne dobre. Na zvrátenie tejto situácie je potrebná zásadná zmena. Touto pomerne silnou formuláciou otvára Európska komisia svoju zelenú knihu. Je to pozoruhodné. Nemám v úmysle to spochybňovať, práve naopak.

Niektorí hovoria, že hlavným dôvodom zlyhania spoločnej politiky rybného hospodárstva nie je skutočnosť, že politika ako taká je zlá, ale to, že sa nedostatočne uplatňuje a presadzuje. V tomto ohľade si musíme vziať dôležité ponaučenia. Politika sa musí dať uplatňovať. Zjednodušenie je teda namieste. Z tohto dôvodu ma teší smer, ktorý naznačuje Komisia: regionalizácia, väčšie zapojenie odvetvia a hlavne dodržiavanie pravidiel.

Správa o tejto zelenej knihe, ktorú pripravila naša portugalská kolegyňa, upozorňuje na veľké rozdiely medzi rôznymi flotilami a druhmi rybolovu, a to oprávnené. O nadmernej kapacite alebo o nadmernom rybolove či o nedodržiavaní pravidiel nemôžeme hovoriť vo všeobecnosti. Regionálny a špecifický postoj k odvetviu si v tomto ohľade vyžaduje odlišný jazyk. Práve minulú sobotu som viedol intenzívne diskusie so zástupcami tohto odvetvia. Hovorili mi, že rybári a vedci spolupracujú čoraz lepšie. V skutočnosti sa mi to javí ako príklad toho, ako sa veci dajú robiť. Základ tejto politiky sa výrazne rozšíri, keď rybári budú môcť prispieť svojimi znalosťami a pomôcť pri jej vytváraní. Takto sa dostaneme na správnu cestu. Na záver by som chcel úprimne poďakovať pani spravodajkyni za túto vynikajúcu správu.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Vážený pán predsedajúci, aj ja by som chcel privítať pani komisárku Damanakiovú a hlavne poďakovať pani Marii do Céu Patrãoovej Nevesovej za jej vyčerpávajúcu a výnimočnú prácu.

Všetky dôležité veci už boli povedané. Obrátim teda svoju pozornosť na tri body: po prvé, nadmerný rybolov. Nadmerný rybolov je nesporným faktom. V skutočnosti, ako uviedol pán Arsenis, sa v súčasnosti odhaduje, že 88 % populácií rýb v európskych moriach hrozí nadmerný rybolov. Znamená to, že lov prebieha na úrovni, ktorá zabraňuje ich obnove.

Sústavný nadmerný rybolov vyústil do čoraz menších úlovkov pre európske rybné hospodárstvo, ako aj do straty pracovných miest. Lovia sa čoraz menšie ryby, často pred dosiahnutím reprodukčného veku, a čoraz ťažšie sa lokalizujú.

Po druhé, v Európe sa v súčasnosti loví oveľa menej rýb ako pred 15 rokmi, a to približne o 25 % menej, pričom rybolovné úsilie a náklady na rybolov vzrástli. Pri prijímaní opatrení však nesmieme reagovať neprimerane. Mohlo by to totiž priniesť nežiaduce výsledky, keďže podľa odborníkov nehovoríme o kolapse zásob, hoci je rybolov nadmerný.

Nesmieme zabúdať, že udržateľnosť má tri rozmery, ktoré sa tiež zdôrazňujú v správe pani Nevesovej, a to sociálny rozmer, hospodársky rozmer a ekologický rozmer. Politika rybného hospodárstva zameraná na udržateľný rozvoj sa nemôže venovať iba rybám. Musí sa tiež sústreďovať na ľudí.

Ryby, ľudia, kormorány a tulene sú súperiaci systémami v tom istom ekologickom prostredí.

Na záver musím zdôrazniť, že rovnako ako mnohí ďalší kolegovia poslanci trvám na rozsiahlejšom výskume v oblasti rybného hospodárstva. Nie je to moje naliehanie. Je to realita, ktorou sa musíme zaoberať v rámci všetkého, čo uviedol pán Cadec.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Vážený pán predsedajúci, pán úradujúci predseda, pani komisárka, dámy a páni, v prvom rade chcem poďakovať všetkým spravodajcom za ich vynikajúcu spoluprácu, ako aj za zavŕšenie obrovskej úlohy, a to aj napriek niekedy protichodným záujmom.

Prvým výsledkom nášho úsilia je skutočnosť, že Parlament teraz môže určiť smer, ktorým má v úmysle viesť budúcu spoločnú politiku rybného hospodárstva.

Druhým výsledkom je, že počas rokovaní bolo našou prioritou zaistiť, aby znenie dokumentu reagovalo na obavy, ktoré vyjadrili rybári. Podarilo sa nám to. Stiahli sa ustanovenia týkajúce sa prevoditeľných individuálnych kvót a zachovala sa podpora remeselného a pobrežného rybolovu.

Tretím očakávaným výsledkom je, že budúci dokument musí viesť k prístupu spoločnej účasti a prístupu zdola nahor, to znamená ku konzultáciám so všetkými, ktorí sú v tomto odvetví zainteresovaní. Zároveň musí zahŕňať tie prvky, ktoré sú pre Skupinu progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente nevyhnutné, a to hlavne ľudský a sociálny rozmer celého odvetvia, ktorý sa musí efektívne spojiť s presadzovaním trvalo udržateľných rybárskych postupov, ako aj s ochranou populácie rýb ako súčasti ekosystémového prístupu.

Chcela by som dodať, že ak chceme uspieť s touto ambicióznou reformou spoločnej politiky rybného hospodárstva, musíme jej venovať rozpočet, ktorý zodpovedá uvedeným ambíciám. Náš politický záväzok sa bude posudzovať podľa zdrojov, ktoré poskytneme. Očakávame, že Komisia...

(Predsedajúci prerušil rečníčku.)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Vážený pán Martín Fragueiro, pani Damanakiová, potrebujeme jasné ciele, musíme byť odvážni a musíme sa vyhnúť ďalšiemu zlyhaniu. Účasť je preto nevyhnutná.

Práve odvetvie rybolovu a spracujúci priemysel majú najväčší záujem o trvalo udržateľný rybolov. Z tohto dôvodu sú zapojení do prípravy reformy alebo sa na nej zúčastňujú, a to napríklad v rámci revízie nariadenia o kontrole z roku 2009, ktoré malo byť vypracované otvorenejším spôsobom. Pokiaľ ide o splnenie cieľov reformy, odpoveď je jasná: zabezpečiť trvalo udržateľné a rentabilné odvetvie a zaručiť dodávky.

Kľúčovými slovami sú regionalizácia, zodpovednosť, stabilita a spravodlivosť. Regionalizácia – preskúmanie osobitných charakteristík každej zóny a druhu rybolovu, rozlišovanie medzi remeselným a priemyselným rybolovom; zodpovednosť – zameranie sa na osvedčené postupy a predchádzajúce snahy znížiť rybolovné kapacity; stabilita – uplatnenie dlhodobých plánov riadenia vychádzajúcich z čoraz spoľahlivejšej vedeckej činnosti a napokon spravodlivosť – revízia spoločnej organizácie trhu a zabezpečenie inšpekcií a kontrol v tretích krajinách s cieľom podporiť trvalo udržateľné správanie v tomto odvetví. Spravodlivosť aj pre ženy v tomto odvetví, na ktoré sa tu večne zabúda. Bez ich príspevku by nebol rybolov v mnohých oblastiach možný.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Vítam predloženie zelenej knihy o reforme spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva. Rovnako ako Česká republika v Rade ministrov, aj ja podporujem snahu o zlepšenie, zjednodušenie a zefektívnenie legislatívneho rámca riadiaceho túto oblasť. Zvlášť cenná je snaha Komisie prijať viacročný prístup k stratégii zachovania populácií rýb a kľasť väčší dôraz na nájdenie vhodného kompromisu medzi rybolovom a životným prostredím.

Zelenú knihu musíme vnímať ako prvý krok k reforme v tejto oblasti. V budúcich návrhoch by som veľmi rád videl silnejší dôraz na oblasť akvakultúry. Znovuoživenie nielen morskej, ale aj sladkovodnej akvakultúry totiž pomôže podporiť rozvoj pobrežných i vidieckych oblastí a tiež prinesie výhody spotrebiteľom v podobe ekologicky vyhovujúcich potravinových výrobkov. V tomto ohľade podporujem všetky pozměňujúce a doplnujúce návrhy.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Vážení pán predsedajúci, odvetvie rybolovu má zásadný význam ako zdroj obživy v európskych pobrežných oblastiach a ako zdroj potravy pre občanov Európy. Žiaľ, spoločná politika rybného hospodárstva v jej súčasnej podobe neplní úlohy spojené so vznikom mnohých problémov, ako sú nekontrolované využívanie lovísk alebo nadmerná kapacita rybolovu. Úplná transformácia námornej politiky je nevyhnutná. Sme na začiatku tohto procesu, ktorý by sa mal završiť zásadnými zmenami v súčasnej neúčinnnej európskej politike rybného hospodárstva.

Ďakujem vám, pani Patrãová Nevesová, za vašu komplexnú správu stanovujúcu najdôležitejšie opatrenia, z ktorých by reforma mala vychádzať. Po prvé, zníženie nadmernej kapacity rybolovu. To je zásadný problém, ktorý treba riešiť zavedením a sledovaním náležitých trhových mechanizmov. Hovorím tu o systéme individuálnych prevoditeľných kvót alebo IPK. Myslím si, že je to akýsi druh hospodárskeho lieku na prispôsobenie veľkosti flotily zdrojom, ktoré máme k dispozícii, a na zabezpečenie ziskovosti odvetvia rybolovu. Po druhé, decentralizácia a širšie začlenenie zainteresovaných strán a poradných orgánov do procesu. Cieľom je zvýšiť zapojenie rybárov a vypracovať podrobné nariadenia, ktoré by zvýšili dôveru medzi rybármi a orgánmi spravujúcimi rybolov.

Zelená kniha správne hodnotí súčasnú politiku rybného hospodárstva, pričom upozorňuje na jej mnohé nedostatky. Správa pani Patrãovej Nevesovej analyzuje možnosti riešenia nepriaznivej situácie rybného hospodárstva v Európe. Návrhy si však vyžadujú ďalšiu diskusiu. V prípade, že sa neuskutočnia, naše Spoločenstvo sa vystavuje riziku, že sa odhlasuje ďalšia verzia reformy, ktorá nebude riešiť problémy európskeho rybného hospodárstva.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Prvýkrát od prijatia Lisabonskej zmluvy diskutujeme o spoločnej politike rybného hospodárstva, pričom si plne uvedomujeme veľkú zodpovednosť, ktorú máme vďaka väčšej právomoci Parlamentu. O zelenej knihe sa veľmi živo diskutovalo a rada by som úprimne poďakovala spravodajcom za vykonanú prácu.

Chcem zdôrazniť jeden konkrétny aspekt navrhovanej reformy, ktorý má prvoradý význam pre rozvoj celého odvetvia. Je potrebné zobrať do úvahy zmenenú situáciu po rozšírení Európskej únie v rokoch 2004 a 2007, ako aj nové členské štáty. Existujúci systém realizácie výskumu a analýz i prijímania rozhodnutí musí zohľadniť nové vodné cesty a ich špecifické znaky. V tejto súvislosti by som chcela zdôrazniť potrebu sústrediť osobitnú pozornosť na Čierne more a vytvoriť špecializované orgány na jeho riadenie. Do úvahy musíme brať záujmy ľudí žijúcich v týchto pobrežných oblastiach, ekologické otázky a rybné hospodárstvo. Zmieňujem sa o tom aj v súvislosti s budúcim finančným rámcom na roky 2014 – 2020, v ktorom sa musí táto reforma financovať.

A nakoniec, nemyslím si, že by sme mali podporiť návrh na zníženie nadmernej kapacity flotily. V kontexte vážnej finančnej a hospodárskej krízy by to totiž mohlo mať nepriaznivý vplyv na rybné hospodárstvo.

Chris Davies (ALDE). – Vážení pán predsedajúci, dúfam, že pani komisárka načerpá odvalu z hlasovania o tuniakovi modroplutvom, ktoré sa uskutočnilo tento mesiac. Myslím si, že bolo dobrým ukazovateľom silných emócií v tomto Parlamente a možno aj ukazovateľom toho, že v prípade hlasovania o dosť radikálnej reforme môžete rátať s mnohými poslancami.

Včera sa viacerí poslanci zúčastnili na seminári, ktorý som organizoval. Išlo o prezentáciu Rady pre námorný dozor (MSC). Vždy som mal túto organizáciu v obľube. Vznikla približne pred 10 rokmi na základe partnerstva medzi podnikmi a ochrancami životného prostredia, čo je podľa mňa vždy dobré. Začiatky boli pomalé, ale odhaduje sa, že do konca tohto roka bude mať okolo 10 % svetového rybného hospodárstva certifikáciu MSC.

Myslím si, že predajcom, ktorí podporujú MSC, to pridáva dôveryhodnosť. Myslím si, že to dodáva dôveru spotrebiteľom a zároveň si myslím, že rybárom, ktorí si svoj rybolov dávajú trvalo certifikovať, to prináša nielen viac peňazí do vreciek, ale aj pocit hrdosti. Majú papier, ktorý môžu ukázať svojim rodinám a svojim komunitám a ktorý je dôkazom toho, že ich ťažká práca v súčasnosti nie je škodlivá pre vyhladky populácií rýb do budúcnosti.

Iba sa tým dopĺňa všetko, čo robí Komisia a dúfam, že pani komisárka bude podporovať činnosť tejto rady počas svojho funkčného obdobia. Stanovuje totiž zlatý štandard.

Mairead McGuinness (PPE). – Vážení pán predsedajúci, rada by som poďakovala pani spravodajkyni za jej mimoriadne usilovnú a dôkladnú prácu na tomto dokumente.

Keďže Lisabonská zmluva bola prijatá, tento Parlament bude stáť pred dvomi hlavnými reformami dvoch politik, a to v oblasti poľnohospodárstva a rybolovu. Ide o podobné veci. Všetci chceme to najlepšie pre tieto odvetvia a usilujeme sa ich reformovať spôsobom, ktorý prinesie najlepšie možné výsledky.

Trochu ma znepokojuje – a pani spravodajkyňa na to poukazuje v dôvodovej správe –, že aj v roku 2002 sme mali veľa dobrých úmyslov, ale reforma sklamala odvetvie rybolovu a ani nespĺnila kritériá trvalej udržateľnosti.

Veľmi ma však povzbudzuje skutočne praktický prístup pani spravodajkyne k problémom: tri zásady, ktorými sa musíme zaoberať, a to environmentálna, sociálna a hospodárska, a potom postupy nevyhnutné na uskutočnenie týchto zásad. Ide tu o miestne a regionálne záujmy, ako aj o ľudí, ktorých sa to dotýka. Páči sa mi hlavne myšlienka, že by sme mohli loviť menej a zarábať viac. Ak to dosiahneme, možno by sme mohli urobiť to isté aj pre poľnohospodárstvo.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Ako už uviedli viacerí rečníci, cieľom, ktorý sa prostredníctvom spoločnej politiky rybného hospodárstva snažíme dosiahnuť, zatiaľ bez úspechu, je environmentálne udržateľný, hospodársky životaschopný a zo sociálneho hľadiska užitočný rybolov. Zelená kniha Komisie podáva správnu diagnostiku situácie v tomto odvetví a kladie mnoho otázok, zaostáva však, pokiaľ ide o ponuku riešení. Správa zároveň predstavuje veľký počet zásad a spoločne stanovených smerov. Tie bude teraz treba premeniť na konkrétne opatrenia, aby sme tento cieľ mohli čo najskôr dosiahnuť.

Je potrebné vyzdvihnúť úsilie pani spravodajkyne, a to jej pokus ponúknuť opatrenia a zvlášť jej ochotu prijať kompromisy, čo si vyžadovalo vybrať najkontroverznejšie otázky z jej pôvodnej správy. Komisia má teraz obrovskú zodpovednosť predstaviť nám vo svojom legislatívnom návrhu konkrétne kroky, ktoré umožnia uplatnenie zásad uvedených v tejto správe. Som presvedčený, že túto správu schválime veľkou väčšinou.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Vážený pán predsedajúci, pokiaľ ide o reformu spoločnej politiky rybného hospodárstva, v stávke je dôležitá súčasť budúcnosti Európy.

Odvetvie rybolovu je zdrojom i spôsobom života v našich pobrežných oblastiach a predstavuje základ pre konzervárenský priemysel, ako aj morský výskum. Je kľúčový pre bezpečnosť, kvalitu a cenu potravín našim spotrebiteľom. Zároveň je kľúčový pre vonkajšie vzťahy a rozvoj.

Reforma sa musí zamerať na zodpovedný, udržateľný a konkurencieschopný rybolov. Musí klásť dôraz na sociálny rozmer, uprednostniť ekosystém a začleniť sa do morskej politiky.

Je potrebné zaistiť ochranu a obnovu populácií rýb, ako aj prehodnotiť zásadu relatívnej stability. Politika riadenia vychádzajúca z celkového povoleného výlovu a kvót musí ponechať priestor aj riadeniu založenému na rybolovnom úsilí. Rovnako je potrebné zintenzívniť kontroly a skončiť s nespravodlivou hospodárskou súťažou.

Flotila remeselného rybolovu a oblasti, ktoré sú značne závislé od rybného hospodárstva, si vyžadujú iné zaobchádzanie, ako aj väčšiu sociálno-hospodársku podporu. Činnosti spojené s lovom mäkkýšov a kôrovcov musia byť plne začlenené do spoločnej politiky rybného hospodárstva.

Podporujem túto správu a blahoželám pani spravodajkyňi a tieňovým spravodajcom k dosiahnutému kompromisu. Vyzývam Komisiu a predsedníctvo Rady, aby túto správu seriózne zohľadnili pri svojej budúcej práci.

Ole Christensen (S&D). – (DA) Vážený pán predsedajúci, myslím si, že spoločná európska politika rybného hospodárstva je dôležitá. Zároveň je však dôležité, aby politiku rybného hospodárstva podporovali občania Európy, ako i všetky zainteresované strany v odvetví rybolovu. Nie je teda iná možnosť ako väčšia regionalizácia s cieľom decentralizovať zodpovednosť za plnenie európskeho rámca a cieľov. Odpad z výlovu sa musí obmedziť na minimum. Aby sme to však mohli dosiahnuť, musíme zmeniť politiku, ktorá je za tým. Nezákonný rybolov musí prestať. Spôsobuje veľkú škodu rybárom, ktorí dodržiavajú zákony. V členských štátoch musí byť prísnejšia a jednotnejšia kontrola. Musí sa posilniť pobrežný rybolov, aby menšie lode získali osobitné postavenie. Vypĺvanie na more a návrat späť v ten istý deň znamená čerstvé ryby, ktoré majú dobrú cenu, pričom je to nenásilné k životnému prostrediu i k populácii rýb. Dúfam, že tieto prvky budú mať pevné miesto v konečnej reforme. To potrebujeme.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Vážený pán predsedajúci, pani komisárka, dámy a páni, chcela by som pochváliť pripomienky pani spravodajkyne k zelenej knihe, ktoré sa uberajú správnym

smerom. Nová stratégia musí podporovať rybolov na miestnej úrovni a chcela by som upozorniť, že akvakultúra je toho významnou súčasťou, pretože sa podieľa na veľkom množstve zdrojov a desiatkach tisícov pracovných miest. Európa potrebuje akvakultúru, ktorá je odolná, udržateľná a vysokokvalitná.

Chcela by som obrátiť vašu pozornosť predovšetkým na chov mäkkýšov a kôrovcov, ktorý je predmetom konkrétnych obmedzení vyžadujúcich pragmatické a vhodné riešenia. Týmto druhom chovu sa často zaoberajú malé podniky, ktoré tvrdo zasiahla kríza. Znečistenie a zmeny v životnom prostredí vedú k čoraz krehkejšej a nestabilnejšej forme výroby. Výrobcovia očakávajú, že Európa im poskytne značnú pomoc, to znamená: z krátkodobého hľadiska dočasnú finančnú pomoc, ktorá im umožní si aj naďalej zabezpečovať živobytie prostredníctvom výroby; zo strednodobého hľadiska prechodnú pomoc, aby druhy mali biologický čas potrebný na reprodukciu, a z dlhodobého hľadiska...

(Predsedajúci prerušil rečníčku.)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Chcel by som zablahoželať pani spravodajkyni a azorským rybárom, ktorí sú tu dnes prítomní. Tiež vítam túto správu, pretože predstavuje dôležitú zmenu, pokiaľ ide o súčasnú spoločnú politiku rybného hospodárstva a zahŕňa opatrenia ako rozlišovanie medzi remeselnými a priemyselnými flotilami a vytváranie biogeografických regiónov, ktoré sú zvlášť významné pre okrajové regióny. Zároveň vnímam zavedenie pozmeňujúcich a dopĺňujúcich návrhov Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente (skupiny S&D) ako pozitívne, pretože zmiernili počiatočné stanovisko pani spravodajkyne k ochrane individuálnych prevoditeľných kvót, ktorú obhajovali azorské rybolovné organizácie.

Podobne sme sledovali aj pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy skupiny S&D podporujúce zásadu relatívnej stability. Sme presvedčení, že pokiaľ ide o okrajové regióny, je potrebné vyvinúť väčšie úsilie zamerané na vytvorenie biogeografických regiónov, pričom by sa využívali ako preferovaný model riadenia v súlade s existujúcimi zdrojmi. Aby sa v morských oblastiach zachovali vhodné environmentálne podmienky a rešpektovala zásada prevencie, je okrem toho potrebné prehodnotiť limit 100 námorných míľ v okolí ostrovov, pretože je nevyhnutné obnoviť 200 míľ s cieľom...

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

George Lyon (ALDE). – Vážený pán predsedajúci, na úvod by som sa aj ja rád pridal k blahoželaniam pani spravodajkyni. Spoločná rybárska politika (SRP) je zdiskreditovanou politikou a táto reforma nám ponúka príležitosť začať nanovo. Mám pocit, že ak sa má SRP stať opäť dôveryhodnou politikou, jej jadrom musí byť predovšetkým trvalá udržateľnosť. Ak nebudú ryby, toto odvetvie hospodárstva nemá budúcnosť. Po druhé, stabilita a predvídateľnosť pre naše rybárske komunity a našich rybárov. Po tretie, boj proti nadmernej kapacite. Musíme nájsť riešenie pre nadmernú kapacitu. Po štvrté, uznanie snáh z minulosti – to je najdôležitejšie. Potrebujeme tiež politiku, ktorá ponúkne skutočné riešenie problému odpadu z výlovov.

Reforma SRP musí v podstate poskytnúť budúcnosť našim rybárskym komunitám a našim rybárom. V zásade mám pocit, že kľúčom, pokiaľ ide o SRP...

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, aj ja by som chcel využiť túto príležitosť a zdôrazniť body, ktoré by podľa niektorých z nás mali byť zásadnými v konečnej správe, o ktorej budeme hlasovať.

Tieto body zahŕňajú: zásadu prevencie, ktorá je prvoradá a nevyhnutná; zníženie kapacity, čo je absolútne naliehavé; obmedzenie politiky verejných dotácií a zlepšenie kontrol a stíhania priestupkov, a to neúprosne a s jasnými následkami pre tých, ktorí konajú nevhodne a nabádajú k tomu aj ostatných. Musíme však zároveň presadzovať trvalo udržateľný výstroj a trvalo udržateľný rybolov. Znamená to, že musíme pokročiť v definovaní remeselného rybárstva, ktoré si nepochybne vyžaduje väčšie spresnenie.

Chcem sa tiež zmieniť o úlohe žien a uznání, ktoré si ich práca zaslúži. Je to aspekt, ktorého sa týkajú aj nami predložené pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy.

A nakoniec, domnievam sa, že je dôležité zdôrazniť a žiadať väčšiu súdržnosť a zodpovednosť v súvislosti s dohodami v oblasti rybolovu s tretími krajinami. Vyžadujú si to napríklad dohody s Marokom a Guineou.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, v prvom rade by som chcel zaželať pani komisárke Damanakiovej veľa úspechov. Tešíme sa na spoluprácu s ňou. Taktiež by som sa chcel poďakovať pani Patrãovej Nevesovej, ktorá vykonala vynikajúcu prácu pri vedení rokovaní.

Je dôležité, aby boli zastúpené aj krajiny s malým rybným hospodárstvom. Ako už bolo uvedené, relatívna stabilita zohráva v Nemecku dôležitú úlohu. Prirodzene, všetci sme presvedčení o dôležitosti ochrany populácií rýb a o zaistení ich udržateľnosti, aby zostali na takej úrovni, ktorá zaručí existenciu nášho rybného hospodárstva v budúcnosti. Nemôžeme však hovoriť iba o environmentálnych a hospodárskych hľadiskách. Musíme zohľadniť aj nadmernú ochranu niektorých druhov, ako už bolo spomenuté, a to kormoránov a tuleňov.

Európa má pobrežie dlhé tisíce kilometrov a mnoho oblastí s tradičným remeselným rybolovom. Živobytie mnohých rodín závisí od tohto rybolovu. Dôležitú úlohu v tomto ohľade zohráva aj cestovný ruch. To všetko musíme brať do úvahy. Som presvedčený, že táto zelená kniha je veľmi dobrým riešením, ktoré nám umožní posunúť veci ďalej spolu s Komisiou...

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Spoločná politika rybného hospodárstva musí zlaďiť ciele v oblasti ekológie a ochrany životného prostredia s objemom výlovu, ako aj so záležitosťami týkajúcimi sa zamestnanosti i životnej úrovne rybárskych rodín. Kapacita rybolovu by sa mala upraviť podľa úrovne zdrojov, teda úrovne, ktorá sa stanovuje v súlade s najnovšími vedeckými a odbornými poznatkami. Prijatie udržateľných rybolovných kvót musí prebiehať v spojení s procesom podpory rybárskej komunity v rôznych oblastiach, ako sú investície, modernizácia a sociálne otázky, a to aj z dlhodobého hľadiska.

Spoločná politika rybného hospodárstva by mala zohľadniť špecifické podmienky jednotlivých regiónov a morí. Z tohto dôvodu je potrebné zvýšiť kompetencie regionálnych poradných rád, ktoré by mali úzko spolupracovať so správami rybného hospodárstva v členských štátoch, ako aj s Európskou komisiou. Na záver je nevyhnutné posilniť organizáciu rybárov a zlepšiť reťazec od výlovu k predaju, a to z hľadiska kvality a vysokých štandardov rybích výrobkov.

Seán Kelly (PPE). – Vážený pán predsedajúci, za sedem mesiacov vo funkcii poslanca som nestretol nahnevanejších ľudí ako rybárov a rybárky vo svojom volebnom obvode.

Z ich pohľadu spoločná politika rybného hospodárstva evidentne nefungovala. Reforma je preto nesmierne vítaná. Myslím si, že sa všetci zhodneme na tom, že musíme zachovať populácie rýb, ale musíme zachovať aj pobrežné komunity. Tieto dve veci sa navzájom nevyhnutne nevylučujú. Musí zaznieť hlas v prospech drobných rybárov a rybárov.

Ako už zdôraznil pán Brons, musia sa využiť aj nové technológie, a to hlavne tie, o ktorých hovoril a ktoré môžu pomôcť so selekciou lovených rýb. Zmenilo by to mnohé veci.

A na záver, musíme zvážiť celú otázku výskumu. Keď počujeme o výskume alebo vedeckom dôkaze, máme sklon ich pokladať za bernú mincu. Ako povedal pán Cadec, výskum musí byť nesporný, musí byť objektívny a musí byť aktuálny.

Juan Carlos Martín Fragueiro, úradujúci predseda Rady. – (ES) Vážený pán predsedajúci, aj ja by som chcel poďakovať pani Patrãovej Nevesovej za jej prácu.

Pokiaľ ide o doterajšie diskusie v Rade, musím povedať, že ministri jednomyselne podporili potrebu reformy, ktorá zahŕňa zjednodušenie pravidiel, posilnenie úlohy regiónov a decentralizáciu rozhodovania s výnimkou strategických prvkov a zásad. Zároveň súhlasia, že je potrebné znížiť odpad z výlovov, nadmernú kapacitu a nadmerný rybolov.

Konkrétne body, na ktorých sa doteraz zhodujú, sú nasledovné: zachovanie súčasných pravidiel prístupu do zóny 12 námorných míľ; dlhodobé riadenie zdrojov; väčšie zapojenie profesionálnych rybárov; trhové stimuly, ako sú označovanie a certifikáty, podporujúce celkový podiel rybárov na príjmoch; využitie dotácií len ako výnimočných opatrení na zníženie nadmernej kapacity; význam výskumu v politike rybného hospodárstva; začlenenie akvakultúry; vzťah medzi spoločnou politikou rybného hospodárstva a integrovanou námornou politikou a potreba zachovať a posilniť kroky Európskej únie na medzinárodnej úrovni.

Doterajšie diskusie odhalili rozdielne postoje k nasledujúcim aspektom: relatívna stabilita; súčasný systém celkového prípustného výlovu a kvót a využitie prevoditeľných kvót; zníženie úsilia ako nástroj riadenia;

metódy na zníženie odpadu z výlovov, nadmernej kapacity a nadmerného rybolovu; globálne financovanie a pridelovanie finančných prostriedkov, ako aj zvýšenie podpory remeselného rybolovu a pobrežných komunit.

Ako som už povedal vo svojom úvodnom vystúpení, Rada ešte neprijala žiadne stanovisko a nemá v úmysle prijať žiadne formálne rozhodnutia skôr ako budúci rok, keď Komisia formálne predloží svoje legislatívne návrhy.

Na záver by som aj ja rád privítal zástupcov odvetvia rybolovu, ktorí sú tu dnes s nami.

Maria Damanaki, členka Komisie. – Vážený pán predsedajúci, chcela by som poďakovať všetkým poslancom za ich príspevky. Je veľmi povzbudzujúce vypočuť si toľko vystúpení.

Postrehla som, že najviac spomínaným slovom bola udržateľnosť. Udržateľnosť teda predstavuje všeobecnú zhodu, rámec pre všeobecnú zhodu. Nemôžem odpovedať na všetky položené otázky, chcela by som však zdôrazniť niektoré priority.

Remeselný rybolov a pobrežné regióny sú prioritou. Chcela by som vás všetkých uistiť, že vaše príspevky k tejto otázke budem brať veľmi vážne. Zároveň by som vás chcela uistiť, že nemám v úmysle zavádzať tvrdé opatrenia a pravidiel pre rekreačných rybárov.

Druhá priorita: regionalizácia. Rada by som s vami podrobnejšie hovorila o tom, čo presne urobíme s cieľom uplatniť túto zásadu, pretože tu je o čom diskutovať.

Prevoditeľné práva na rybolov: zistila som už, že v tejto súvislosti ide o živú diskusiu s mnohými argumentmi. Nevieť, čo sa stane počas hlasovania, nemôžeme však túto otázku prehliadať. Mnohé členské štáty už tento systém zavádzajú. Navrhujem teda viesť jasnú diskusiu, možno v rámci Výboru pre rybné hospodárstvo. Keďže toto nie je koniec dialógu, môžeme viesť jasnú diskusiu o systéme individuálnych prevoditeľných kvót. Vidím, že je tu pani Fragová. Môžeme teda zorganizovať prospešnú diskusiu, aby sme celej tejto veci porozumeli.

Už iba spomeniem niektoré ďalšie priority: rovnaké podmienky pre Stredozemné more a ostatné oblasti, pokiaľ ide o rybárov z iných krajín. Je to správne. Musíme to urobiť, aby sme zaistili spravodlivú hospodársku súťaž pre našich rybárov a rybárky. Ďalej je to postupná eliminácia odpadu z výlovov a označovanie.

Toto sú naše priority. Nakoniec by som chcela zdôrazniť potrebu novej podoby dohôd v oblasti rybolovu – novej podoby, ktorá bude zahŕňať doložku o ľudských právach. Ďakujem vám za vaše príspevky. Myslím si, že toto nie je koniec dialógu. Je to začiatok veľmi dobrej diskusie medzi nami.

Maria do Céu Patrão Neves, spravodajkyňa. – (PT) Rada by som sa poďakovala všetkým, ktorí tu dnes v Parlamente boli prítomní a ktorí aj naďalej vyjadrujú svoju cennú podporu tomuto procesu, ktorý je zdĺhavý a, ako práve povedala pani komisárka, v ktorom musíme pokračovať, ak chceme dosiahnuť svoje ciele.

Pravdu povediac, uvedomujeme si, že je nemožné, aby správa uspokojila každého. Mnohí povedia, že vo vzťahu k určitým aspektom nešla dosť ďaleko, kým druhí zase povedia, že v iných alebo dokonca v rovnakých aspektoch zašla príliš ďaleko. Domnievam sa, že teraz je dôležité zdôrazniť, že prostredníctvom tejto správy sa nám podarilo dosiahnuť dobrú rovnováhu medzi hlavnými otázkami, teda široký konsenzus, a že táto správa má v podstate schopnosť a potenciál náležite reagovať na potreby, respektíve požiadavky tohto odvetvia.

Dúfam, že rovnako ako sme vo Výbore pre rybné hospodárstvo pracovali pod vedením pani Fragovej Estévezovej, budeme pokračovať v práci v rámci tohto výboru, ale teraz i vo väčšom rozsahu, a to v spolupráci s Radou a Európskou komisiou, aby sme sa posunuli k legislatívnym návrhom. Bude to rovnako náročná práca.

Som presvedčená, že ak budeme aj naďalej takto pracovať, teda so zmyslom pre tímového ducha a porozumenie, ktoré potrebujeme pri zohľadňovaní všetkých otázok, ktoré sú dôležité v jednotlivých častiach veľkej Európskej únie, a ak sa budeme snažiť účinne reagovať na všetky potreby odvetvia rybolovu v celej výhradnej hospodárskej oblasti, budeme pracovať efektívne pre toto odvetvie. Týmto sa zaväzujeme vytvoriť podmienky, v ktorých bude odvetvie rybolovu skutočne trvalo udržateľné a bude sa môcť dlhodobo rozvíjať.

Predseda júci. – Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční dnes o 11.30 hod.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Vito Bonsignore (PPE), písomne. – (IT) V prvom rade blahoželáme pani spravodajkyni Patrãoovej Nevesovej k vynikajúcej práci, ktorú doteraz vykonala, ako aj k pozitívnemu výsledku hlasovania.

Dúfame, že zelená kniha, ktorá sa čoskoro dostane do výboru, je predohrou skorého príchodu bielej knihy do pléna. Európa sa vždy zaujímala o odvetvie rybolovu. Sme však presvedčení, že je potrebné zabezpečiť väčšie investície do vedeckého výskumu hlavne v odvetví rybolovu, a to aj v rámci ďalšieho rámcového programu. Zároveň sme presvedčení, že v tomto odvetví je nutné zlepšiť znalosť pravidiel prostredníctvom väčšej pružnosti systému kvót a väčšej zodpovednosti vo vzťahu ku kontrole a populáciám rýb.

Chceme tiež pevnejšie partnerstvá s tretími krajinami s cieľom bojovať proti nezákonnému rybolovu, ako aj väčšiu mieru spolupráce s krajinami v Stredozemí, aby sme mohli ráznejšie regulovať rybolov v takom mori, ako je Stredozemné, ktoré bolo vždy kolískou rozličných civilizácií a kultúr.

Na záver, súhlasíme s ustanoveniami odseku 23 o modernizácii, a to najmä remeselných flotíl, hoci by sme v tejto veci chceli poznať viac podrobností. Pokiaľ ide o odseky 62 a 63 o odbornej kvalifikácii osôb zamestnaných v tomto odvetví, potrebujeme bližšie objasnenie, a to najmä v súvislosti s remeselným rybolovom, ktorý by bol najviac potrestaný v prípade, ak by sa pravidlá riadenia flotíl sprísnilo.

Nessa Childers (S&D), písomne. – Hoci rekreačný rybolov tvorí iba malé percento výlovu v rámci rybného hospodárstva v Európe, je neoddeliteľným hospodárskym a sociálnym prvkom v mnohých častiach EÚ a hlavne na východe Írska. Tento rybolov má na východe Írska dlhú a významnú tradíciu, pričom zábery na rybárov pri riekach ako Slaney alebo na východnom pobreží sú obľúbeným znázornením írskych kultúr. Táto reputácia súvisiaca s rybolovom má dôležitý vplyv na cestovný ruch v mnohých častiach Írska, a to rovnako v rámci Írska, ako aj v zahraničí, pričom Tiger Woods je jedným zo slávnych a stálych patrónov rieky Liffey v grófstve Kildare. V dôsledku poklesu populácií rýb existuje tendencia uložiť kontroly na pobrežný rybolov a odpočítať tieto úlovky z kvót komerčného rybolovu.

Tieto návrhy by mohli mať vážny následok, pokiaľ ide o príjmy cestovného ruchu pochádzajúce z rybolovu, ako aj negatívny kultúrny vplyv na mnohé časti Írska. Je preto nevyhnutné, aby tento Parlament uznal rekreačný rybolov vo všetkých jeho formách ako dôležitú súčasť rybného hospodárstva a aby reformovaná spoločná politika rybného hospodárstva v bielej knihe zohľadnila jeho hospodárske a sociálne výhody.

Robert Dušek (S&D), písomne. – (CS) Cieľom správy o zelenej knihe o reforme spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva je začať verejnú diskusiu v inštitúciách EÚ a členských štátov. Politika rybného hospodárstva je rovnako ako spoločná poľnohospodárska politika strategickou agendou s priamym vplyvom na všetkých občanov EÚ, ktorá sa musí riešiť v súlade s tromi hlavnými zásadami, a to hospodárskou ziskovosťou rybolovu, ochranou a zachovaním populácie rýb, ako i zachovaním prijateľnej životnej úrovne osôb zamestnaných v oblasti rybolovu. Ak by v pripravovanej legislatíve neboli všetky tieto zásady v rovnováhe, hrozil by hospodársky úpadok pobrežných oblastí, vylovenie niektorých druhov rýb či nárast nezákonného rybolovu nad limity. Vzhľadom na to, že 88 % populácií rýb sa loví nad rámec maximálnych udržateľných úrovní a z celkového výlovu až 80 % predstavuje odpad, je nutné stanoviť limity, ktoré by umožnili obnovu populácií rýb, čím sa v budúcnosti výrazne zvýši výlov rýb pri zachovaní trvalej udržateľnosti. Pani spravodajkyňa správne upozorňuje na skutočnosť, že v dôsledku narušenia rovnováhy medzi výrobcami a kupujúcimi vstupom medzičlánku – nákupných reťazcov – sa znižujú ceny rýb, čo ešte viac ohrozuje situáciu v odvetví rybolovu. Predložená správa zohľadňuje všetky tri vyššie uvedené hlavné zásady rybolovu a navrhuje konkrétne riešenia pre jeho udržateľnosť. Z tohto dôvodu je pre nás všetkých dobrým začiatkom v procese záchrany rybolovu.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Chcel by som zablažovať pani Patrãoovej Nevesovej k jej práci i k správe, o ktorej teraz hlasujeme. Téma rybného hospodárstva je, prirodzene, pre Portugalcov citlivou vecou, keďže máme niekoľko rybárskych komunít. Zároveň je to absolútne kľúčová otázka pre stranu Demokratického a sociálneho stredú – Ľudovú stranu.

Som presvedčený, že potrebujeme nové nariadenie o spoločnej rybárskej politike (SRP), ktoré bude účinnejšie a lepšie prispôbené situácii v príslušných oblastiach. Vítam preto zámer sústrediť sa na zásady regionalizácie a subsidiarity, a tým umožniť väčšiu autonómiu členským štátom a poskytnúť väčšiu pružnosť SRP. Zároveň vzhľadom na skutočnosť, že environmentálne problémy spôsobujú vážne ťažkosti v oblasti rybolovných zdrojov, som presvedčený, že je nevyhnutné, aby nová SRP umožnila rybolov, ktorý bude životaschopný

z ekologického i hospodárskeho hľadiska. Nie sme ľahostajní k problémom, ktorým čelia rybári. Odporúčame, aby nová SRP zaistila náležitú ochranu rybolovnej kapacity komunit závislých od rybolovu.

Myslím si tiež, že je nevyhnutné, aby nová SRP zabezpečila kvalitu rýb a ich dostačujúce množstvo pre ľudí s cieľom zachovať stravu bohatú na ryby, ktorá, ako v súčasnosti vieme, je dobre vyvážená a prospešná pre zdravý život.

Budúcu reformu SRP budem sledovať so záujmom i s osobitnou pozornosťou a vždy budem obhajovať portugalské záujmy v tomto strategickom odvetví.

Alan Kelly (S&D), písomne. – Z praktického hľadiska vítam navrhované zlepšenie dlhodobej ochrany morských zdrojov na environmentálne i hospodárske účely, modernizáciu technológií rybolovu a dôraz kladený na potrebu odbornej kvalifikácie v rámci tohto odvetvia. Teší ma najmä odporúčanie, aby sa všetky nariadené zmeny zavádzali postupne s využitím počiatočného prechodného obdobia s cieľom poskytnúť odvetviu a hlavne rybárom dostatočný čas na to, aby sa mohli vyrovnáť s dodatočnými nákladmi v už aj tak ťažkom odvetví. Hoci uznávam, že správa naznačuje rozdielne zaobchádzanie pre odvetvie hlbekomorského rybolovu a remeselný rybolov, je poľutovaniahodné, že práve remeselný rybolov by mal znášať ďalšie náklady. Rybolov nie je iba hospodárskou činnosťou, ale aj sociálnou a kultúrnou aktivitou. Tento spôsob života drobných rybárov sa musí zachovať. Ich živobytie doteraz záviselo od historického nároku, ktorý mala ich komunita na práva na rybolov pri svojom pobreží. Nemali by sme preto zabudnúť na sľub v tejto správe, a to „zaručiť (ľuďom živiacim sa rybolovom) spravodlivú životnú úroveň“.

James Nicholson (ECR), písomne. – Panuje všeobecná zhoda o tom, že reforma spoločnej rybárskej politiky (SRP) z roku 2002 úplne zlyhala a že situácia v rybnom hospodárstve sa aj naďalej zhoršuje namiesto toho, aby sa zlepšovala. SRP sa stala byrokratickou nočnou morou, ktorá zaplavuje toto odvetvie nadmernou reguláciou a mikroriadením, pričom sa dosahuje len málo pozitívnych výsledkov. Nadchádzajúca reforma SRP je príležitosťou nanovo orientovať túto politiku smerom od nadmernej byrokracie a realizovať všetky aspekty, ktoré by mala realizovať, a to environmentálne, sociálne i hospodársky. Základným cieľom reformovanej SRP musí byť zaistenie dôstojného zdroja obživy pre rybárov a zároveň dosiahnutie environmentálnej trvalej udržateľnosti. Úloha spočíva v sformulovaní spoločnej politiky rybného hospodárstva, ktorá zachová pracovné miesta a zároveň i populácie rýb. Reformovaná SRP by mala skončiť s centralizovanou a nadmernou reguláciou z Bruselu a namiesto toho sa zamerať na to, ako môžu zainteresované strany riešiť každodenné riadenie populácie rýb na miestnej úrovni.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písomne. – (PL) Zelená kniha o spoločnej politike rybného hospodárstva nenechala ani suchej nitky tak na Európskej komisii, ako aj na členských štátoch. Je silným dôkazom toho, že nie všetky projekty a reformy realizované v rámci Únie sú úspešné. Mali by sme sa preto poučiť, a to pokiaľ ide o inštitucionálne i praktické riešenia.

Jednou zo zásadných chýb reformy z roku 2002 bola nadmerná centralizácia. Rozmanitosť a osobitný charakter jednotlivých regiónov Európskej únie by nás mali nabádať k regionalizácii. Európska komisia nemôže pristupovať k Baltskému moru rovnako ako k Atlantiku či Stredozemnému moru. Regionalizácia politiky rybného hospodárstva by mala ísť ruka v ruke s konkrétnymi opatreniami týkajúcimi sa sociálnych a hospodárskych otázok. Z pohľadu ľudí žijúcich v oblastiach závislých od rybolovu je najdôležitejším postupom hospodárska a sociálna diverzifikácia a reštrukturalizácia vrátane vytvárania pracovných miest mimo odvetvia rybolovu. Skutočnosť, že zvýšenie úlovkov a zamestnanosti v odvetví rybolovu v oblasti Baltiku nie je možné, by mala viesť k uplatneniu vyššie uvedených opatrení. Ide o riešenie, ktoré spĺňa sociálne očakávania a potreby.

Výskum ukazuje, že dve tretiny európskej populácie rýb sú ohrozené, a to vrátane známych druhov ako soľa, platesa a treska. Analýzy, ktoré vykonal Svetový fond na ochranu prírody (WWF), otvorene hovoria, že ak sa nezavedú konkrétne zmeny, reprodukčná populácia stredomorského tuniaka a mnohé ďalšie druhy do roku 2012 vyhynú.

Sirpa Pietikäinen (PPE), písomne. – (FI) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, už desaťročia spoločná politika Európskej únie v oblasti rybného hospodárstva riadi rybolov v rámci Spoločenstva i v teritoriálnych vodách tretích krajín.

Žiaľ, je to jedna z najmenej úspešných politík EÚ a viedla k situácii, ktorú možno oprávnene označiť ako krízovú. Situácia týkajúca sa populácií rýb je mimoriadne znepokojujúca: dve tretiny komerčne využiteľných populácií rýb EÚ prudko poklesli. Klesajúca ziskovosť a zredukované húfy rýb znamenajú, že rybné

hospodárstvo má veľké problémy. Nadmerné rybolovné kvóty a nezákonný rybolov ničia populácie rýb alarmujúcim tempom.

Príčinou krízy je skutočnosť, že už dlho vládne úplná ľahostajnosť k problémom, ktoré sa hromadia ako následok nadmerného a nezákonného rybolovu. Ničivé metódy rybolovu navyše devastujú aj zvyšok morského prostredia. Používanie vlečných sietí na lov pri dne je jednou z najškodlivejších metód.

EÚ musí brať krízu týkajúcu sa populácií rýb vážne. Je tu aj úzke prepojenie s vonkajšou perspektívou, pretože Únia dováža takmer tretinu predávaných rýb. Dôležitou súčasťou novej spoločnej politiky rybného hospodárstva bude cieľ postaviť dohody v oblasti rybolovu s našimi partnermi na udržateľnejšom základe. Kľúčovými reformami musia byť riešenie nadmernej kapacity, pokiaľ ide o rybárske plavidlá, a účinnejší monitoring s cieľom zbaviť sa nezákonného rybolovu.

Hlavnými stavebnými prvkami reformy politiky rybného hospodárstva, ako navrhuje Komisia vo svojej zelenej knihe, musia byť ekosystém ako východiskový bod a zásada prevencie. Hlavná pozornosť politiky musí byť zameraná na skutočne udržateľný rybolov všetkých druhov rýb. Aby to bolo možné dosiahnuť, musí mať každý štát vlastnú stratégiu riadenia a ochrany. V prípade potreby musí byť aj Únia pripravená zaistiť obnovu populácie rýb zavedením úplného zákazu rybolovu a obchodu s rybami.

Nuno Teixeira (PPE), písomne. – (PT) Zelená kniha o reforme spoločnej rybárskej politiky (SRP) je príležitosťou na revíziu tejto európskej politiky v jej rôznych aspektoch (hospodárskom, sociálnom a environmentálnom) a pritom nanovo definovať nové prístupy k riešeniu pretrvávajúcich problémov v tomto odvetví. Reforma SRP kladie osobitný dôraz na okrajové regióny, kde je rybné hospodárstvo nesmierne dôležité pre miestny rozvoj a živobytie ľudí.

Správa o zelenej knihe trvá na reformách, ktoré sú podľa mňa nevyhnutné pre lepšie uplatnenie tejto politiky na regionálnej úrovni. Ide hlavne o decentralizáciu riadenia rybného hospodárstva s cieľom zohľadniť špecifické prvky každého regiónu a dosiahnuť trvalú udržateľnosť tohto odvetvia prostredníctvom zachovania druhov. Na Madeire treba naliehať modernizovať lode a presadzovať opatrenia na zaistenie hospodárskej životaschopnosti rybolovu. Chcel by som znovu zopakovať, že vyššia efektívnosť v riadení zdrojov rybného hospodárstva a stratégia finančnej podpory pre tých, ktorí pracujú v tomto odvetví, sú hlavnými prioritami tejto reformy a musia sa vykonávať na regionálnej úrovni.

Reforma spoločnej politiky rybného hospodárstva predstavuje novú etapu v rozvoji tohto odvetvia s aktívnejšou účasťou všetkých zainteresovaných subjektov na vnútroštátnej i regionálnej úrovni, ako aj na úrovni tohto odvetvia.

5. Bezpečnosť železníc vrátane európskeho systému signalizácie (rozprava)

Predseda júci. – Ďalším bodom programu je vyhlásenie Komisie o bezpečnosti železníc vrátane európskeho systému signalizácie.

Sjím Kallas, podpredseda Komisie. – Vážení páni predsedajúci, vlakové nešťastie, ku ktorému prišlo v Buizingene v pondelok 15. februára 2010, bolo šokujúcou tragédiou. Chápem, že po takejto vážnej nehode sa môžu objaviť technické a politické otázky týkajúce sa bezpečnosti železníc.

V prvom rade chcem povedať, že myslím na obete tejto tragédie a ich príbuzných. Pri týchto smutných príležitostiach je vždy ťažké nájsť slová útechy, ticho niekedy povie viac. Príčiny nehody ešte nie sú úplne známe. V súlade s ustanoveniami smernice o bezpečnosti železníc sa začalo odborné vyšetrovanie.

Zodpovedný za vykonanie tohto vyšetrovania je belgický vyšetrovací orgán. Uskutočniť by sa malo nezávisle od akéhokoľvek súdneho vyšetrovania. Cieľom odborného vyšetrovania nie je prideliť vinu a zodpovednosť, ale zistiť príčiny, aby sa mohla zlepšiť bezpečnosť železníc a prevencia nehôd.

Belgický vyšetrovací orgán požiadal Európsku železničnú agentúru, aby ho v jeho vyšetrovaní podporila. Len pár hodín po nehode sa dvaja vyšetrovatelia z agentúry pridali k príslušnému belgickému tímu.

Chcel by som zdôrazniť skutočnosť, že by sa nemali vyvodzovať závery, keďže príčiny nehody ešte nie sú jasné. Som, samozrejme, ochotný vysvetliť niektoré otázky, ktoré sa vynorili v dôsledku tejto tragédie, a podelím sa s vami o svoje poznatky o okolnostiach.

Ako to v prípade železničných nešťastí až príliš často býva, objavujú sa poznámky o údajnej súvislosti medzi nehodou a európskymi právnymi predpismi a nariadeniami. Najprv by som chcel ujasniť záležitosť otvorenia

trhu. Okrem otvorenia odvetvia železničnej nákladnej dopravy hospodárskej súťaži a stanovenia požiadaviek na oddelenie činnosti správcov infraštruktúry a železničných podnikov sa zaviedol prísny regulačný rámec, ktorý upravuje bezpečnosť železníc a interoperabilitu. Chceme zabezpečiť, aby sa udržala vysoká úroveň bezpečnosti železníc, ale uznávame postupy a metódy v tejto oblasti, ktoré sú špecifické pre jednotlivé členské štáty.

Európska železničná agentúra pravidelne vydáva správy o európskej sieti a sleduje vývoj situácie v členských štátoch.

Ukazovatele naznačujú, že otvorenie železničného odvetvia hospodárskej súťaži nemalo na bezpečnosť železníc žiadny negatívny vplyv. Dovolím si otvorene povedať, že akékoľvek tvrdenie, ktoré dáva do súvisu úroveň bezpečnosti železníc a otvorenie železničného trhu, je podľa mňa len výhovorkou na odvedenie diskusie od pravých príčin nehody.

Otázka súčasného fungovania vnútroštátnych systémov riadenia vlakov a európskeho systému sa dá sformulovať nasledovne: na zabezpečenie bezpečného pohybu vlakov sa v Európe v súčasnosti používa viac ako 20 rôznych vnútroštátnych systémov. Tieto systémy vyvinuté na vnútroštátnej úrovni pozostávajú zo zariadenia tratí a palubných zariadení. Zariadenie tratí vysiela počítaču vo vlaku informácie a v prípade nebezpečnej situácie počítač aktivuje brzdy.

Aby systémy fungovali, musia byť preto vlaky a trate vybavené kompatibilným systémom. Úroveň bezpečnosti a účinnosti jednotlivých vnútroštátnych systémov automatického zabezpečenia vlakov sú rozdielne a rozdielne sú aj pravidlá týkajúce sa vybavenia tratí a lokomotív v týchto vnútroštátnych systémoch.

Nekompatibilita jednotlivých vnútroštátnych systémov predstavuje pre medzinárodné vlaky závažný problém, pretože buď sa na každej hranici musia vymeniť lokomotívy, alebo musia byť lokomotívy vybavené takým počtom palubných systémov, koľko je systémov tratí, na ktorých jazdia. Vyskytujú sa dokonca prípady, keď v jednej krajine súčasne existujú rozdielne vnútroštátne systémy. Rýchlovlak Thalys je napríklad na jazdu v štyroch krajinách vybavený siedmymi rozličnými systémami.

Z tohto dôvodu sa navrhol a vyvinul jednotný systém určený na použitie na európskej úrovni, ktorý sa v súčasnosti inštaluje v Európe na hlavných medzinárodných linkách a do vlakov. Systém je známy pod názvom ERTMS – európsky systém riadenia železničnej dopravy.

Pokiaľ ide o časové hľadisko, môžeme povedať, že väčšina vnútroštátnych systémov bola vyvinutá v prvej polovici osemdesiatych rokov minulého storočia, ich vývoj je však dlhý a nákladný proces. Vo väčšine krajín je vybavená len časť vnútroštátnych sietí a lokomotív a toto čiastočné vybavenie trvalo približne 20 rokov.

Presný opis systému ERTMS je k dispozícii od roku 2000. V období 2000 – 2005 sa realizovalo množstvo pilotných projektov. Od roku 2005 sa do prevádzky uviedlo niekoľko liniek vybavených systémom ERTMS. V súčasnosti má 10 členských štátov linky vybavené systémom ERTMS a projekty prebiehajú takmer vo všetkých členských štátoch. Napríklad v Belgicku je vybavená linka medzi Aachenom a Liège a vybavené sú tiež vlaky ICT premávajúce na tejto linke.

ERTMS bol vytvorený najmä s cieľom podporiť interoperabilitu. Pre lokomotívy to znamená možnosť prechádzať cez hranice, uznáva sa však tiež jeho výhoda zvýšenej bezpečnosti. Systém je v súčasnej dobe plne prevádzkyschopný, avšak pre dlhý čas potrebný na jeho inštaláciu do vlakov a pre dlhé linky budú existujúce vnútroštátne systémy fungovať súbežne so systémom ERTMS.

Tretie krajiny – za všetky uvediem ako príklad Taiwan – si vybrali tiež systém ERTMS, a to nielen z dôvodov interoperability. Taiwan investoval do ERTMS jednoducho preto, že to je momentálne najlepší systém dostupný na trhu.

Bolo položených viacero otázok týkajúcich sa porovnania situácie medzi členskými štátmi. Určiť poradie členských štátov a zmysluplne ich porovnať je veľmi ťažké a nie veľmi užitočné. Všetko závisí od výberu ukazovateľov, referenčného obdobia a kvality dodaných údajov. Jedna alebo dve vážne nehody môžu významne ovplyvniť akékoľvek poradie, aké by sme mali.

Celkové údaje ukazujú, že Belgicko je priemerné. Je však pravda, že Belgicko zaostáva za európskym priemerom, pokiaľ ide o trasy vybavené systémom automatického zabezpečenia vlakov, či už vnútroštátnym, alebo európskym systémom.

Mathieu Grosch, v mene skupiny PPE. – (DE) Vážený pán predsedajúci, pán Kallas, chcel by som sa vám poďakovať za vaše vysvetlenia. Na pozadí nešťastia v Buizingene je, samozrejme, dôležité, aby sme preukázali

úctu obetiam a tiež vyšetrovaniu. Z tohto dôvodu nesmieme vyvodiť unáhlené závery o nehode a najmä nesmieme začať hľadať vinníkov.

Myslím si, že Komisia konala správne, keď dôrazne odmietla obvinenia Národnej spoločnosti belgických železníc, že vývoj európskeho systému riadenia železničnej dopravy trval príliš dlho. Vieme, že bezpečnosť je stále vnútroštátnou prioritou, a tak to bude aj naďalej. Nás na európskej úrovni – týka sa to Komisie a aj Parlamentu – vždy trápila skutočnosť, že železničné spoločnosti nedávajú bezpečnosti a interoperabilite medzi jednotlivými systémami v Európe väčšiu prioritu.

Po nehodách sa nové návrhy často robia v politickom kontexte. Musím povedať, že v tomto prípade bolo všetko v poriadku, právne predpisy a aj technológia. Jediné, čo možno chýbalo, bola vôľa dať technológii vysokú prioritu. Od polovice deväťdesiatych rokov minulého storočia bola k dispozícii technológia, ktorá umožňovala bezpečný prechod medzi európskym systémom a moderným belgickým systémom, inými slovami takzvaný systém TBL 1+. Nechýbal ani čas, ani technické vybavenie.

Pre mňa je dôležitá budúcnosť a chcel by som zdôrazniť tieto body. Po prvé, za žiadnych okolností nesmieme znížiť odbornú prípravu v železničnom odvetví. To nebolo a ani to nebude úlohou EÚ. Železnice majú vysokokvalifikovaný personál a tak to musí zostať aj v budúcnosti.

Po druhé, od železničných spoločností a krajín potrebujeme konkrétne a záväzné konverzné plány. Už nestačí ponechať všetko na dobrú vôľu. Potrebujeme presný časový harmonogram a čoskoro budeme mať v Parlamente možnosť zistiť viac o konkrétnych cieľoch.

Môj tretí návrh je, že pasažieri by mali mať tiež právo vedieť, či úsek trate a vlak, ktorým cestujú, spĺňajú najvyššie normy kvality. To je minimálna úroveň informácií, ktoré musia byť v budúcnosti pre pasažierov dostupné. Musíme tiež preskúmať, ako môžeme túto povinnosť uviesť do praxe.

Saïd El Khadraoui, v mene skupiny S&D. – (NL) Na úvod by som chcel v mene Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente obetiam železničného nešťastia v Buizingene, ich rodinám a priateľom tiež vyjadriť úprimnú sústrasť.

Kým vyvodíme skutočné, podrobné závery, musíme, samozrejme, počkať na výsledky vyšetrovania, to však nič nemení na skutočnosti, že bezpečnosť železníc musí zostať v našej neustálej pozornosti na všetkých úrovniach vrátane európskej a že preto musíme politiku bezpečnosti pravidelne vyhodnocovať, zlepšovať, dopĺňať a prispôbovať. Chcel by som sa pripojiť k nášmu kolegovi a k vám, pán komisár, v tom, že jasne vyjadrím poľutovanie nad tým, že množstvo jednotlivcov, ktoré má v Belgicku významnú zodpovednosť, sa usilovalo zodpovednosť za nehodu presunúť na Európu, aspoň prinajmenšom robili ten dojem. Najmä oneskorenie vývoja európskeho systému riadenia železničnej dopravy sa uvádzalo ako dôvod, prečo je teraz v roku 2010 v Belgicku len niekoľko lokomotív vybavených automatickým systémom brzdenia.

Dámy a páni, na druhej strane budme úprimní a vyjasníme si jednu vec: vývoj tejto dobrej myšlienky – jednotného systému signalizácie, ktorý nahradí 20 rôznych systémov – trval dlhšie, ako sme dúfali a predpokladali. Príčinou je, samozrejme, technická zložitosť a skutočnosť, že na štandarde sa muselo dohodnúť mnoho krajín, a to 27, hoci vtedy ich bolo o niečo menej. Má to, pochopiteľne, vplyv aj na rozpočty. Ako ste však správne povedali, žiadny členský štát to neodradilo od vývoja vlastného systému, alebo od používania nejakej skorej verzie systému ERTMS z počiatočného štádia.

Zastávam názor, že sa teraz musíme pozeráť vpred a opýtať sa sami seba, ako môžeme prispieť k bezpečnejším železničiam. Myslím si, že prispieť môžeme na viacerých frontoch aj na európskej úrovni. Po prvé, môžeme tak urobiť vďaka ďalšiemu vývoju systému ERTMS. Takýto plán vývoja existuje. V roku 2009 sme z rozpočtu vyčlenili 240 miliónov EUR pre transeurópske dopravné siete (TEN-T), aby sme s nimi členským štátom pomohli.

Po druhé, musíme kontrolovať, či sa existujúce európske právne predpisy týkajúce sa bezpečnosti naozaj zavádzajú do praxe, a myslím si, že to je dôležitá úloha pre Komisiu a pre Európsku železničnú agentúru. Chcel by som uviesť príklad smernice 2004/49/ES o bezpečnosti železníc Spoločenstva. Tá okrem iného určuje, že v každom členskom štáte sa musí zriadiť orgán pre bezpečnosť, ktorý musí byť nezávislý od železničných podnikov a správcu infraštruktúry a ktorého úlohou je kontrola, podpora a presadzovanie bezpečnosti železníc a rozvoj regulačného rámca. Dámy a páni, mám pocit, že v Belgicku to nefunguje veľmi dobre, a myslím si, že by ste mali vykonať nejaký audit, aby sme zistili, či členské štáty majú naozaj schopnosť aktívne zaručiť túto bezpečnosť svojich vnútroštátnych železničných systémov. To je úloha, ktorou by som vás chcel poveriť.

Dirk Sterckx, *v mene skupiny ALDE*. – (NL) Tiež by som chcel v mene našej skupiny vyjadriť sústrasť obetiam a aj ja chcem, samozrejme, počkať na výsledky vyšetrovania. Dúfam, že prebehne čo najrýchlejšie, avšak tiež čo najdôkladnejšie.

V našej krajine sa objavilo mnoho otázok týkajúcich sa prístupu Európy k železničiarom. Musím k vám byť úprimný: šokovalo ma, že nás niektorí obvinili zo zanedbávania bezpečnosti. Bol som spravodajcom Parlamentu v prípade smernice o bezpečnosti železníc, o ktorej sa práve zmienil pán El Khadraoui, a som hrdý na prácu, ktorú sme vtedy vykonali. Povedali sme si, že musíme byť veľmi nároční, pokiaľ ide o bezpečnosť vo všetkých členských štátoch, a že musíme v tejto oblasti zaviesť európsky rámec a stanoviť požiadavky. V členských štátoch sme to presadili s veľkými ťažkosťami. Všimol som si – a pán El Khadraoui to právom spomenul –, že v niektorých krajinách, bohužiaľ, aj v našej, je uplatňovanie tejto smernice na vnútroštátnej úrovni skutočne zle zorganizované. Pán komisár, dúfam, že sa na to ešte raz dobre pozriete. Možno by sa mal aj tento Parlament pozrieť na smernicu a sprísniť rámec, ako povedal pán Grosch. Nie je pravda, že zanedbávame bezpečnosť, opak je pravdou.

Po druhé, nariadenie o právach pasažierov obsahuje odsek, o ktorom sme dúfali, že nebude nikdy potrebný: týka sa zálohových platieb za ľudí zabitých alebo zranených pri železničných nehodách. Vitám oznámenie Národnej spoločnosti belgických železníc (SNCB), že bude používať tento systém a bude realizovať zálohové platby. Bolo totiž obdobie, keď by to tak nebolo.

Niekoľko ľudí povedalo, že otvorenie trhu spôsobilo, že železnice nie sú bezpečné. Chcel by som to rázne poprieť. Nie je to pravda, názorne to dokazujú aj najnovšie údaje Európskej železničnej agentúry z roku 2008. V roku 2008 mali najlepšie výsledky Spojené kráľovstvo a Holandsko, dve krajiny, ktoré otvorili svoje trhy.

Myslím si tiež, že by sa pozornosť mala venovať ľuďom, pracovníkom železníc v teréne: strojvodcom, staničnému personálu, správcom. Mali by sme sa opäť pozrieť na ich situáciu a zabezpečiť, aby bola bezpečnosť hlavným faktorom nielen ich odbornej prípravy, ale tiež organizácie ich práce a celkovej podnikovej kultúry. Pán predsedajúci, na záver by som chcel povedať, že nesmieme pustiť zo zreteľa skutočnosť, že železnice stále patria medzi najbezpečnejšie dopravné prostriedky.

Isabelle Durant, *v mene skupiny Verts/ALE*. – (FR) Vážení pán predsedajúci, pán komisár, aj ja si myslím, že minulotýždňová tragická nehoda je najhoršou železničnou katastrofou, ktorá Belgicko postihla od roku 2001, keď som zastávala post ministerky mobility a dopravy. Moje myšlienky, samozrejme, patria našej kolegyni Claudii Cadeagovej a taktiež všetkým ostatným obetiam tejto tragédie, ich milovaným a všetkým smútiacim pracovníkom železníc.

Zdržím sa vyvodzovania akýchkoľvek záverov takisto ako rečníci, ktorí hovorili predtým mnou. Prebieha vyšetrovanie a nemali by sme špekulovať o jeho výsledkoch. V prípade Belgicka je však jednoznačne poľutovaniahodné, že železničiarom trvá tak dlho, ako už niektorí spomenuli, vybaviť sa systémom automatického zabezpečenia vlakov. Keď som sa hneď po nešťastí dopyčovala, že rozpočtové dôvody nemohli byť uvedené a ako vysvetlenie tejto nehody sa uvádzalo oneskorenie vývoja európskych noriem interoperability, považovala som to za neprijateľné a hneď som cítila, že Európa je predmetom nepodložených obvinení.

V skutočnosti poskytuje Európsky systém riadenia železničnej dopravy spoločnostiam možnosť investovať do bezpečnosti koordinovaným a interoperabilným spôsobom. Musíme sa zbaviť nespočetných vnútroštátnych noriem, ktoré brzdia vývoj a konkurencieschopnosť v čase, keď sa vyvíja európsky systém riadenia vlakov (ETCS). Samozrejme sa vyvíja a vývoj bude pokračovať. Je to potrebné na zachovanie technológií na vysokej úrovni. Navyše nepochybujem o tom, že nasledujúcich päť alebo desať rokov prinesie ešte mnoho udalostí.

Treba povedať, že takéto nehody, akokoľvek mimoriadne, nám pripomínajú, že keď ide o bezpečnosť, vždy je priestor na zlepšenie. Chcela by som v tejto súvislosti navrhnúť niekoľko vecí.

Po prvé, pán komisár, ako viete, momentálne diskutujeme o transeurópskych dopravných sieťach, ich podmienkach a kritériách. Myslím si, že keď ide o európske siete, mohlo by sa nasadenie ERTMS v celej Európe stať skutočne prioritou. Myslím si tiež, že by sme v tejto súvislosti mali stanoviť lehoty pre prostriedky, ktorými musia byť vybavené všetky krajiny a siete.

Napokon, myslím si, že pred liberalizáciou trhov musíme uprednostniť bezpečnosť a novým prevádzkovateľom, ktorí prevádzkujú vlaky na rozličných vnútroštátnych sieťach, by sme mali uložiť

povinnosť využiť viac času na prispôsobenie sa systému automatického zabezpečenia, ktorý na týchto sieťach existuje, a vybaviť tak svoje vlaky príslušnými prijímačmi a palubnými zariadeniami.

Na záver, myslím si, že Európska železničná agentúra by mala taktiež poskytnúť dôležitú podporu účinnejšej integrácii vnútroštátnych orgánov pre bezpečnosť. Takáto integrácia by umožnila napríklad typové schválenie zariadenia.

(Predsedajúci prerušil rečníku.)

Derk Jan Eppink, v mene skupiny ECR. – (NL) Vyšetrovanie príčin železničnej nehody v Buizingene ešte nie je dokončené, preto sa k nemu nemôžem vyjadriť, ale prišiel som k nasledovnému záveru. Keď sa zrazia vlaky v Spojenom kráľovstve, ľudia to rýchlo prisúdia privatizácii železníc. Belgické železnice (SNCB) dostávajú relatívne najvyššiu podporu v celej Európskej únii. Belgicko dáva železnicám 32 centov za pasažiera/kilometer. Francúzsko je s 24 centami na druhom mieste. Holandsko dáva 15 centov a Spojené kráľovstvo 4 centy. Napriek všetkým týmto subvenciám má SNCB stále dlhy vo výške 10 miliárd EUR. Kam tie peniaze idú?

Keď sa pozriem na infraštruktúru SNCB, zanedbanosť je do očí bijúca. Všetko je staré a opotrebované. Je možné, že sa niekedy zanedbáva aj bezpečnostný systém? Asi ide pre silu odborov až príliš veľa peňazí na platy zamestnancov. V Belgicku sú železnice socialistickou doménou a sú zle prevádzkované. Tieto otázky sa musia rozhodne položiť, pretože SNCB ťažko môžu ako výhovorku použiť nedostatok peňazí.

Jacky Hénin, v mene skupiny GUE/NGL. – (FR) Vážený pán predsedajúci, keď v novembri pán Simpson na pôde tohto Parlamentu vyhlásil, že hoci je európsky železničný systém veľmi bezpečný a za posledných pár rokov sa urobil pokrok vďaka liberalizácii trhu, takmer som sa zadusil. Predsa však pokračoval tvrdením, že nedávne smrteľné nehody vyvolali otázky týkajúce sa bezpečnosti.

Od nehody v Buizingene slúžia strašné straty na ľudských životoch a vážne fyzické a psychické utrpenie, ktoré spôsobila, ako silná pripomienka toho, že už je najvyšší čas, aby sme začali vážnu diskusiu o bezpečnosti železníc. Okamžite zavrhnime myšlienku, že všetky nehody sú svojou podstatou nepredvídateľné. Hlavným faktorom nedostatočnej bezpečnosti európskych železničných sietí je priamy dôsledok oddelenia správy železničnej infraštruktúry a správy vozového parku. Toto oddelenie – musí sa to tu dôrazne povedať – si napriek lepšiemu úsudku pracovníkov železníc vynútila Komisia, aby sa odvetvie železničnej dopravy mohlo otvoriť hospodárskej súťaži. Značne to zvyšuje pravdepodobnosť nehôd. Pre toto oddelenie padla údržba európskej železničnej siete za obeť vyšším ziskom. Môžete sa pokúsiť získať čas tým, že ako jedinou možnosť riešenia problémov navrhnete používanie najmodernejšej techniky. V konečnom dôsledku však v Európe potrebujeme inú politiku v oblasti železničnej dopravy. Ak sa bude každý rok znižovať počet pracovníkov železníc, úroveň údržby, objem investícií a úroveň odbornej prípravy, budeme sa opäť musieť problému nehôd venovať a opäť prejavovať sústrasť. Aby sa zabezpečila bezpečnosť železníc, musí Únia prevrátiť stranu o hospodárskej súťaži na stranu o spolupráci.

Na záver, dámy a páni, po skončení tejto rozpravy nebude už nikto z nás môcť ďalej prehliadať našu zodpovednosť. Pokiaľ ide o mňa, odmietam sa podieľať na zlom úmysle. Bez zmeny...

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

Philip Claeys (NI). – (NL) Na úvod by som len chcel upozorniť na to, že daňové zaťaženie v Belgicku je jedným z najvyšších na svete, a predsa daňovníci v tejto neovládateľnej krajine – najmä vo Flámsku – dostávajú za svoje peniaze veľmi málo. Železničný systém je toho názorným príkladom. Je zúfalo zastaraný a charakterizujú ho časté a dlhé meškania a preplnené vozne počas špičky.

Manažment belgických železníc (SNCB) je veľmi spolitizovaný a neefektívny. Typickou vlastnosťou belgickej politiky je, že keď sa niečo stane, nikto nie je nikdy za nič zodpovedný. V roku 2001 sa v Pérote stala podobná nehoda ako minulý týždeň v Buizingene. Pred deviatimi rokmi si všetci mysleli, že sa podniknú vážne kroky na zlepšenie bezpečnostného systému; nič sa však neudialo. Kým Belgicko čakalo na zavedenie európskeho systému riadenia vlakov (ETCS), vyvinulo vlastný systém, ale ten prišiel príliš neskoro a bol úplne nedostatočný.

Musíme si z toho zobrať ponaučenie, že sa musí viac investovať do bezpečnosti a že rôzne existujúce systémy musia zlepšiť svoju kompatibilitu. Ak sa ukáže, že nie je možné dosiahnuť účinnú interoperabilitu, musí sa maximálne podporiť prechod na európsky systém ETCS, pretože nie je v poriadku, že napríklad vlak Thalys, ktorý premáva medzi Parížom a Amsterdamom, má sedem rôznych bezpečnostných systémov.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, zrážka dvoch prímestských vlakov v Bruseli, ktorá mala za následok toto strašné nešťastie, nás všetkých hlboko šokovala. V myšlienkach sme teraz s rodinami a priateľmi obetí.

Po takýchto nešťastiach je často prvou reakciou ľudí snaha nájsť nejakého vinníka. Avšak Európska únia, Komisia a bezpečnostné predpisy zavedené smernicou 2004/49/ES sa v tomto prípade nesmú stať obetným baránkom. Na druhej strane je, samozrejme, dôležitá otázka, či by sme nemali sprísniť bezpečnostné predpisy. Vyšetrovania tejto železničnej nehody sa ešte neskončili, a preto nemôžeme očakávať žiadne jednoznačné výsledky. Hlavná otázka, ktorú si teraz musíme položiť, je, či nebolo možné tejto nehode zabrániť. Nemôžeme vylúčiť ľudskú chybu ani technické zlyhanie, a preto sú obidve tieto veci pre bezpečnosť železničnej dopravy dôležité. Všetci prevádzkovatelia železníc, štátni aj súkromní, majú povinnosť zabezpečiť potrebnú úroveň bezpečnosti. Vnútroštátne železničné spoločnosti musia zabezpečiť dodržiavanie príslušných bezpečnostných noriem.

Nechcem v tejto situácii robiť žiadne prednášky z nemeckého hľadiska. Chcem len povedať, že v Nemecku sme sa snažili zaviesť celú smernicu. Všade, kde sa vyskytuje možnosť ľudskej chyby, musí byť schopná zasiahnuť technika. Spomínam si na „páku mŕtveho muža“, ktorá automaticky spustila brzdy, ak bola minútu uvoľnená. Ak vlak prejde na červený signál zastavenia, tiež sa automaticky spustia brzdy. Musíme mať takéto systémy. Musí sa zaviesť európsky systém riadenia vlakov, aby sme mohli takéto veci ovplyvniť zvonku.

Členovia Výboru pre dopravu a cestovný ruch budú musieť spoločne pracovať, aby vykonali potrebné hodnotenia a tiež aby vyvodili náležité závery o bezpečnostných predpisoch.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Vážený pán predseda, vlakové nešťastie v Buizingene blízko Bruselu si vyžiadalo 18 obetí a viac ako 160 zranených. V myšlienkach sme teraz, samozrejme, predovšetkým s rodinami a priateľmi obetí. Príčiny nehody sú stále neznáme – vyšetrovanie stále prebieha – a musíme porozmýšľať o vykonaní posúdenia bezpečnosti železničnej dopravy v Európe postupne vo všetkých členských štátoch.

Toto posúdenie sa, prirodzene, musí zamerať na bezpečnostné systémy, stav ich využívania, ich interoperabilitu a účinnosť. Toto posúdenie úrovne bezpečnosti európskych železničných sietí sa však musí chápať v širšom zmysle a najmä musí zahŕňať posúdenie pracovných podmienok pracovníkov železníc, pretože tí môžu bezpečnosť zaručiť najlepšie.

Preto vyzývam Komisiu, aby vykonala posúdenie bezpečnosti európskych železničných sietí pomocou globálneho prístupu, ktorého východiskom bude proces liberalizácie železníc. Jedna vec je jasná: nastal čas, aby sa vykonalo netabuizované posúdenie praktických výsledkov týchto politík zameraných na liberalizáciu a likvidáciu verejných služieb. Akú pridanú hodnotu priniesli? Komu priniesli ošoh? Komu uškodili?

Cieľ je porovnať presadzovanie európskych bezpečnostných a signalizačných noriem od začiatku účinnosti liberalizácie odvetvia železničnej dopravy v jednotlivých členských štátoch s pracovnými podmienkami. Komisia musí preto úlohu verejných služieb posúdiť zo širšieho hľadiska. *Parti Socialiste* – strana, ktorej som členom – už dlho vyzýva na pozitívne opatrenie Európskej únie na ochranu a rozvoj verejných služieb. To je podstatou zavedenia rámcovej smernice o službách všeobecného záujmu. Táto smernica by verejným službám zaručila stabilný legislatívny rámec a primerané financovanie v súlade so zásadami všeobecnosti a rovnakého prístupu.

PRESEDÁ: PÁN LAMBRINIDIS

podpredseda

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Chcel by som položiť otázku pánovi Tarabellovi, ktorého si inak veľmi vážim. Určite nemôže ignorovať skutočnosť, že belgické železnice (SNCB) dostávajú najvyššiu podporu v Európe. Nemôže viniť liberalizáciu, pretože osobná doprava nebola liberalizovaná, ani nemôže prísť so žiadanými inými výhovorkami.

Taktiež by som mal zdôrazniť, že hovorí v mene belgickej frankofónnej Socialistickej strany (PS), ktorá vo veľkej miere cez odborové organizácie ovláda SNCB. Ak by spolitizovaný železničný systém železnice lepšie prevádzkoval, nestalo by sa to.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Vážený pán predseda, ako odpoveď na vystúpenie pána Eppinka by som chcel povedať, že toto nie je predvolebná kampaň. Stala sa nehoda, ktorá si vyžiadala obeť – ďalšie nehody sa prihodili v minulosti – a je len prirodzené, že sa hľadajú jej príčiny. Vyšetrovania prebiehajú, musíme im umožniť prirodzený priebeh.

Je však jeden faktor, ktorý sa nikdy nesmie prehliadať, a to ľudský faktor. Pri každej liberalizácii – viem, že liberalizáciu podporujete, ja ju podporujem omnoho menej, najmä pokiaľ ide o verejné služby – sa prehliada ľudský faktor. Vyvíja sa strašný tlak na personál, ktorý pracuje hodiny bez prestania alebo prinajmenšom dlhšie časové obdobie bez oddychu. Strojvodca je zodpovedný za bezpečnosť cestujúcich. Preto si myslím, že je dôležité pýtať sa na pracovné podmienky a na všetky ich zmeny. Domnievam sa, že to je dôležitý bod.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Vážený pán predsedajúci, desivá zrážka vlakov neďaleko Halle predstavovala pre obete, ich rodiny, kolegov a priateľov strašnú tragédiu. Dôležité je teraz poučiť sa z tejto tragédie, aby sa predišlo ďalším obetiam. V tejto súvislosti je veľmi dôležité, aby sme počúvali hlas pracovníkov železníc a venovali mu pozornosť, čím sa železničná doprava stane bezpečnejšia pre pracovníkov a tiež pre cestujúcich.

Je skutočne poburujúce počúvať, ako poslanec tohto Parlamentu, pravdepodobne britský konzervatívce, vo svojom vystúpení očierňuje a ohovára belgických pracovníkov železníc, hoci je úplne jasné, že politiky neoliberalizácie a deregulácie nesmierne poškodili náš železničný systém, ktorý je verejnou infraštruktúrou. Belgickí pracovníci železníc sú v skutočnosti veľmi frustrovaní. V čase po tejto tragédii to jasne ukázali spontánne štrajky týchto pracovníkov, ktorí na ňu takýmto spôsobom zareagovali. Toto je v Belgicku tretia vážna nehoda v priebehu deviatich mesiacov.

Po predchádzajúcej tragédii v Belgicku v roku 2001 sa sľubovali komplexné bezpečnostné opatrenia, ale nezrealizovali sa. Realita je taká, že pracovníci belgických železníc sú pod ustavičným tlakom, aby dlhšie pracovali, predlžuje sa im pracovný čas, majú menej prestávok, a to znamená menšiu bezpečnosť. Bezcharakterná politika Európskej komisie liberalizácie a privatizácie pravdaže ešte viac ohrozuje bezpečnosť. Znamená to, že najdôležitejšie sú zisky veľkých dopravných spoločností. Je jasné, že najlepší spôsob, ako zaručiť bezpečnosť, je ponechať železničnú infraštruktúru vo verejnom vlastníctve s demokratickou kontrolou a potrebnými investíciami.

Georges Bach (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, aj ja by som chcel dotknutým rodinám vyjadriť sústrasť. Pre postihnutých – smútiace rodiny a vážne ranených – však bude slabou útechou, ak budeme naďalej zdôrazňovať, že železnice sú najbezpečnejšou formou dopravy a že počet nehôd je v porovnaní s cestnou dopravou veľmi nízky.

Samozrejme sa vynára otázka okolností. Ako je možné, že došlo k takejto katastrofe? Ako však už bolo povedané, touto otázkou sa musia zaoberať technickí odborníci a neskôr súdy. Otázka, ktorú musíme zodpovedať, je takáto: kde sa stala chyba v procese tvorby spoločného európskeho trhu železničnej dopravy? Po druhé, ako môžeme využitím všetkých dostupných prostriedkov zabrániť ďalším nehodám? Každá nehoda je zbytočná.

Ako bývalý zamestnanec železníc som zažil podobné zmeny. Chcel by som spomenúť niektoré z problémov, ktoré majú do určitej miery vplyv na bezpečnosť. Na začiatku deväťdesiatych rokov minulého storočia sme namiesto zavedenia hospodárskej súťaže v železničnom odvetví mali najprv začať proces technickej harmonizácie. V deväťdesiatych rokoch sme mali prekonať všetky problémy, ktoré pán Kallas spomenul. Trh sme hospodárskej súťaži mali otvoriť až na základe technickej harmonizácie. Fragmentácia spoločností viedla k tomu, že v železničnom systéme je teraz mnoho aktérov, a toto je systém, ktorý funguje správne len vtedy, ak sa prevádzkuje ako jeden celok. Preto, podľa mňa, členské štáty, železničné spoločnosti, prevádzkovatelia infraštruktúry a tiež Komisia, ktorá, ako už bolo povedané, zaviedla smernice a nariadenia bez vykonania predbežného hodnotenia, nesú časť zodpovednosti za posledné nehody. Hodnotenie bolo dokončené len nedávno. Železničné spoločnosti urobili chybu, že si vybrali nesprávnu stratégiu a príliš dlho čakali na európsky systém. Ako už bolo spomenuté, neustále sa snažili o zníženie nákladov, zamestnávali pracovníkov bez potrebnej úrovne kvalifikácie a robili tiež príliš málo investícií.

Chcel by som zdôrazniť tri body. Musí sa okamžite zvýšiť financovanie, aby sa urýchlil plánovaný program modernizácie.

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Celkovo je železničná doprava bezpečnejšia, rýchlejšia a spôsobuje menej znečistenia ako cestná doprava. Avšak v roku 2007 zomrelo približne 2 600 ľudí v dôsledku železničných nehôd a minulý rok sa stalo ešte viac nehôd vlakov prepravujúcich ľudí a tovar.

Nedávna železničná nehoda v Belgicku, pri ktorej zomrelo 20 ľudí a viac ako 120 bolo zranených, strašným spôsobom upriamila našu pozornosť na dôležitosť bezpečnosti železničnej dopravy. Bohužiaľ, hospodárska a finančná kríza prehĺbila ťažkosti prevádzkovateľov a správcov pôsobiacich v oblasti infraštruktúry

železničnej dopravy. Hlavnou obavou je, že nedostatok odborného personálu a finančných prostriedkov na zavedenie systému ERTMS je jednou z možných príčin nehody, pričom tisíce pracovníkov železníc prichádzajú o prácu. Vyzývam členské štáty a Komisiu, aby prijali potrebné opatrenia s cieľom:

1. modernizovať železničnú infraštruktúru a existujúci vozový park, aby sa zabezpečila efektívna a bezpečná železničná doprava,
2. dať prioritu investíciám potrebným pre bezpečnosť a zabezpečenie železničnej dopravy a
3. vyvinúť nové infraštruktúry železničnej dopravy a zaviesť systém ERTMS.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, nedávne železničné nešťastia, ktoré otriasli Európou – dnes v Belgicku, včera v Taliansku –, nás nútia premýšľať nad nedostatkami systému a nad opatreniami vhodnými pre skvalitnenie služieb z bezpečnostného hľadiska.

Napríklad ma privádza do úžasu, keď si pomyslím na to, že Európska únia zaviedla vhodný systém na sledovanie železničnej dopravy – ERTMS – už v roku 2000 a napriek tomu o 10 rokov neskôr tento systém zaviedlo len zopár členských štátov.

Dokonca aj dnes existuje na území EÚ viac ako 20 rôznych bezpečnostných železničných systémov a je jasné, ako táto skutočnosť môže spôsobovať problémy najmä na medzinárodných linkách.

Je pravda, že prispôbenie železničnej infraštruktúry a vozového parku európskemu systému so sebou prináša technické a hospodárske hodnotenia a úlohy, ktoré budú musieť spoločnosti v tomto odvetví nevyhnutne zvládnuť. Nemôžeme si však nevšimnúť, že európske právne predpisy nestanovujú dátum, kedy musia byť vnútroštátne linky prispôbené systému ERTMS, a to členským štátom poskytuje možnosť určiť potreby týkajúce sa vybavenia ich vozového parku.

Bolo by lepšie určiť presné dátumy, motivovať prostredníctvom investícií alebo ešte lepšie odobrať investičné prostriedky tým, ktorí sa neprispôbili infraštruktúrnym projektom alebo ktorí kúpili dopravné prostriedky, ktoré tento systém nepoužívajú.

Druhý argument je, že interoperabilita a dokončenie vnútorného trhu by sa nemali spomaliť. Dnes máme nezávislý vnútroštátny orgán pre bezpečnosť, ktorý by mal kontrolovať zavádzanie primeraných bezpečnostných systémov. Malo by sa stanoviť, že pred udelením prevádzkových licencií musia mať spoločnosti bezpečnostné certifikáty.

Ďalej by som chcel zdôrazniť, že vzhľadom na vyhliadku voľného spoločného trhu železničnej dopravy sa musia na centrálnej úrovni posilniť inšpekčné právomoci Európskej železničnej agentúry.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, po nedávnej železničnej nehode v Bruseli, ktorú spomínali mnohí poslanci, sa záujem opäť upriamil na bezpečnosť železníc.

Smernica 2004/49/ES o bezpečnosti železníc v podstate stanovuje, že železničné podniky a správcovia infraštruktúry by každý za svoju časť mali niesť plnú zodpovednosť za bezpečnosť systému.

V konkrétnom prípade nehody v Belgicku bolo príčinou pravdepodobne ľudské zlyhanie. Musíme, samozrejme, počkať na vyšetrovania. Zdá sa však, že vlak nebol vybavený automatickým systémom brzdenia.

Vie Komisia, ktoré siete a ktoré vlaky v členských štátoch nie sú vybavené týmto bezpečnostným zariadením? Navyše, plánuje vypracovať legislatívny návrh na zabezpečenie toho, aby bola celá sieť Európskej únie vybavená týmto systémom?

Sławomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Vážený pán predseda, v prvom rade by som chcel vyjadriť sústrasť rodinám obetí. Rád by som hovoril o niečom, čo je pre mňa veľmi dôležité a čo tu ešte neodznelo. Prebieha tu dnes rozprava, ktorá je opodstatnená z mnohých hľadísk. Ja mám tiež veľmi jasné názory na túto záležitosť. Myslím si, že deregulovaný trh je výrazne lepší ako trh, ktorému dominujú štátom vlastnené firmy, ale chcel by som hovoriť o niečom, čo je v kontexte tejto diskusie dôležité.

Táto polemika nie je len o tom, či je spoločnosť štátna alebo súkromná, ide tiež o to, či je trh voľný alebo obmedzený, regulovaný, čo v skutočnosti často znamená, že v mnohých členských štátoch vládne monopol jednej štátnej spoločnosti. Existuje mnoho železničných systémov. Nielenže sú rozdielne v každom členskom štáte, ale v mnohých prípadoch sa v jednom členskom štáte používajú rozdielne systémy a zariadenia. Systémy, o ktorých hovoríme, sú často protekcionistickou administratívnou prekážkou, ktorá bola zavedená

s cieľom ochrániť monopolnú spoločnosť na vnútroštátnom trhu. V mnohých prípadoch nie sú povolené niektoré zariadenia a lokomotívy jednoducho preto, aby sa obmedzila možnosť zahraničného alebo súkromného konkurenta vstúpiť na trh. Dôsledkom toho je zavedenie mnohých rozdielných systémov a problémy s bezpečnosťou.

Ak by ste sa pozreli na pridelenie štrukturálnych fondov pre infraštruktúrne projekty v nových členských štátoch, uvideli by ste, že v týchto krajinách nie sú na infraštruktúru železníc prakticky žiadne peniaze. Správcov, ktorí by mali vyplňať žiadosti a uchádzať sa o peniaze, to vôbec nezaujíma. Zaoberáme sa modelom, v rámci ktorého mnoho členských štátov nechce na svojich železničiach nič meniť, preto nebude zahraničný konkurent alebo napríklad súkromný trh v dobrej situácii. Dopláca na to bezpečnosť a konkurencieschopnosť.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Tragická nehoda v Buizingene nás všetkých – aj Európu – zaväzuje k tomu, aby sme začali vyšetrovanie. Táto tragédia si vyžiadala životy 18 ľudí a týmto obetiam sme dlžní rýchlo sa poučiť z nešťastia a zabezpečiť, aby bola na belgických a európskych železničných linkách zaručená bezpečnosť.

Ako vieme a ako ste už povedali, nie je chybou Európy, že v Belgicku nebol plne zavedený systém automatického brzdenia. Neznamená to však, že sa od Európy nevyžaduje konanie, naopak. Vyzývame výslovne Európsku komisiu, aby tiež vykonala hodnotenie, ktoré musí poskytnúť odpovede na niekoľko veľmi konkrétnych otázok. Napríklad, ako viete, železničným spoločnostiam – vrátane súkromných firiem – sme uložili povinnosť do roku 2013 svoje vlaky plne vybaviť novým európskym systémom riadenia vlakov (ETCS), ale už teraz vieme, že európske železničné linky nebudú týmto systémom dovtedy vybavené.

Chcel by som uviesť dva údaje. Pán komisár, momentálne je v celej Európe len 2 800 kilometrov železníc vybavených týmto novým európskym bezpečnostným systémom. Len belgická železničná sieť s 3 400 kilometrami je dlhšia. Z toho je jasné, že v Európe nie sme na to pripravení, a preto nebudú naše vlaky vôbec alebo dostatočne schopné komunikovať s týmito novými signalizačnými zariadeniami. Vyžaduje si to dôkladné hodnotenie.

Pán komisár, musíme sa odvážiť preskúmať, či blížiaci sa hospodárska súťaž medzi železničnými spoločnosťami azda nezvýšila tlak na personál. Možno by sme mali na európskej úrovni zvážiť zavedenie času jazdy a doby odpočinku, ako sme urobili v prípade vodičov nákladných vozidiel. Skrátka, táto nehoda ukladá Európskej únii povinnosť urobiť sebaanalýzu a vykonať hodnotenie. Na prípadné úpravy potrebujeme tiež ochotu a politickú vôľu.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, pán komisár, účastníkmi tejto strašnej nehody boli dve lokomotívy prevádzkované SNCB, Národnou spoločnosťou belgických železníc, na štátnej železničnej sieti. Na trhu osobnej železničnej dopravy v Belgicku nie je žiadna súťaž. Preto táto udalosť nemá nič spoločné so súťažou alebo s otvorením siete. Všetko je to o nedostatočnej úrovni bezpečnosti. Pán Grosch už zdôraznil, že technológia automatického zastavenia vlaku, ktorý prejde na červený signál, existuje viac ako 20 rokov. Otázka znie: prečo nebola nainštalovaná?

Ani to nemá nič spoločné s európskym systémom riadenia železničnej dopravy (ERTMS). Bol som spravodajcom pre systém ERTMS. Predstavuje víziu budúcnosti, ale neoslobodzuje členské štáty od povinnosti zaviesť bezpečnostné opatrenia, ktoré sú už dostupné na vnútroštátnej úrovni. To je úlohou jednotlivých krajín.

Preto otázka, ktorú sa musíme opýtať, znie, prečo Belgicko počas posledných 20 rokov neinvestovalo do tohto bezpečnostného systému. Ak by postavilo diaľnicu, ktorá by bola kratšia o jeden alebo dva kilometre, malo by dva alebo trikrát toľko peňazí, koľko je potrebných na inštaláciu týchto bezpečnostných systémov a na zabránenie podobným nehodám. Nie je to prvýkrát, čo vlak prešiel na červenú. Bolo to len prvýkrát, čo to viedlo k takejto strašnej nehode.

Siim Kallas, podpredseda Komisie. – Vážený pán predsedajúci, táto diskusia, ktorú teraz spustila tragická nehoda v Belgicku, bude, samozrejme, súčasťou našej celkovej diskusie o bezpečnosti železníc a o vývoji dopravy v Európe. Komisia pripravuje bielu knihu o budúcnosti dopravy, ktorá skutočne berie do úvahy všetky druhy dopravy vrátane železničnej – ktorá je, ako už bolo mnohokrát spomenuté, stále jedným z najbezpečnejších druhov dopravy.

Je tiež dôležité, aby sme teraz diskutovali o balíku opatrení v železničnej doprave – o prvom „prepracovanom znení“ balíka opatrení v železničnej doprave – a určite budeme na ňom pracovať a premýšľať o ňom.

Mám však niekoľko faktických poznámok. Európsky systém riadenia železničnej dopravy (ERTMS) bol navrhnutý s cieľom zabezpečiť interoperabilitu železníc. Je to evidentne dobrý systém, ktorý obsahuje

dôležité bezpečnostné prvky. Bezpečnosť však stále zostáva zodpovednosťou členských štátov bez ohľadu na použitý systém. ERTMS však napreduje veľmi dobre.

Dopravné siete TEN-T: čoskoro budeme o tom opäť diskutovať. Tento konkrétny projekt sa zaoberá nasadením systému riadenia dopravy. Do roku 2020 bude 20 000 kilometrov železníc v Európe vrátane Belgicka používať tento systém.

Vyvíja sa to, ale v oblasti železničnej dopravy veci trvajú dlho a investície sú veľké. 85 % finančných prostriedkov pre siete TEN-T sa využíva najmä na zlepšenie železníc vrátane systému ERTMS. Bol by som, samozrejme, veľmi rád, ak by sme s podporou Európskeho parlamentu mohli zvýšiť financovanie investícií do dopravných sietí. Bude to veľmi dôležité.

Avšak opäť zopakujem, že ľudský faktor je, samozrejme, vždy dôležitý. A keď hovoríme o bezpečnostných normách, existuje jedna norma – a to červené svetlo –, ktorá znamená, že musíte zastaviť. Táto norma existuje od 19. storočia. Takže ak teraz hovoríme, že budeme mať stopercentný systém brzdenia, ktorý zabráni ľudským chybám – nie je to pravda. Vždy existuje malá možnosť ľudskej chyby. Ľudská zodpovednosť je veľmi dôležitá.

Chcel by som uviesť ešte jednu poznámku o liberalizácii a verejných službách: sú to dve rozdielne veci. Ani v rámci liberalizácie nikto nezabráni štátom, aby ponúkali verejné služby. Európske pravidlá povoľujú poskytovať podporu – povoľujú to štáty – a táto liberalizácia sa týka aj dobrých verejných služieb.

Predseda júci. – Rozprava sa skončila.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Herbert Dorfmann (PPE), písomne. – (DE) Tragická vlaková nehoda v Belgicku obrátila pozornosť verejnosti na bezpečnosť železníc. Bezpečnosť vozového parku sa musí zlepšiť, takisto ako aj bezpečnosť signalizačných systémov. Najmä na európskych železničniciach jazdí mnoho úplne zastaraných nákladných vagónov. Minuloročná nehoda v Taliansku názorne ukázala možné dôsledky tejto skutočnosti. Bohužiaľ, EÚ doteraz urobila veľmi málo, aby prevádzkovateľov nákladnej dopravy zaviazala modernizovať ich vozový park na prijateľnú bezpečnostnú úroveň. Je dôležité, aby sme nezabudli, že na železničniciach sa prepravuje aj nebezpečný tovar, čo by v prípade nehody mohlo mať ničivé dôsledky. Na základe toho požadujem v oblasti železničnej dopravy vyššie bezpečnostné normy.

Bruno Gollnisch (NI), písomne. – (FR) Tragédia, ktorá Belgicko uvrhla do súčasného stavu smútku, sa nepochybne stala z dôvodov, ktoré súvisia so špecifickými charakteristikami tejto krajiny, ako už dnes zdôraznilo mnoho flámskych kolegov. Vyšetrovanie musí zistiť mieru, do akej boli tieto charakteristiky za tragédiu zodpovedné.

Táto tragédia však mala jednu osobitnú, hlavnú príčinu: liberalizáciu železničnej dopravy a oddelenie správy sietí od správy samotnej železničnej dopravy. Sieť, jej kvalita a bezpečnosť sa tak obetovali pre zisk prevádzkovateľov dopravy, ktorí uvalené poplatky považujú za príliš vysoké, a pre zisk obetovali aj výmenu a modernizáciu vlakov. Harmonogramy a frekvencia služieb sa dnes riadia logikou tvorby zisku a už nie potrebami spotrebiteľov. Niektoré linky vyradia, pretože neprinášajú dostatočný zisk, hoci sa pravidelne používajú. Iné zas naďalej fungujú, hoci zdravý rozum hovorí, že by nemali. Meškania sú normálne dokonca aj v prípade služieb TGV.

Vo vašom liberálnom systéme sa občania, ktorí jazdia vlakom, nestali cennými zákazníkmi; stále sú to daňovní poplatníci, ku ktorým sa možno správať ako k dobytku. Ako je to v prípade všetkých činností, ktoré ste liberalizovali, dnes platíme stále viac za službu, ktorá sa stáva stále horšou, ak nie, bohužiaľ, nebezpečnejšou.

Marian-Jean Marinescu (PPE), písomne. – (RO) V súvislosti s tragickou nehodou v Bruseli opäť čelíme problému, že členské štáty ešte úplne nezosúladiли svoje bezpečnostné železničné systémy, hoci smernica 2004/49/ES jasne stanovuje spoločné normy pre bezpečnostné ukazovatele a celkovo plne spĺňa bezpečnostné požiadavky aj v oblasti správy infraštruktúry a riadenia dopravy. V skutočnosti je hlavný problém čisto finančnou záležitosťou: životnosť železničnej infraštruktúry a vozového parku vrátane signalizačných systémov je mimoriadne dlhá. Za týchto okolností je potrebné, aby členské štáty napriek kríze brali do úvahy nielen finančnú otázku, ale zväžili aj rýchlejšie zavedenie interoperabilných systémov a investovali viac do železničnej infraštruktúry a signalizačných systémov pre infraštruktúru a vozový park.

Úspory dosiahnuté vďaka oddialeniu renovácie a modernizácie vozového parku a železničnej infraštruktúry môžu ako v tomto prípade, bohužiaľ, viesť k tragickým nehodám, ktoré spôsobili nielen hospodárske

a finančné straty, ale aj straty na ľudských životoch, čo je neprijateľné. V týchto ťažkých časoch by som chcel postihnutým rodinám vyjadriť úprimnú sústrasť a dúfam, že takáto tragédia sa už nikdy nestane.

(Rokovanie bolo prerušené o 11.25 hod. a pokračovalo o 11.30 hod.)

PRESEDÁ: PÁN LAMBRINIDIS

podpredseda

6. Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania

(Zápisnica z predchádzajúceho rokovania bola schválená.)

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Vážený pán predsedajúci, nebudem sa vracat' k poľutovaniahodnému incidentu, ktorý sa stal včera v tomto Parlamente, incidentu nehodnému tohto Parlamentu, v ktorom bol urazený pán Van Rompuy. Predseda Európskej rady má dokonalú schopnosť brániť sám seba, ale ja nebudem tolerovať nikoho, kto v tomto Parlamente hovorí, že moja krajina je „nekrajinou“. Je zakladajúcou krajinou Európskej únie a krajinou, ktorá už čoskoro prevezme predsedníctvo. Nechápem, ako sa niekto v tomto Parlamente môže tak znížiť a povedať také veci. Žiadam ospravedlnenie, pán predsedajúci.

(potlesk)

Gerard Batten (EFD). – Vážený pán predsedajúci, mám procedurálnu námietku. Chcel by som hovoriť podľa rovnakého pravidla, podľa ktorého hovorila táto pani, keď sa odvolávala na nášho kolegu Nigela Faragea.

Volá sa to politika. Naším krajinám ste podstrčili Lisabonskú zmluvu bez toho, aby ste to konzultovali s občanmi, a keď náš kolega o tom niečo povie a ľuďom sa to nepáči, sťažujú sa. Volá sa to politika. Je to niečo, čo sme v našej krajine mali predtým, než Európska únia našu demokraciu zničila, takže zvyknite si na tomto mieste počúvať opozičné hlasy.

Predseda. – Vážený pán Batten, predchádzajúci výrok bol výrok vyslovený v reakcii na niečo, čo odznelo včera v Parlamente. Stalo sa tak na základe tohto pravidla. To nebola procedurálna námietka. Preto bola vaša procedurálna námietka nevhodná.

7. Hlasovanie

Predseda. – Ďalším bodom programu je hlasovanie.

(Informácie o výsledku hlasovania: pozri zápisnicu)

7.1. Investičné projekty v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskeho spoločenstva (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)

7.2. Situácia na Ukrajine (B7-0116/2010)

– Pred hlasovaním o odseku 4a:

Cristian Dan Preda, v mene skupiny PPE. – (FR) Vážený pán predsedajúci, chcel by som predložiť tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh: „vyzýva ukrajinské úrady, pričom oceňuje, že Ukrajina ratifikovala Rámcový dohovor Rady Európy o ochrane národnostných menšín a Európsku chartu regionálnych alebo menšinových jazykov, aby vyvinuli väčšie úsilie na priblíženie sa menšinovým komunitám na Ukrajine, na ich ďalšiu integráciu do politického vývoja krajiny a aby dostatočne podporili právo na vzdelanie v menšinových jazykoch;“

Dôvod je veľmi jednoduchý: musíme využiť situáciu po voľbách a poukázať na to, že vonkajšia politika EÚ je založená na uznávaní ľudských práv vrátane práv menšín.

(Parlament súhlasil s prijatím ústneho pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu.)

– Pred hlasovaním o odseku 14:

Michael Gahler, v mene skupiny PPE. – (DE) Vážený pán predsedajúci, ak bude prijatý môj ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh, nemusíme hlasovať po častiach. Znie takto:

„vyzýva Komisiu, aby národný indikatívny program na roky 2011 – 13 úzko zosúladiť s programom pridruženia“.

(DE) V pôvodnom texte tak, ako v tejto chvíli znie, je to presne naopak, a to je nesprávne.

(Parlament súhlasil s prijatím ústneho pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu.)

– Pred hlasovaním o odseku 15:

Michael Gahler, v mene skupiny PPE. – (DE) Vážený pán predsedajúci, ide len o faktickú opravu. Nové znenie je správne. V pôvodnom texte je nesprávna referencia. Nemusím ju čítať, keďže návrh v písomnej podobe máte pred sebou.

(Parlament súhlasil s prijatím ústneho pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu.)

7.3. Priority Parlamentu v súvislosti so zasadnutím Rady OSN pre ľudské práva (1. – 26. marca 2010 v Ženeve) (B7-0119/2010)

– Pred začiatkom hlasovania:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, včera počas rozpravy o návrhu uznesenia, o ktorom budeme hlasovať, sme vyjadrili zármutok nad úmrtím 42-ročného stavbára a kubánskeho politického väzňa Orlanda Zapatu Tamaya, ktorý zomrel po protestnej hladovke a mnohých rokoch nezákonného, nespravodlivého, neľudského a krutého väznenia.

Pani komisárka Georgievová včera túto udalosť v tomto Parlamente ostro a dôrazne odsúdila. V mene Parlamentu vás, pán predsedajúci, žiadam, aby ste poslali sústrastný list rodine pána Zapatu, ktorú nenechajú na pokoji ani pri jeho pohrebe.

Chcel by som vás požiadať, aby ste kubánskym úradom dali najavo svoje ostré odsúdenie tejto smrti, ktorej sa dalo vyhnúť a ktorú predseda Kubánskej komisie pre ľudské práva a národné zmierenie Elizardo Sánchez nazval smrťou preoblečenou za spravodlivosť. Dúfam, pán predsedajúci, že táto smrť vyvolá zamyslenie sa u tých, ktorí chcú z dobrej viery alebo naivitu zmeniť spoločné stanovisko Rady, čestné stanovisko, ktoré slúži len na prepojenie zlepšenia vzťahov s Kubou so základnými ľudskými právami a základnými slobodami, ktoré, ako sme videli, sa naďalej porušujú.

(potlesk)

– Po ukončení hlasovania o pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu 3:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, navrhujem ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh pre hlasovanie po častiach o odseku 10, čo sa týka tejto pasáže: „domnieva sa, že začlenenie tohto konceptu do protokolu o doplnkových normách o rasizme, rasovej diskriminácii, xenofóbii a všetkých formách diskriminácie nie je vhodné“. Hlasovanie o tejto hlavnej časti sa musí uskutočniť po častiach, lebo ja nechápem, prečo kombinujeme tieto veci a neujasníme si, že musíme bojovať proti diskriminácii náboženských menšín tak mocne, ako proti všetkým ostatným druhom diskriminácie. Je neprijateľné, aby opatrenia na boj proti diskriminácii náboženských menšín boli menej prísne. Preto by sme mali mať možnosť hlasovať po častiach.

(Parlament zamietol žiadosť o hlasovanie po častiach.)

– Pred hlasovaním o odseku 20:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, aj ja by som chcel požiadať o hlasovanie po častiach, pokiaľ ide o vymazanie slov „pozície EÚ“ z poslednej vety. Text by potom znel: „žiada, aby odporúčania a súvisiace zistenia boli zahrnuté do dialógov EÚ s oboma stranami, ako aj do multilaterálnych fór“. Slová „pozície EÚ“ by boli vymazané. V tomto prípade by som chcel požiadať o hlasovanie po častiach.

(Parlament zamietol žiadosť o hlasovanie po častiach.)

7.4. Peking +15 – Akčná platforma OSN pre rodovú rovnosť

7.5. Odhad príjmov a výdavkov opravného rozpočtu 1/2010 (oddiel I, Európsky parlament) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Zelená kniha o reforme spoločnej rybárskej politiky (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Oznámenie spoločných pozícií Rady: pozri zápisnicu

9. Vysvetlenia hlasovania

Predsedaajúci. Ďalším bodom sú ústne vysvetlenia hlasovania.

Zoltán Balczó (NI). – Vážený pán predsedaajúci, môžem vás požiadať o dvojminútovú prestávku, kým ľudia odchádzajú z rokovacej sály? Alebo o minútovú prestávku?

Správa: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Cieľ nariadenia je pozitívny: zhromažďovať informácie od členských štátov, ktoré sa týkajú energetickej infraštruktúry, triediť ich a sprístupňovať hospodárskym subjektom na úrovni Spoločenstva. Preto oprávnené zasahuje do fungovania trhu. Parlament však prijal iniciatívu, ktorá je diametrálne odlišná, a dokonca zachádza tak ďaleko, že ju považuje za politický cieľ nariadenia. Citujem: „Všetky opatrenia navrhnuté alebo prijaté na úrovni Únie by mali byť neutrálne a nemali by predstavovať zásahy do fungovania trhu.“ Väčšina z tých, ktorí sedia v tomto Parlamente, sa z globálnej finančnej a hospodárskej krízy vôbec nepoučila. Naďalej podporuje neoliberálne dogmy a dokonca aj v tejto strategickej oblasti verí v samoreguláciu trhu. Je to neprijateľné, a preto som hlasoval proti tomuto uzneseniu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Vážený pán predsedaajúci, fungujúca infraštruktúra v Európskej únii je rozhodujúcim faktorom pre primeraný rast prosperity. Okrem potravinovej bezpečnosti a spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky zohráva dôležitú úlohu aj energetická politika. Už len z tohto dôvodu je pre Európsky parlament nevyhnutné, aby sa nielen zúčastnil tejto diskusie, ale aby mal aj právo spolurozhodovať. Preto vyzývam Komisiu, aby ukončila svoju politiku blokovania a udelila Parlamentu právo na spolurozhodovanie.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Vážený pán predsedaajúci, budem hovoriť veľmi stručne. Celá táto myšlienka je veľmi správna. Páči sa mi najmä dôraz na ekologické hľadisko. Keďže sa o tom rozprávame, budme dôslední. Práve veci spojené s ekológiou a ochranou životného prostredia predstavovali významné vecné argumenty, na ktorých bol založený nesúhlas s myšlienkou severného plynovodu. Tieto naozaj opodstatnené, praktické a vedecky podložené argumenty boli zamietnuté, pretože zvíťazili politické dôvody. Myslím si, že pri podporovaní tohto projektu by sme mali pamätať na to, že v politike by sme nemali byť pokryteckí. V prípade severného plynovodu na to mnohé členské štáty Európskej únie a politické skupiny zabudli.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Na začiatku roku 2009 sa ukázalo, že Európska únia a členské štáty si nie sú schopné vzájomne pomôcť pri výpadkoch či už elektriny alebo plynu. Ukázalo sa, že energetické siete na západe a na východe nie sú navzájom prepojené, majú rozličné parametre a nie sú kompatibilné.

Preto je dobré, že štáty a dodávatelia médií budú poskytovať zásadné informácie o svojich schopnostiach dodávať energiu Európskej komisii, ktorá potom dokáže vyhodnotiť nedostatky sietí a v bezpečnostnej politike energetickej Európskej únie a dokáže informovať jednotlivé krajiny o tom, aké majú rezervy vo svojich energetických systémoch. Z tohto pohľadu si myslím, že je potrebné, aby sme podporovali iniciatívu Rady a Komisie o dodávaní informácií a zbere informácií z oblasti energií v prospech Európskej únie.

Návrh uznesenia RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Chcel by som zdôrazniť najmä svoju podporu Ukrajine za to, že uskutočnila demokratické voľby a poskytla ľuďom možnosť vyjadriť svoju slobodnú vôľu. Keďže Ukrajinu dobre poznám, vidím, že nielen vládla, ale aj samotná spoločnosť aktívne pokračuje v ceste za demokraciou a zriaďuje demokratické inštitúcie. Taktiež dúfam, že tieto voľby Ukrajinu ešte viac priblížia k Európskej únii, a možno dokonca postavia pevnejší most spolupráce medzi EÚ a Ruskom. Takisto ma teší, že možno dokonca aj postsovietska krajina čoskoro zavedie bezvízový styk s Európskou úniou.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Vážení pán predsedajúci, uznesenie o situácii na Ukrajine je vyvážené a poskytuje objektívny pohľad na skutočnosť. Zostáva len popriať Ukrajine úspech pri prekonávaní jej hospodárskych problémov a veľmi vážnych rozkolov v spoločnosti z dôvodu geopolitickej budúcnosti Ukrajiny.

Tiež by som rád upriamil pozornosť na rozhodnutie odchádzajúceho prezidenta Juščenka udeliť titul ukrajinského národného hrdinu Stepanovi Banderovi, ako aj dekrét, ktorým uznal dve nacionalistické organizácie, Organizáciu ukrajinských nacionalistov a Ukrajinskú povstaleckú armádu, za účastníkov v boji za nezávislosť Ukrajiny. Stepan Bandera a tieto dve organizácie sú zodpovedné za etnické čistky a zverstvá spáchané na poľskom obyvateľstve v 40. rokoch minulého storočia na území dnešnej západnej Ukrajiny. Nacionalisti zavraždili 120 000 Poliakov. Ukrajine želám len to najlepšie, ale dúfam, že glorifikovanie extrémneho trestného nacionalizmu bude odsúdené.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Vážení pán predsedajúci, mala som tú česť pracovať počas prvého kola prezidentských volieb na Ukrajine ako pozorovateľka Európskeho parlamentu. Musím povedať, že ukrajinský ľud skúšku zložil. Voľby boli veľmi transparentné a demokratické, a to aj napriek zmenám volebných pravidiel, ktoré boli vykonané na poslednú chvíľu.

V súčasnosti Ukrajina potrebuje politickú, administratívnu a hospodársku stabilitu. Preto by sme popri rešpektovaní demokratickej voľby ukrajinského ľudu mali podporovať a urýchliť prijatie tých opatrení, ktoré Ukrajine pomôžu prekonať súčasné problémy. Európska únia by mala vyslať jasný signál, že dvere na vstup Ukrajiny do Európskej únie sú otvorené. Ak má Európska únia o Ukrajinu naozaj záujem, prvým krokom na ceste k uvedenému by malo byť zrušenie vízovej povinnosti pre Ukrajincov. Dúfam, že prijatie dnešného uznesenia urýchli uskutočňovanie týchto myšlienok. Z tohto dôvodu som hlasovala za prijatie tohto uznesenia.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Vážení pán predsedajúci, mal som tú česť pracovať počas prezidentských volieb na Ukrajine ako pozorovateľ, a to počas prvého aj druhého kola, podobne ako aj pred pár rokmi. Rád by som povedal, že k Ukrajine by sme mali pristupovať ako k partnerovi a že by sme nemali zasahovať do sympatií ukrajinských voličov. Myslím si, že vyhlásenie, ktoré včera v tomto Parlamente uskutočnil jeden z vedúcich predstaviteľov Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu, ktorý je liberálom a ktorý povedal, že nový prezident bude podporovať Moskvu, bolo úplne zbytočné. Nový prezident Ukrajiny ide na svoju prvú zahraničnú cestu po nastúpení do funkcie do Bruselu. Ukrajinských politikov by sme mali hodnotiť podľa toho, čo robia, a nie podľa vyhlásení, ktoré možno uskutočnili. Ukrajina by mala byť naším politickým partnerom a mali by sme otvoriť cestu vstupu Ukrajiny do Európskej únie. Teší ma vyhlásenie nového prezidenta, že anuluje dekrét, o ktorom hovoril pán Kalinowski, tento škandalózný dekrét, ktorý uznal za ukrajinského národného hrdinu muža, ktorý má na rukách krv tisícok Poliakov.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Vážení pán predsedajúci, hlasoval som proti návrhu uznesenia, pretože si po prvé myslím, že je to pokus o zasahovanie do vnútorných záležitostí Ukrajiny a že obsahuje protichodné odkazy. Z tohto hľadiska je neprípustné.

Po druhé, pretože si myslím, že ukrajinský ľud bude v dôsledku členstva v Európskej únii jedine trpieť. Tento konkrétny návrh uznesenia dláždi cestu týmito vyhládkami a počas tohto procesu bude, samozrejme, prebiehať reštrukturalizácia ako v mnohých iných krajinách.

Po tretie, jedným z hlavných dôvodov, prečo som hlasoval proti návrhu, je odkaz na Banderu. Je správne, že návrh sa na neho odvoláva. Tento Parlament a Európska únia však majú obrovskú zodpovednosť, ak sa objaví takýto jav, a to nielen na Ukrajine, ale aj v iných krajinách, v pobaltských štátoch, ako dobre viete. Európska únia a Európsky parlament majú naozaj obrovskú zodpovednosť za skutočnosť, že sme sa dostali do situácie, keď sa obnovujú vojnové zločiny.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Politické vedenie na Ukrajine sa zmenilo, obyvateľstvo Ukrajiny sa však nezmenilo. Je to obyvateľstvo, ktoré je síce chudobné, ale žije v krajine, ktorá je veľmi bohatá a má obrovskú perspektívu.

Myslím, že z tohto pohľadu by Európska únia mala pokračovať v dialógu s Ukrajinou a usilovať sa o intenzívnejší a efektívnejší dialóg. Ukrajina potrebuje skutočne pomoc od Európskej únie, potrebujú to predovšetkým ľudia, nie politici, ale ľudia na Ukrajine, a zo spolupráce Ukrajiny a Európskej únie môže vzísť veľmi silný tandem a veľmi silná spolupráca, veľmi silný ekonomický impulz. Prihováram sa za to, aby sme boli iniciatívnejší v tejto oblasti.

Daniel Hannan (ECR). – Vážený pán predsedajúci, sovietsky komunizmus bol najvražednejšou ideológiou, akú vymyslelo ľudské plemeno. Z empirického hľadiska bolo zavraždených viac ľudí než počas ktoréhokoľvek iného politického systému a tieto obete boli najmä z Ukrajiny.

A táto tragédia pokračuje. Ak to chápem správne, názov Ukrajina znamená „hranica“ alebo „breh“ a je to naozaj breh medzi dvomi veľkými skupinami, rozdelenie medzi slovanofilmi a stúpenkami západu v rámci tejto krajiny, ktoré sa odzrkadľuje v súperiacich ambíciách jej susedných mocností.

Čo užitočné by sme mohli urobiť, aby sme tejto krajine pomohli? Mohli by sme ponúknuť, že otvoríme naše trhy. Ukrajinci sú vzdelaným a pracovitým národom. Majú však relatívne nízke náklady a relatívne konkurencieschopný vývoz. Ak by sme ich jednoducho plnohodnotne prijali do európskej colnej únie, podstatne by sme zlepšili kvalitu ich života.

Namiesto toho ich akurát nabádame k väčšej byrokracii, vytvárame kapacity, pokúšame sa dostať ich do štruktúr Európskej únie zameraných na spoluprácu. O to nežiadajú! Nechcú naše almužny. To, čo chcú, je možnosť predávať.

Správa: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Vážený pán predsedajúci, ľudská povaha je taká, že keď sa stane niečo neočakávané, pokúšame sa zapasovať fakty do nášho súčasného *Weltanschauung*. Psychiatri majú pre to efektívny výraz, ešte lepší výraz než *Weltanschauung*. Nazývajú to kognitívna disonancia. Preto ak je napríklad výsledok referenda záporný, reakciou tohto Parlamentu je vyjadrenie, že ľudia chceli „viac Európy“. Hlasovali proti, pretože to nebolo dostatočne federalistické.

A tak je to aj so súčasnou hospodárskou krízou. Prežívame krízu, pretože sa nám minuli peniaze. Minuli sme všetko, vyčerpali sme svoje pokladnice, vyčerpali sme svoj kredit a zrazu sa tu objaví Parlament a tvrdí, že musíme míňať viac. Potrebujeme viac projektov európskej infraštruktúry, potrebujeme vyšší rozpočet.

Vážený pán predsedajúci, je to ďalšia dávka lieku, ktorá v prvom rade spôsobila ochorenie. Od 70. rokov minulého storočia pozorujeme, kam takýto postup vedie. Vedie k zníženiu HDP, k nezamestnanosti, k stagnácii a k tomu, že táto časť sveta bude stále viac zaostávať za svojimi súpermi.

Návrh uznesenia RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Vážený pán predsedajúci, toto uznesenie som podporila a ako jedna zo spravodajcov výborov požiadanych o stanovisko by som rada uviedla niekoľko poznámok ku Goldstoneovej správe, k otázke, ktorá sa spomína v uznesení.

Goldstoneova správa znovu dokázala, že vyšetrovanie, ktoré vedú samotné bojujúce strany, takmer nikdy nie je nestranné a objektívne. V správe sa dosť otvorene uvádza, že ani jedna zo strán neuskutočnila primerané a účinné prešetrenie údajných porušení vojenských zákonov, ktorých sa dopustili ich jednotky.

Mali by sme uvítať aj skutočnosť, že táto správa bola nedávno revidovaná, takže už nie je taká kontroverzná a nepoužívajú sa v nej také ostré slová, a preto je prijateľnejšia.

A hlavné ponaučenie, ktoré by sme si z toho mali vziať, je, že by sme sa mali snažiť Európsku úniu viac zapájať do tohto procesu, a to nielen pokiaľ ide o vyšetrovanie údajných trestných činov, ale proaktívnym, preventívnym spôsobom ako stranu blízkovýchodného kvarteta.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Vážený pán predsedajúci, dámy a páni, v mene časti Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) a najmä v mene pána kolegu Elmara Broka by som chcel povedať, že sme šokovaní z toho, že Parlament dnes zamietol pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý by bol zahrnul kresťanov a iné náboženské menšiny do tejto správy. Myslím si, že je naozaj škandalózne, že hoci neustále robíme vyhlásenia o otázkach ľudských práv, neveríme, že stojí za to ochraňovať skupiny obyvateľstva, ktoré sú prenasledované z dôvodu svojho náboženského vyznania. Je veľká škoda, že sme nemohli prijať pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý sa týka témy, ktorá je pre budúcnosť sveta veľmi dôležitá. Ak z nejakého dôvodu nie sme schopní chrániť menšiny, už nemáme právo ďalej tvrdiť, že Európsky parlament je domovom ľudských práv, základných práv a tohto boja na celom svete. Hlasoval som proti, pretože náboženské menšiny by nemali byť vylúčené.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Vážený pán predsedajúci, ako už uviedol pán Kastler, naša skupina by o bode týkajúcom sa náboženských menšín bola veľmi rada hlasovala oddelene, ale väčšina Parlamentu, žiaľ, nesúhlasila.

Musíme si uvedomiť, že ochrana práv náboženských menšín je v každom ohľade rovnako dôležitá ako ochrana akýchkoľvek iných menšinových skupín.

EÚ by mala zasiahnuť do práce Výboru OSN pre ľudské práva, pretože v súčasnosti je úplne paralyzovaná a neobjektívna a už sa neteší všeobecnej dôvere.

Goldstoneova správa je len jedným príkladom toho, ako sa zmocnili Súdu OSN pre ľudské práva, aby slúžil záujmom rôznych antisemitských skupín. V súčasnosti sa 21 z 25 správ o jednotlivých krajinách, ktoré tento súd vypracoval, týka Izraela, ako keby bol Izrael v oblasti ľudských práv najtyranskejšou krajinou na svete. Európska únia musí zasiahnuť do práce Rady OSN pre ľudské práva.

Daniel Hannan (ECR). – Vážený pán predsedajúci, po ukončení studenej vojny bola v 200 štátoch, ktoré zahŕňajú aj Spojené národy, zavedená nová revolučná doktrína. Vznikla myšlienka, že zákony by nemali vznikať vo vnútroštátnych zákonodarných orgánoch, ktoré sú v určitom zmysle spojené so svojím obyvateľstvom, ale že by ich radšej mala zavádzať medzinárodná technokracia právnikov, ktorí sa zodpovedajú len svojmu svedomiu.

Obraciam 300-ročný demokratický vývoj. Vzdľahujeme sa od myšlienky, že ľudia, ktorí schvaľujú zákony, musia nejakým spôsobom niesť zodpovednosť pred ostatným obyvateľstvom prostredníctvom volebných urien, a vraciame sa k starodávnej myšlienke, že zákonodarcovia by sa mali zodpovedať len svojmu stvoriteľovi alebo sebe.

Prostredníctvom týchto nástrojov, týchto kódexov ľudských práv, majú tieto medzinárodné byrokracie možnosť dosiahnuť za hranice členských štátov a plniť svoje vlastné túžby, ktoré sú v rozpore s túžbami miestneho obyvateľstva.

Dovoľte mi ukončiť svoj prejav slovami pána sudcu Borka zo Spojených štátov, zamietnutého kandidáta na sudcu Najvyššieho súdu za Reaganovej vlády, ktorý prepožičal svoje meno novému spôsobu vyjadrovania, keď povedal, že spôsobili štátny prevrat. Pomalý a jemný, ale predsa len štátny prevrat.

Návrh uznesenia B7-0118/2010

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Vážený pán predsedajúci, otázka rodovej rovnosti v súčasnosti čelí ďalšiemu problému. V dôsledku súčasnej recesie hrozí, že pokrok, ktorý Európska únia dosiahla v oblasti rovnoprávnosti počas posledných rokov, sa spomalí alebo dokonca zastaví.

Účinné politiky rodovej rovnosti môžu tvoriť súčasť riešenia problému, ako sa dostať z tejto krízy, ako podporiť obnovu a posilniť hospodárstvo. Preto musí byť našou hlavnou ambíciou investovanie do politik, ktoré podporujú rovnoprávnosť medzi mužmi a ženami, a všetci ho musíme výrazne podporovať. V tejto ťažkej hospodárskej situácii dokonca ešte viac a ešte silnejšie.

Správa: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Podľa mňa by sa Parlament mal tak trochu hanbiť za *de facto* pozmeňujúci a doplnujúci návrh k rozpočtu, ktorý práve prijal v tejto správe. Napokon, takmer všetky európske krajiny prežívajú obrovskú finančnú a hospodársku krízu a obrovské masy ľudí prichádzajú o svoje pracovné miesta. A najlepšie, čo dokážeme vymyslieť, je prideliť si podstatne viac zdrojov, viac zamestnancov a viac nákladov na účet daňových poplatníkov. Navyše každý vie, že tieto dodatočné zdroje a títo zamestnanci majú v podstate zabezpečiť, aby bolo dobre finančne postarané o rôznych socialistov, ktorí v posledných voľbách stratili svoje mandáty. Aj v minulosti to viedlo k iným výrazným zvýšeniam dotácií vrátane dotácií pre európske politické strany a európske politické nadácie. Je zarážajúce, že znovu nachádzame dobre znejúce argumenty, aby sme sa kvôli tejto inštitúcii mohli ešte hlbšie zavŕtať do daňových pokladníc, čo je v tomto krízovom období neprijateľný postup.

Miguel Portas, v mene skupiny GUE/NGL. – (PT) Rád by som povedal, že opravný rozpočet, ktorý sme práve schválili vo výške 13 400 000 EUR a ktorý má účinnosť až od 1. mája, čím pokrýva len pol roka, je veľmi nerozumný.

Časť rozpočtu, ktorá sa vzťahuje na zvýšenie financovania ľudských zdrojov pre parlamentné výbory a skupiny na 4 milióny EUR, môže byť oprávnená, pretože Lisabonská zmluva kladie na Parlament nové legislatívne nároky. Zvýšenie finančných prostriedkov poslancov EP na asistentov o 8 miliónov EUR však znamená, že budúci rok to nebude 8 miliónov, ale 16 miliónov, a to je jednoznačne prehnané, keďže budúci rok je pre poslancov plánované nové zvýšenie o 1 500 EUR mesačne, čo predstavuje nie 16, ale 32 miliónov EUR.

V čase, keď sme vo všetkých našich krajinách svedkami obrovskej nezamestnanosti a sociálnej krízy, nie je smerovanie k zvyšovaniu zdrojov pre poslancov trvalo udržateľné, pokiaľ zároveň nebudeme mať odvahu znížiť výdavky a príplatky, na ktoré máme ako poslanci nárok a ktoré v žiadnom prípade nie sú úplne oprávnené.

Nechápem, ako môže poslanec za deň cestovania dostať 300 EUR ako príplatok, plus dotáciu za prejednú vzdialenosť a dotáciu za čas strávený cestovaním, pričom všetky tieto prostriedky sú úplne oslobodené od zdanenia. Môžeme znížiť zbytočné výdavky a potom môžeme diskutovať o tom, ako zvýšiť naše prostriedky na tvorbu právnych predpisov. Ak to neurobíme súčasne, jednoducho to dokazuje, že ignorujeme ťažkosti, ktoré zažívajú naši voliči. Máme povinnosť ísť dobrým príkladom, dnes však ideme zlým príkladom.

Daniel Hannan (ECR). - Vážení pán predsedajúci, v tejto otázke rád súhlasím s pánom Portasom a skupinou komunistov. V celej Európe od Írska po Lotyšsko sa vlády znižovaním svojich výdavkov všemožne snažia reagovať na finančnú krízu, na úverovú krízu, ale my v tomto Parlamente, jedine v tomto Parlamente, masívne zvyšujeme naše výdavky, a to v relatívnych aj absolútnych číslach. Zvyšujeme príplatky a rozpočty pre poslancov a zamestnancov.

Odôvodnenie, ktoré poskytuje táto správa, je veľmi zaujímavé, pretože nám tvrdí, že dôvod, prečo potrebujeme všetky tieto dodatočné výdavky, sú dodatočné povinnosti vyplývajúce z Lisabonskej zmluvy. Do určitej miery je to pravda, myslím si však, že nie do tej miery, ako zamýšľali autori. Vidíme, že byrokracia rastie, aby mohla slúžiť potrebám byrokracie. Hlavnou úlohou Lisabonskej zmluvy je poskytnúť dodatočnú prácu a dodatočné príjmy desaťtisícom ľudí, ktorých živobytie je teraz priamo alebo nepriamo závislé od Európskej únie. Skupina ľudí, s ktorými sme sa o tom nerozprávali, sú voliči a veľmi rád by som videl, či by naši voliči schválili, že sme si odhlasovali dodatočné zdroje v časoch, keď si oni všetci uťahujú opasky, keby boli pred nich predložené takéto otázky.

Správa: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Veľmi vítam prijaté rozhodnutie o nových pravidlách v odvetví rybárstva. Rybám, rovnako ako iným zvieratám, nemožno vymedziť konkrétne teritóriá, a preto by hodnotenie, či sa jedna krajina stará viac než iná, bolo predmetom nekonečných sporov.

Ak zoberieme do úvahy nový vedecký výskum, ktorý dokazuje, že v súčasnosti sa mnohé druhy rýb blížia k vyhynutiu, potreba spoločného rozhodnutia sa stáva ešte zrejmejšia, a to nielen na úrovni EÚ, ale aj na celosvetovej úrovni. Preto tento krok Európskej únie vítam ako dobrý príklad pre iné tretie krajiny.

Dúfam, že toto rozhodnutie, ktoré viedlo k spoločnej analýze, pomôže spoločnostiam pracujúcim v odvetví rybárstva aj krajinám, a to bez ohľadu na ich veľkosť. Tiež dúfam, že toto rozhodnutie pomôže zachrániť miznúce druhy rýb. Chcel by som vyjadriť svoju plnú podporu.

Diane Dodds (NI). – Vážení pán predsedajúci, vôbec ma nepotešilo, že som dnes hlasovala proti správe, ktorá pre budúcnosť rybného hospodárstva predstavuje veľa potenciálne pozitívnych aspektov.

Skutočnosťou však zostáva, že nášmu rybnému hospodárstvu spoločná politika rybného hospodárstva aj naďalej spôsobuje škody.

Haagsky preferenčný režim každý rok diskriminuje rybárov Severného Írska znížením kvót na ich finančné prostriedky. Jedenásťročné dočasné zatvorenie Írskeho mora znížilo počet flotíl na lov bielych rýb zo 40 rybárskych lodí na 6 a napriek tomu stále hovoríme o nadmernej kapacite.

Ďalej je tu otázka uplatňovania pravidiel, ktoré boli vytvorené pre rybné hospodárstvo v Severnom mori, v Írskom mori. Jednotný alebo spoločný prístup, ktorý je mimo reality. Zoberte si len kritériá, ktoré síce boli dohodnuté z obdivuhodných dôvodov, ale Európa ich pre rybné hospodárstvo zaviedla veľmi nesprávne, pretože neinformovala o následkoch zmeny na novú metódu.

Preto som hlasovala proti tejto správe, hoci niektoré jej aspekty ma potešili.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Hlasovala som za uznesenie o zelenej knihe o usmerneniach pre reformu spoločnej politiky rybného hospodárstva. Dúfam, že dnešným hlasovaním Európsky parlament aspoň trochu prispel k ochrane populácie rýb a k zdravému morskému prostrediu, ako aj k reforme spoločnej politiky rybného hospodárstva.

Ako v Európskom parlamente vieme, 27 % druhov rýb je na pokraji vyhynutia a ak sa rybolov neobmedzí, tak vyhynú. Taktiež vieme, že populáciu rýb by bolo možné zvýšiť o 86 %, ak by sa ryby nelovili takým

drastickým spôsobom. Vieme aj to, že 18 % druhov rýb je v zlom stave, a vedci odporúčajú, aby sme okamžite zastavili ich výlov.

Veľmi si prajem, aby Európska únia mala dostatok politickej vôle nielen na vypracovanie reformy, ale aj na jej uskutočnenie.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Vážený pán predsedajúci, najskôr by som rád povedal, že som hlasoval za zelenú knihu o reforme politiky rybného hospodárstva, ako našej skupine odporučil náš tieňový spravodajca pán Carl Haglund.

Chcel by som však povedať, že je veľmi dôležité venovať viac pozornosti rybolovu v Európskej únii a stavu vôd. V súčasnosti je to obrovský problém. Znepokojuje ma najmä to, že situácia s nadmerným rybolovom v EÚ sa vymkla spod kontroly, čo sa vlastne rovná zlodejstvu, a že kvantita prevyšuje kvalitu.

Mali by sme sa začať vážnejšie zamýšľať nad tým, ako by sme mohli vytvoriť trvalo udržateľnú populáciu rýb a zabezpečiť, aby sme ryby mohli loviť aj v budúcnosti. Je potrebné zamerať sa najmä na voľne žijúceho lososa a populáciu voľne žijúcich rýb. Musíme vypracovať špeciálny program pre regeneráciu voľne žijúceho lososa.

Pochádzam z fínskeho Laponska. Potrebujeme, aby sa losos vrátil do našich riek s trejúcimi sa rybami, a potrebujeme program, ktorý zabezpečí, že sa zachová a posilní najmä populácia voľne žijúcich lososov a že ich budeme môcť v udržateľnej miere loviť aj v budúcnosti.

Daniel Hannan (ECR). – Vážený pán predsedajúci, už 11 rokov protestujem v tomto Parlamente proti negatívnym vplyvom spoločnej politiky rybného hospodárstva na moju rodnú krajinu. Podľa medzinárodného práva má Spojené kráľovstvo 65 % populácie rýb vo vodách Severného mora, na ktoré sa vzťahuje spoločná politika rybného hospodárstva, ale podľa systému kvót nám bolo pridelených 25 % z hľadiska ich objemu alebo 15 % z hľadiska ich hodnoty.

Tento spor sa dostáva do akademickej roviny, pretože ryby v podstate vyhynuli. Dokonca aj v čase, keď som v tomto Parlamente, došlo ku katastrofálnemu úbytku toho, čo malo byť obnoviteľným zdrojom. V iných krajinách, ktoré našli spôsob, ako motivovať k vlastníctvu, ako poskytnúť rybárom dôvod na to, aby s morami zaobchádzali ako s obnoviteľnou úrodou, sa im podarilo udržať svoje úrovne rýb. Na Islande, v Nórsku, na Novom Zélande a na Falklandoch. V Európe sme však zažili tragédiu „spoločenstva“, keď sme povedali, že je to spoločný zdroj, ku ktorému majú všetky plavidlá rovnaký prístup.

Nemôžete presvedčiť kapitána, aby priviazal svoju loď, ak vie, že vody drancuje niekto iný. Ako som povedal, spor sa v podstate dostal do akademickej roviny. Je koniec. Naše lode stroskotali. Naše rybárske prístavy sú nevyužívané. Naše oceány sú prázdne.

Písomné vysvetlenia hlasovania

Správa: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), písomne. – (RO) Hlasovala som za túto správu, lebo zlepšuje niektoré stránky súčasného systému, čím podporí lepšie oznamovanie informácií o investičných projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry EÚ. Potreba zlepšiť systém oznamovania pramení zo zmeny energetickej situácie v čase, keď sa zvýšila vzájomná energetická závislosť štátov a keď máme vnútorný trh. To nás prinútilo k tomu, aby sme aj na úrovni EÚ vytvorili nástroje, ktoré nám pomôžu rozhodovať o odvetví energetiky.

Podporujem zmenu právneho základu, ktorú navrhuje Komisia, a to, aby sa nariadenie zakladalo na článku 194 Lisabonskej zmluvy. Cieľom je posilniť úlohu, ktorú môžu zohrávať inštitúcie EÚ v energetickej politike, a to najmä v oblasti fungovania trhu s energiou a bezpečnosti zdrojov, presadzovania energetickej účinnosti a vyvíjania nových foriem obnoviteľnej energie, ako aj v oblasti podpory vzájomného prepojenia energetických sietí.

Liam Aylward (ALDE), písomne. – (GA) Hlasoval som za správu o investíciách do energetickej infraštruktúry, ktorej cieľom je zabezpečiť dodávku energie a konkurencieschopnosť a tiež podporiť boj proti zmene klímy. Táto správa vyzýva vlády Európskej únie, aby Komisii poskytovali informácie súvisiace s investíciami do energetickej infraštruktúry, modernizácie alebo efektívnej výroby energie, čo prospeje účinnosti, spolupráci a plánovaniu v oblasti energetiky v Európskej únii. Boj proti zmene klímy, zabezpečovanie dodávok energie a využívanie obnoviteľnej energie – toto sú pre Európsku úniu veľmi dôležité otázky a je potrebné vyvinúť

väčšie úsilie na podporu a zabezpečenie účinného, sústredeného investovania a zabezpečiť, aby tieto otázky zostali stredobodom energetickej politiky EÚ.

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – Túto správu som podporil. Európska únia získala na základe Lisabonskej zmluvy nové právomoci a musí zabezpečiť, aby sa tieto právomoci využívali v plnej miere a účinne. EÚ má väčšiu právomoc v oblasti energetickej politiky a prvoradou úlohou Európskej komisie je vytvoriť spoločný trh s energiou. Európsku energetickú politiku však nie je možné účinne presadzovať bez primeraných a jasných informácií o existujúcej a plánovanej energetickej infraštruktúre a o projektoch v Európskej únii.

Nové nariadenie predstavuje pre energetickú politiku EÚ veľmi dôležitý právny predpis a ja pevne dúfam, že bude v praxi fungovať. Európsku energetickú politiku nie je možné účinne presadzovať bez primeraných a jasných informácií o existujúcej a plánovanej energetickej infraštruktúre v Európskej únii.

Ako vieme, počas platnosti starého nariadenia mnohé členské štáty nedodržovali oznamovacie povinnosti, a to by sa v prípade nového nariadenia nemalo stať. Európska komisia ako ochranca Zmluvy o EÚ musí zabezpečiť, aby všetky členské štáty dodržovali ustanovenia nariadenia a včas predkladali všetky potrebné informácie o očakávanom vývoji v oblasti energetickej infraštruktúry.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Súdržná energetická politika EÚ nemôže v žiadnom prípade vzniknúť, ak 27 členských štátov nedokáže poskytnúť presné a súhrnné informácie o investíciách do oblasti energetiky v jednotlivých krajinách. Výkonná zložka Európskej únie však musí pamätať na potrebu chrániť dôverný charakter informácií poskytnutých národnými agentúrami, lebo pracujeme s citlivými informáciami z veľmi dôležitého trhu.

Energetická bezpečnosť Európy je dôležitá otázka, no Komisia si musí uvedomiť, že informácie, ktoré od jednotlivých štátov dostane, nemôže zverejniť, najmä nie v prípade, že majú čisto obchodnú povahu. Oznamovanie investičných projektov v oblasti energetiky raz za dva roky umožní Európskej komisii vypracovať pravidelnú analýzu, ktorá určí následný vývoj v energetickom systéme Európskej únie. V prípade vzniku akýchkoľvek medzier alebo problémov to umožní včas zasiahnuť.

V situácii, keď nie všetky členské štáty dodržovali ustanovenia predošlého nariadenia o oznamovaní investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskeho spoločenstva Komisii, je potrebné nájsť mechanizmus, ktorý zaistí dodržiavanie podmienok oznamovania, ktoré požaduje Európska komisia.

Antonio Cancian (PPE), písomne. – (IT) Dnes hlasujeme za toto nariadenie povzbudení väčšou právomocou, ktorú Parlamentu v súvislosti s definovaním energetických politík udeľuje Lisabonská zmluva. Je jednoznačne prospešné usilovať sa o spoluprácu medzi inštitúciami zameranú na plánovanie prínosu EÚ k návrhu a zavádzaniu energetickej infraštruktúry systematicky, racionálne a prezieravo. Mám na mysli možné výhody pre programovanie transeurópskych energetických sietí (TEN-E) a začatie pilotných projektov v oblasti skladovania oxidu uhličitého, ktoré predstavujú budúcnosť energetiky. Oznamovacia povinnosť, ktorú nariadenie ukladá, by však mohla znamenať, že táto politika bude v príliš veľkej miere zasahovať do hospodárstva a že rozšírenie správ o projektoch naruší hospodársku súťaž. Preto je dôležité zabezpečiť, aby zhromaždené a spravované údaje zachovávali dôverný charakter a činnosti spoločností. Analýza týchto údajov určite pomôže zabezpečiť, aby sa investície využili čo najlepšie. Analýzu však musia sprevádzať konkrétne finančné opatrenia na podporu tých prác a poskytnutie stimulu pre súkromné investície do tohto odvetvia. Margarétin fond na infraštruktúru, energiu a klimatické zmeny je potrebné posilniť. Táto iniciatíva je oprávnená a nevyhnutná, je však potrebné posilniť tento fond prostriedkami z EÚ, ktoré sú k dispozícii v rozpočte a ktoré sú prepojené s formami financovania garantovanými Európskou investičnou bankou a/alebo inými finančnými inštitúciami, aby sa mohla v primeranej miere podieľať na základnom imaní fungujúcich verejno-súkromných partnerstiev.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Lisabonská zmluva udeľuje Európskej únii väčšie právomoci v oblasti energetickej politiky.

Je nevyhnutné, aby sa členské štáty spoločne snažili zabezpečiť účinnejšiu, bezpečnejšiu a menej nákladnú energetickú politiku pre občanov. Kľúčovou úlohou je dosiahnuť stabilitu nevyhnutnú na zníženie rizika vzniku ďalšej plynovej krízy medzi Ukrajinou a Ruskom. To by zaistilo bezpečnosť dodávok, ktorú očakávajú členské štáty EÚ a jej spotrebitelia.

Jednou z hlavných priorít EÚ je vytvorenie energetickej oblasti. Cieľom klimatického a energetického balíka je zvýšiť konkurencieschopnosť priemyslu EÚ vo svete, kde platí množstvo obmedzení pre emisie uhlíka.

Toto nariadenie o investičných projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskej únie pomôže dosiahnuť väčšiu transparentnosť a predvídateľnosť trhu, pričom podporí naše podniky a vytvorí konkurencieschopné prostredie.

David Casa (PPE), písomne. – Aby mohla Európska komisia účinne plniť svoje úlohy v oblasti európskej energetickej politiky, nevyhnutne potrebuje byť dobre informovaná o každom dianí v tomto odvetví. Toto je jeden z dôvodov, pre ktoré som sa rozhodol hlasovať za túto správu.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za správu o návrhu nariadenia Rady o oznamovaní investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskeho spoločenstva Komisii a o zrušení nariadenia (ES) č. 736/96, keďže to Komisii umožní monitorovať túto infraštruktúru a predvídať prípadné problémy, a to najmä problémy v oblasti životného prostredia. Preto je dôležité zdôrazniť význam hodnotenia environmentálneho vplyvu projektov v oblasti energetickej infraštruktúry, aby sa ich výstavba a vyradenie z prevádzky mohli uskutočniť udržateľným spôsobom.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Keď zvážime význam integrovanej energetickej politiky, a to nielen v boji proti zmene klímy a pri znižovaní emisií oxidu uhličitého, ale aj pri zabezpečovaní účinnosti a menšej energetickej závislosti v rámci Európy, komunikácia a prenos informácií o investíciách a projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry majú kľúčovú úlohu.

Pre európsku energetickú politiku je dôležité, aby mala Komisia prehľad o trendoch v oblasti investícií do energetiky v rámci členských štátov, a tak mohla budovať integrované politiky na presadzovanie väčšej energetickej účinnosti a investícií do čistejších technológií, čím zabezpečí čoraz väčšiu energetickú nezávislosť od externých dodávateľov a fosílnych palív.

Na tomto základe podporujem návrh nariadenia, najmä čo sa týka jeho nevyhnutného uplatňovania, ku ktorému nedošlo v prípade nariadenia, ktoré má nahradiť.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Tento návrh nariadenia prispieva k vytvoreniu európskej energetickej politiky, ktorej cieľom je účinnosť, spoľahlivosť a bezpečnosť. Vzhľadom na potrebu chrániť a čo najlepšie využívať zdroje a plniť záväzky v oblasti boja proti zmene klímy je energetická účinnosť pre Európsku úniu prvoradou politikou.

Chcem vám pripomenúť, že skôr, ako prejdeme k novým projektom, musí sa zohľadniť 20-percentný cieľ EÚ pre energetickú účinnosť. To znamená, že investičné projekty pre energetickú infraštruktúru musia byť v súlade s cieľom aspoň 20-percentného podielu energie z udržateľných, obnoviteľných zdrojov, ktorý sa má dosiahnuť do roku 2020. Presadzovaná energetická politika musí zaistiť nízke emisie uhlíka a musí byť založená na solidarite a udržateľnosti. Spoľahlivosť systému je dôležitá, lebo musí fungovať nepretržite. Musí zohľadniť zhoršovanie odvetvia energetiky v oblasti dodávok, čo vidíme v rámci EÚ aj mimo nej. Potrebné je všimnúť si aj kľúčové investície do infraštruktúry, ktorá by sa dokázala vyhnúť problémom bezpečnosti v oblasti dodávky energie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Spravodajkyňa toto považuje za veľmi dôležitý kus skladačky v oblasti energetickej politiky EÚ, pričom ako dôvod uvádza, že európsku energetickú politiku nie je možné účinne presadzovať na úrovni EÚ bez primeraných informácií o našej energetickej infraštruktúre. Napriek tomu, že sa naše názory o európskej energetickej politike zásadne líšia, túto správu je možné včleniť do právneho rámca alebo do rámca vnútorného trhu.

Zohľadňuje však aj niektoré pozitívne aspekty, najmä keď uvádza, že je nevyhnutné zabezpečiť dôvernú informáciu a to, aby boli všetky výsledné návrhy neutrálne a nepredstavovali politické zásahy do fungovania trhu. Navyše požiadavky na oznamovanie by mali byť ľahko splniteľné, aby sme sa vyhnuli zbytočnému administratívne zaťaženie podnikov a správy členských štátov alebo Komisie.

Preto sme sa nakoniec rozhodli zdržať hlasovania.

Françoise Grossetête (PPE), písomne. – (FR) Hlasovala som za správu pani Văleanovej o návrhu nariadenia Rady o oznamovaní investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskeho spoločenstva Komisii.

Ak máme na európskej úrovni dosiahnuť lepšiu rovnováhu medzi ponukou energie a dopytom po nej a rozhodovať o najvýhodnejších investíciách z hľadiska infraštruktúry, je skutočne dôležité, aby sme mali dostatočne podrobný prehľad. To nám tiež umožní zvýšiť transparentnosť na trhoch (a zároveň chrániť údaje podnikov) a predísť vzniku energetickej závislosti od jedného konkrétneho zdroja alebo miesta dodávky.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písomne. – Napriek sklamaniu z Kodane nemôže EÚ dovoliť, aby chýbajúci medzinárodný konsenzus spomalil naše úsilie ovplyvniť udržateľnú energetickú politiku. Škótska vláda naďalej razí cestu v oblasti obnoviteľnej energie a EÚ má tiež dôležitú úlohu, ktorou je presadiť program. Účinné presadzovanie našej energetickej politiky vyžaduje primerané informácie o infraštruktúre a v súlade s tým som dnes hlasoval.

Alan Kelly (S&D), písomne. – To, že v rámci EÚ nevyhnutne potrebujeme komplexný zber údajov o investíciách v oblasti energetickej infraštruktúry, je zjavné. Budeme potrebovať prehľad hlavných trendov v tomto odvetví, ktorý umožní náležité plánovanie do budúcnosti a poukáže na prípadné ťažkosti. Energetická infraštruktúra bude základom nášho ďalšieho hospodárskeho rastu. Preto by sme mali podporiť možnosť Európy konať spoločne.

Erminia Mazzoni (PPE), písomne. – (IT) Návrh poukazuje na to, aký dosah mala núdzová dodávka plynu, ktorá vznikla v januári 2009, keď si Komisia uvedomila, že energetická infraštruktúra Únie nie je spôsobilá riešiť takýto stav. Cieľom Európskej komisie, ktorý Parlament podporil v plnej miere, bolo mať stále aktuálne informácie o systéme v oblasti energetickej infraštruktúry. Dnes vládne v súvislosti s uskutočnením investičných projektov veľká neistota, ktorú zhoršuje hospodárska a finančná kríza. Myslím si, že je nevyhnutné zasiahnuť a že nedostatok ucelených údajov a informácií o investičných projektoch je potrebné vyriešiť. Bez týchto údajov je nemožné analyzovať očakávaný vývoj v infraštruktúre Únie a zaviesť uspokojivé monitorovanie z hľadiska medziodvetvového prístupu. Nariadenie (ES) č. 736/96, ktoré spomínaný návrh ruší, sa už navyše dôsledne neuplatňuje a nie je zlučiteľné s nedávnym vývojom v odvetví energetiky. Týmto návrhom sme preto posilnili existujúci systém, výrazne sme zlepšili porovnateľnosť informácií a zároveň sme znížili s tým spojené administratívne zaťaženie. Nakoniec chcem zdôrazniť, že som hlasovala proti pozmeňujúcemu a dopĺňajúcemu návrhu 81 (ktorý mal do infraštruktúry, na ktorú sa vzťahuje toto nariadenie, zahrnúť celý reťazec jadrovej energetiky), keďže v zmluve o Euratome už existujú ustanovenia, ktoré upravujú tieto záležitosti.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Energetická politika EÚ je veľmi dôležitá otázka, ak sa nám má v blízkej budúcnosti podať využívať prevažne obnoviteľnú energiu. Po tom, čo Lisabonská zmluva nadobudla platnosť, sa o veciach súvisiacich s energetickou politikou rozhoduje spolurozhodovacím postupom, preto je potrebné upraviť nariadenia na základe nového právneho systému EÚ. Z toho dôvodu a tiež preto, aby všetky členské štáty dokázali plánovaný vývoj v oblasti energetickej infraštruktúry oznamovať uspokojivým a prospešným spôsobom, je potrebné zaviesť nové nariadenie, ktoré to uľahčí a urýchli.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Celý plán sa síce môže zakladať na dobrej myšlienke, konkrétne na schopnosti reagovať na problémy s dodávkou, ale členské štáty svoju oznamovaciu povinnosť nedodrжали ani počas platnosti starého nariadenia. Nezdá sa, že by predložený návrh mohol v tejto súvislosti dosiahnuť nejakú veľkú zmenu. Jeho terajšie znenie však nevylučuje ani zásahy do fungovania trhu, ani nadmerné administratívne náklady podnikov. Z týchto dôvodov a v snahe nepodporovať byrokráciu som hlasoval proti tejto správe.

Franz Obermayr (NI), písomne. – (DE) Cieľom tohto návrhu uznesenia je zabezpečiť, aby členské štáty poskytovali presné informácie o svojich projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry. Len čo sa začne alebo ukončí projekt v odvetví energetiky, musí sa to oznámiť Komisii, aby Komisia dokázala pripraviť nové alebo zmenené a doplnené návrhy projektov, čím získa výrazný vplyv na energetickú diverzitu jednotlivých členských štátov. Toto predstavuje ďalší krok smerom k centralizácii. Preto som hlasoval proti tomuto návrhu uznesenia.

Rovana Plumb (S&D), písomne. – (RO) Zámerom tohto návrhu nariadenia je zabezpečiť, aby sa Komisii pravidelne poskytovali presné informácie o investičných projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry v EÚ, ktoré jej umožnia plniť si povinnosti, a to najmä povinnosti v súvislosti s jej prínosom k európskej energetickej politike.

Zrušené nariadenie sa považuje za zastarané, lebo neodráža zásadné zmeny, ktoré sa udiali v odvetví energetiky od roku 1996 (rozšírenie Európskej únie a otázky súvisiace s bezpečnosťou dodávok energie, obnoviteľnými zdrojmi energie, politikou v oblasti zmeny klímy a s novou úlohou EÚ v odvetví energetiky v súlade

s Lisabonskou zmluvou). Hlasovala som za túto správu, lebo európske právne predpisy vo všetkých oblastiach a najmä v odvetví energetiky je potrebné aktualizovať.

Teresa Riera Madurell (S&D), písomne. – (ES) Toto nariadenie je veľmi dôležité, lebo jeho cieľom je zabezpečiť, aby Komisia dostávala presné a pravidelné informácie o investičných projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry na národnej aj cezhraničnej úrovni, čo Únii umožní zabezpečiť správne fungovanie vnútorného trhu a bezpečnú dodávku energie pre všetky členské štáty. Jeho snahou je aktualizovať nariadenie z roku 1996 v súvislosti so záväzkami Únie voči bezpečnosti dodávok, zmene klímy a obnoviteľným zdrojom energie po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy. Táto správa je zvlášť zaujímavá tým, že posilňuje úlohu tohto nariadenia, ktorá spočíva vo včasnom varovaní pred nedostatkami v prepojení. Parlamentný Výbor pre priemysel, výskum a energetiku neustále zdôrazňuje potrebu dosiahnuť 10-percentné vzájomné prepojenie medzi členskými štátmi, ako ustanovila Európska rada, a každé ustanovenie, ktoré poukazuje na nedostatky v tejto súvislosti, je veľmi pozitívne. To je dôvod, prečo som hlasovala za túto správu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Za konečné uznesenie som hlasoval najmä preto, lebo počas hlasovania sa nám podarilo dosiahnuť spolurozhodovací postup. Toto je obrovské víťazstvo, lebo je to po prvýkrát, čo právny základ Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Lisabonskej zmluvy) v oblasti energetiky získal spolurozhodovací postup proti vôli Komisie. Ešte historicky významnejšia je skutočnosť, že sa nám po prvýkrát, odkedy som v tomto Parlamente, podarilo oslobodiť sa od zmluvy o Euratome ako od právneho základu, hoci sa toto nariadenie vzťahuje aj na transparentnosť investícií v jadrovom sektore. Potvrdilo sa to v hlasovaní za pozmeňujúci a doplňujúci návrh 30, ktorý do pôsobnosti nariadenia zaraďuje zoznam jadrových palív ako primárneho zdroja energie. Je isté, že ak si máme toto víťazstvo udržať, budeme o to musieť bojovať počas nastávajúcich trojstranných rokovaní s Radou a Komisiou. Členské štáty musia najmenej päť rokov pred začatím výstavby poskytnúť informácie o výške a type investícií do projektov v energetike. Toto je skutočne múdry krok k lepšej situácii v energetike v budúcnosti, lebo Komisia bude mať lepšiu predstavu o vývoji trhu. Tiež bude potrebné v plnej miere zohľadniť obnoviteľné zdroje energie vrátane decentralizovaných zdrojov. Každá zmienka o nízkej produkcii uhlíka – projadrovom trójskom koni – bola vymazaná.

(Vysvetlenie hlasovania bolo skrátené v súlade s článkom 170.)

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písomne. – (FR) Hlasovala som proti správe pani spravodajkyne Váleanovej, lebo požaduje liberalizáciu odvetvia energetiky a liberálnu európsku energetickú politiku a my všetci vieme, aké tragické následky by to malo pre pracovníkov v tomto odvetví a pre čoraz väčší počet našich občanov, ktorí by dokonca mohli zažívať pravidelné výpadky elektrického prúdu.

Táto správa hovorí o nadradenosti tohto trhu a neutrálnosti verejných zásahov a uprednostňuje „hospodárske subjekty“. Môže nám byť jasné, koho záujmom to slúži. Keď pozmeňujúci a doplňujúci návrh žiada o záruku, aby sa prioritné investície uskutočňovali len v záujme trhu s energiou, môžeme sa obávať o zachovanie súčasnej infraštruktúry.

Ak má byť táto európska energetická politika prijateľná, nestačí len prostredníctvom pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu pridať slovo „solidarita“, keď ten istý pozmeňujúci a doplňujúci návrh navyše EÚ zakazuje zasahovať do fungovania trhu. To dáva slovám „spravodlivá hospodárska súťaž“ úplne nový význam.

Všeobecne povedané, cieľom by nemalo byť zamerať sa na úsilie uspokojiť čoraz väčší dopyt po energii. Ďalšie financovanie nových investícií do infraštruktúry by sa malo radšej použiť na zlepšenie energetickej účinnosti.

Napriek súčasnej hospodárskej kríze sa mnoho politik EÚ naďalej opiera o neoliberálne dogmy.

Návrh uznesenia RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Podporujem toto uznesenie a bezvýhradne schvaľujem pripomienky v ňom stanovené. Teší ma, že prezidentské voľby, ktoré sa uskutočnili, odrážali značný pokrok, ktorý Ukrajina dosiahla, a mali lepší priebeh než predošlé voľby najmä z hľadiska dodržiavania občianskych a politických práv vrátane slobody zhromažďovania, združovania a prejavu. Dodržanie medzinárodných volebných noriem dokazuje, že Ukrajina smeruje k vyspelej demokracii a užšej spolupráci s EÚ založenej na vzájomnom dodržiavaní základných hodnôt EÚ. Musíme Ukrajinu povzbudiť k aktívnej účasti vo Východnom partnerstve a podporiť jej úsilie o zabezpečenie lepšej demokracie a dodržiavania zásad právneho štátu, ľudských práv a základných slobôd, ako aj jej záväzok chrániť trhové hospodárstvo, trvalo udržateľný rozvoj a dobrú správu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písomne. – (LT) Som jednou z tých, ktorí toto uznesenie pripravili, a preto som hlasovala za ciele, ktoré sú v ňom naplánované. Po prezidentských voľbách sa Ukrajina musí posunúť bližšie k Európskej únii. Som rada, že Ukrajina rozhodne smeruje k demokracii a že si uvedomuje, že patrí do spoločenstva európskych demokratických krajín. Ukrajine by sa mali otvoriť dvere do Európy.

Transparentné voľby sú dôležitým krokom k posilneniu zásad demokratického štátu. Hoci pozorovatelia oznámili, že ukrajinské prezidentské voľby boli v súlade s požiadavkami vysokej kvality a s demokratickými zásadami, ukrajinské vládne inštitúcie by mali predsa prijať jasné volebné pravidlá. Je potrebné zabezpečiť, aby sa sloboda prejavu a pluralita médií vzťahovali na všetkých občanov a volebných kandidátov na Ukrajinu.

Je veľmi dôležité, aby sa Ukrajina v spolupráci s Európskym parlamentom zapojila do Východného partnerstva a do parlamentného zhromaždenia EURONEST. Dnešná Ukrajina je európska krajina, ktorá má právo rozhodovať o Európe. Európska únia musí s Ukrajinou intenzívne spolupracovať na posilnení demokratického procesu a jej začlenení do Európskej únie.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Tým, že si nedávno zvolený ukrajinský prezident vybral za cieľ svojej prvej zahraničnej návštevy Brusel, vysiela dôležitý signál. Ukrajina je štát s európskymi ambíciami a skutočnosť, že prezident Janukovič príde do hlavného mesta EÚ, aby sa stretol s vedúcimi členmi Komisie, poukazuje na to, že Kyjev sa pozerá smerom na Západ.

V čase, keď Medzinárodný menový fond v dôsledku mnohých nesplnených alebo porušených záväzkov pozastavil dohodu o pohotovostnom úvere podpísanú v Kyjeve, čakajú nového ukrajinského prezidenta veľké úlohy. Je dôležité, aby prezident Viktor Janukovič nezabudol na sľuby, ktoré dal v deň preberania funkcie. Ukrajina potrebuje, ako v Kyjeve poukázal jej nový vodca, vnútornú stabilitu a tiež bojovať proti korupcii a upevniť hospodárstvo na zdravých základoch. Aby mohla Ukrajina úspešne prekonať hospodársku recesiю zhoršovanú nestálou politickou situáciou, potrebuje znovu získať dôveru podnikateľského sektora a medzinárodného spoločenstva.

Záver volebnej kampane a nastúpenie prezidenta Janukoviča do funkcie musí signalizovať koniec populistickým praktikám, ako je umelé zvyšovanie príjmu obyvateľstva na hospodársky neudržateľnom základe. Inauguračná reč prezidenta Janukoviča dáva medzinárodnému spoločenstvu nádej, že veci na Ukrajine sa vrátia do normálneho stavu. V nasledovnom období by mali byť tieto slová dokázané aj skutkami.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Zdržal som sa hlasovania, lebo si myslím, že vzťahy medzi Európskou úniou a inými krajinami by sa mali vyznačovať rovnosťou, vzájomne prospešným obchodom a hospodárskymi vzťahmi, nezasahovaním do vnútorných rozvojových politík a demokratických procesov jednotlivých krajín a, samozrejme, rešpektovaním vôle ľudu. Predpokladom pre vytvorenie pokojnej Európy je okrem iného schopnosť každej krajiny určovať svoje medzinárodné vzťahy bez donucovania a tlaku. Keďže energetická bezpečnosť je pre členské štáty Európskej únie kľúčovým faktorom, úloha Ukrajiny je dôležitá. Preto by sme ju mali podporiť v tom, aby svoje energetické problémy riešila zlepšením vzťahov s Ruskom prostredníctvom dvojstranných dohôd. To by prospelo obidvom stranám a zabezpečilo by to neprerušené dodávky zemného plynu do Európy.

Robert Dušek (S&D), písomne. – (CS) Víťam vypracované kompromisné uznesenie o Ukrajine, ktoré sa venuje nielen otázke demokratickosti uplynulých volieb, ale ponúka tiež riešenia problému tranzitných dodávok ropy a zemného plynu a nabáda Ukrajinu, aby prijala Zmluvu o Energetickom spoločenstve a predpisy v oblasti energetiky v súlade so smernicou 2003/55/ES. Súhlasím s tým, že aktívny a pozitívny prístup Ukrajiny k EÚ nie je jediným hodnotiacim kritériom. Ukrajina musí mať tiež v prvom rade dobré vzťahy so susednými krajinami, krajinami z Východného partnerstva a združenia EURONEST. Návrhy a tiež ďalšie ustanovenia tohto kompromisného ustanovenia ako celok podporujem a budem hlasovať za ich prijatie.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za spoločný návrh uznesenia, ktorý zdôrazňuje význam posilňovania spolupráce medzi EÚ a Ukrajinou. Politická a hospodárska stabilizácia tejto krajiny a posilňovanie spolupráce medzi Ukrajinou a EÚ v oblasti energetiky sú predpokladom pre uznanie európskych ambícií Ukrajiny. Stabilita EÚ závisí aj od stability jej susedov.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Pamätám si pocit nádeje, ktorý v Ukrajincoch vyvolali oranžová revolúcia a rozchod s minulosťou pod sovietskym vplyvom. Pamätám si sľuby úspechu, pokroku, demokracie a spolupráce, ktoré vtedy Ukrajincom dali vlastná krajina aj zahraničie. V tom čase sa týmto ľuďom, ktorí sa jasne obracali na Západ, javila Európska únia ako pravdepodobná cieľová stanica.

Teraz, keď pominula eufória, sa zreteľne javí, že predstavitelia oranžovej revolúcie neboli na túto výzvu pripravení. Jasne vidieť aj sklamanie ľudí z toho, akým spôsobom je krajina riadená.

Voľba kandidáta, ktorého v decembri 2004 porazil pán Juščenko, poukazuje buď na vážne rozdelenie v rámci krajiny, alebo na posun v cítení ľudu, ktorý je teraz viac naklonený ruskému vplyvu.

Myslím si, že je dôležité, aby Európska únia zostala pre Ukrajinu príťažlivou, a mala by na to použiť rôzne dostupné prostriedky. Dúfam, že Ukrajina bude pokračovať vo vnútornej demokratizácii a vytrvá v nej, že z hľadiska svojej minulosti a svojich dejín sa posunie smerom k zbližovaniu s EÚ a že tento proces sa ukončí jej pristúpením k plnohodnotnému členstvu v EÚ.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Po rozklade východného bloku a Sovietskeho zväzu urobili obyvatelia a inštitúcie na Ukrajine pevný záväzok voči demokratizácii krajiny a budovaniu modernej spoločnosti prostredníctvom vytvárania sociálneho, hospodárskeho a politického systému, ktorý dokáže upevniť zásady právneho štátu a dodržiavanie ľudských práv napriek ťažkostiam, ktoré sa zvyčajne vyskytnú v štáte, ktorý prechádza obnovou štrukturálnej organizácie a politickej identity.

Ako referenčná oblasť a miesto presadzovania mieru a hospodárskeho, sociálneho a kultúrneho rozvoja svojich občanov má Európska únia povinnosť zaujať rozhodnú úlohu pri rozvoji demokratického systému na Ukrajine vrátane posilňovania mechanizmov na jej integráciu do Európy. Toto tiež pomôže zmierniť regionálne konflikty v krajine, ktorá má pre EÚ veľký geostrategický význam z hľadiska vzťahov s Ruskom a Strednou Áziou, a to najmä v oblasti energetiky. V tomto procese chcem zdôrazniť aj prínos, ktorý tento návrh uznesenia znamená pre integráciu veľkej skupiny prisťahovalcov z Ukrajiny do EÚ, spolu s presadzovaním úlohy mladých ľudí a vzdelania z hľadiska sociálneho, hospodárskeho a kultúrneho pokroku na Ukrajine.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písomne. – (RO) Na základe dnešného hlasovania o uznesení o situácii na Ukrajine sme privítali to, že nielen prezidentské voľby sa uskutočnili v súlade s demokratickými zásadami, ale aj inaugurácia nového prezidenta, od ktorého očakávame presadzovanie politiky otvorenosti a spolupráce voči EÚ. Zdôraznili sme význam podpísania dodatkových dohôd v odvetví energetiky, ktoré zaručujú bezpečnosť dodávok energie. V rámci tohto hlasovania sme tiež privítali potrebu ďalších diskusií vzhľadom na vytvorenie priaznivého systému udeľovania víz. Prostredníctvom dnes vyjadreného odkazu dostala Ukrajina pozvanie, aby s nami ďalej spolupracovala a pevne sa zaviazala napredovať smerom k demokracii. Týmto hlasovaním sme opätovne potvrdili to, čo sme vyjadrili aj pri iných príležitostiach, že musíme prejavovať otvorenosť voči dialógu a pevné odhodlanie podporiť Ukrajinu v tom, aby uprednostnila proeurópsky vývoj. Ukrajina však musí dokázať, že je pre nás dôveryhodným partnerom.

Tunne Kelam (PPE), písomne. – Podporil som pozmeňujúci a doplňujúci návrh 2 predložený v mene skupiny ECR k spoločnému návrhu uznesenia o situácii na Ukrajine, ktorý vyjadruje znepokojenie nad tým, že projekt plynovodu Nord Stream naruší zásadu solidarity v energetickej bezpečnosti EÚ a vybuduje sa tak, aby obchádzal Ukrajinu. Hoci sa to možno priamo netýka súčasnej situácie na Ukrajine, plne zastávam názor, že projekt Nord Stream navrhla ruská vláda v prvom rade ako politický projekt, cieľom ktorého je rozdeliť Európu a izolovať nielen Ukrajinu, ale aj niektoré nové členské štáty. Tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh pripomína, že diskusia o plynovode Nord Stream sa ešte neskončila, ale má pokračovať. EÚ, ktorá smeruje k spoločnému trhu s energiou zavádzaním zásady energetickej solidarity, sa nemôže opierať o dlhodobý vzťah s politicky orientovaným štátnym monopolom, ktorý už zlyhal po hospodárskej stránke a ktorý popiera základné zásady EÚ v oblasti otvorenej hospodárskej súťaže, transparentnosti a oddelenia výroby, dopravy a distribúcie.

Iosif Matula (PPE), písomne. – (RO) Hlasoval som za návrh uznesenia, ktorý predložil Poslanecký klub Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov), lebo si myslím, že EÚ musí Ukrajine pomôcť zaviesť demokratické reformy a európske hodnoty a zaručovať ľudské práva a práva osôb, ktoré patria k národnostným menšinám.

Nový ukrajinský prezident vyhral voľby na základe programu, ktorý zaručuje práva menšín, a EÚ musí podporiť účinné, dlhodobé zavádzanie tohto programu. V súvislosti s tým je potrebné prijať a presadzovať zákon o uplatňovaní Európskej charty regionálnych a menšinových jazykov. Predchádzajúce opatrenia, ktoré drasticky obmedzovali možnosti škôl vyučovať v menšinových materských jazykoch, sa musia zrušiť. Musí sa zlepšiť zastúpenie menšín v miestnych, okresných, regionálnych a centrálnych inštitúciách na Ukrajine. Musí sa zabezpečiť dodržiavanie práv všetkých menšín vrátane Rusov, Poliakov, Tatárov, Bulharov, Grékov, Rumunov, Maďarov, Židov a Rómov v súlade s európskymi normami. Nesmie sa prehliadať žiadna menšina.

Chcel by som upozorniť na potrebu zachovať a zreštaurovať kultúrne a historické dedičstvo Černovickej oblasti, ktorá je súčasťou židovského, nemecko-rakúskeho, poľského, rumunského, ruského a ukrajinského kultúrneho dedičstva. Myslím si, že ochrana tohto vzácneho európskeho multikultúrneho a multidenominačného dedičstva vrátane cintorínov, pamätníkov, budov a kostolov v severnej Bukovine musí byť prvoradým cieľom spolupráce medzi EÚ a Ukrajinou.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Keď vezmeme do úvahy výroky volebnej pozorovateľskej misie OBSE/ODIHR, podľa ktorej bola splnená väčšina medzinárodných noriem, nedávne voľby, ktoré sa konali na Ukrajine, sú signálom, že táto krajina sa ďalej pozitívne rozvíja a posúva sa k budúcej integrácii do EÚ. Dôležité však je, aby boli politiky a orgány na Ukrajine odhodlané čoskoro dosiahnuť politickú a hospodársku stabilizáciu. Na jej dosiahnutie je potrebné zaviesť nevyhnutné ústavné reformy, ktoré upevnia zásady právneho štátu, zriadia sociálne trhové hospodárstvo, obnovia úsilie v oblasti boja proti korupcii a zlepšia podmienky pre podnikanie a investície.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Návrh uznesenia o situácii na Ukrajine mimoriadne dôkladne rozoberá súčasnú situáciu v tejto krajine a situáciu v súvislosti s prezidentskými voľbami. Ukrajinským politikom a vládny orgánom pripomína potrebu politickej a hospodárskej stabilizácie, ktorú je možné dosiahnuť predovšetkým prostredníctvom ústavnej reformy, upevňovania zásad právneho štátu, vytvorenia sociálneho trhového hospodárstva, obnovenia úsilia v oblasti boja proti korupcii a zlepšenia hospodárskych a investičných podmienok. Napriek tomu podľa mňa úvahy v súvislosti s jej urýchlenným začlenením do zóny voľného obchodu, inak povedané do spoločného vnútorného trhu EÚ, zachádzajú príďaleko. Ukrajina musí svoje hospodárstvo budovať a posilňovať plynulo a dohodnúť sa na vlastných potrebách. Napriek celkovej orientácii Ukrajiny smerom do Európy nesmieme zabudnúť alebo zanedbať to, že korene tejto krajiny siahajú hlboko do sféry ruského vplyvu, a to musíme vziať do úvahy. Z uvedených dôvodov som sa zdržal hlasovania o návrhu uznesenia.

Franz Obermayr (NI), písomne. – (DE) Tento text obsahuje niektoré dobré výroky, ako napríklad odsúdenie komunistického režimu. Na druhej strane si myslím, že výrazné zmiernenie vízovej povinnosti a urýchlené uvedenie Ukrajiny na spoločný trh nie je rozumné. Práve z tohto dôvodu som sa zdržal hlasovania.

Kristiina Ojula (ALDE), písomne. – (ET) Vážený pán predsedajúci, podporila som uznesenie Európskeho parlamentu o situácii na Ukrajine. Okrem iného si myslím, že by sme mali rozhodnutie novozvoleného prezidenta Janukoviča prísť na prvú zahraničnú návštevu do Bruselu brať veľmi vážne. Je to jasný znak toho, že Ukrajina pokračuje vo svojej integrácii do Európskej únie. Myslím si, že je dôležité, aby Európska únia prejavila Ukrajine v súčasnej situácii podporu tým, že s ňou uzavrie dohodu o pridružení a zaručí tiež oslobodenie od vízovej povinnosti v prípade, že Ukrajina splní stanovené ciele. Dvere Európskej únie musia zostať pre Ukrajinu otvorené.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písomne. – (PL) Vítam skutočnosť, že prezidentské voľby na Ukrajine sa uskutočnili v súlade s demokratickými normami. Na začiatku roka 2010 ukrajinská demokracia ukázala, že žije. Za povšimnutie stojí predovšetkým vysoká účasť voličov. Samotný výsledok ukrajinských volieb dnes nie je dôvod na výhrady, ktoré by mohli viesť k tomu, že sa postaví pred súd.

Európska únia však nesmie zastať pri vyjadrení súhlasu s tým, ako prebehli voľby. Je nevyhnutne potrebné ponúknuť Ukrajine európsku perspektívu v niekoľkých krokoch. Prvým krokom by mala byť účasť vo Východnom partnerstve a posledným členstvo v Európskej únii. Európskej únii musí nechať dvere pre Ukrajinu otvorené. Stupeň integrácie do rozličných spoločenstiev závisí od rozhodnutia Ukrajiny – to by sa malo opierať o suverénne rozhodnutie ukrajinskej spoločnosti.

Zlepšenie vzťahov medzi Ukrajinou a Ruskom je vo veľkom záujme Európskej únie. Dôsledky dvojstranných vzťahov medzi Ukrajinou a Ruskom sú totiž aj v záujme členských štátov EÚ. Vítam správu o zlepšení týchto vzťahov.

Justas Vincas Paleckis (S&D), písomne. – (LT) Prezidentské voľby na Ukrajine boli v súlade s medzinárodnými volebnými normami. Krajina urobila krok smerom k európskej demokracii. Je to dôkaz toho, že Ukrajina sa čoraz viac cíti súčasťou spoločenstva európskych demokratických štátov.

Dúfajme, že nový ukrajinský prezident bude spoľahlivý partner, s ktorým budeme môcť spolupracovať na posilňovaní stability a hospodárskeho rozvoja vo východnej Európe spolu s inými susediacimi štátmi. Jeden z najdôležitejších praktických krokov vo vzťahoch EÚ s Ukrajinou je zjednodušenie vízového režimu, ktorého konečným cieľom je zrušenie víz pre občanov Ukrajiny cestujúcich do EÚ.

Hlasoval som za toto uznesenie, lebo zohľadňuje pozitívne zmeny v dôležitom štáte susediacom s EÚ, hoci v tejto krajine aj naďalej pretrvávajú mnohé komplikácie a napätia medzi rôznymi vládnymi inštitúciami.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *písomne*. – (PL) Počas tohto plenárneho zasadnutia sme hlasovali o uznesení Európskeho parlamentu o situácii na Ukrajine. Podporujem toto uznesenie, lebo predstavuje veľmi dôležité vyhlásenie našej inštitúcie, ktoré svedčí o tom, že starostlivo sledujeme rozvoj demokracie na Ukrajine. Toto uznesenie podáva vo všeobecnosti dobré hodnotenie priebehu prezidentských volieb a vyzýva k úsiliu zabezpečiť politickú a hospodársku stabilitu v krajine. Kľúčovým bodom je to, že je nevyhnutné posilniť spoluprácu medzi Ukrajinou a EÚ, a to najmä v oblasti energetiky. Podľa mňa sa tam vyskytli dva sporné pozmeňujúce a doplňujúce návrhy. Prvý sa týkal jazykov menšín. Hlasoval som proti tomuto pozmeňujúcemu a doplňujúcemu návrhu, lebo zvyšuje možnosť používania ruštiny namiesto ukrajinčiny. Druhý pozmeňujúci a doplňujúci návrh sa týkal plynovodu Nord Stream. V tomto prípade som hlasoval za pozmeňujúci a doplňujúci návrh, lebo som chcel vyjadriť svoj nesúhlas s budovaním tohto plynovodu.

Návrh uznesenia RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *písomne*. – (RO) Európska únia presadzovala vytvorenie Rady Organizácie Spojených národov pre ľudské práva (UNHRC) a spoločne s členskými štátmi sa podujala aktívne a zreteľne podporovať účinný orgán, ktorý sa zaoberá súčasnými problémami týkajúcimi sa ľudských práv. Nová inštitucionálna štruktúra, ktorá vznikla po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy, ponúka možnosť zvýšiť súdržnosť, profil a dôveryhodnosť opatrení EÚ v rámci UNHRC. Preto je dôležité, aby EÚ počas 13. zasadnutia UNHRC prijala spoločné konsolidované stanovisko vo vzťahu k všetkým otázkam, o ktorých sa bude diskutovať. EÚ musí mať účinný vplyv v rámci rozšírených systémov OSN a musí byť naďalej odhodlaná hľadať spoločné stanovisko a zároveň byť pružnejšia v menej dôležitých otázkach, čo jej umožní pohotovejšie a účinnejšie reagovať v rokovaniach o podstatných otázkach. Predovšetkým musí byť odhodlaná aktívne vytvoriť špecializované mechanizmy UNHRC na rýchlu a účinnú reakciu na kritický stav ľudských práv v Iráne, Afganistane, Iraku a Jemene.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písomne*. – V mnohých krajinách sa ľudské práva ešte stále porušujú a medzinárodné spoločenstvo sa, žiaľ, vážnym porušovaním ľudských práv nezaobrá včasným a riadnym spôsobom. Chýba nám koordinovaný prístup na medzinárodnej scéne. Úloha EÚ ako globálneho aktéra sa v posledných desaťročiach posilnila a nová Európska služba pre vonkajšiu činnosť, ktorej vytvorenie ustanovuje Lisabonská zmluva, by mohla Únii pomôcť účinnejšie konať pri riešení celosvetových problémov a riešiť porušovanie ľudských práv súdržnejším, dôslednejším a účelnejším spôsobom. EÚ má teraz veľkú príležitosť posilniť svoju úlohu v Rade OSN pre ľudské práva a mala by túto príležitosť plne využiť na zvýšenie viditeľnosti a dôveryhodnosti opatrení EÚ v oblasti ľudských práv.

Mara Bizzotto (EFD), *písomne*. – (IT) Kompromisné uznesenie predložené na hlasovanie v Parlamente, žiaľ, obsahuje časti, ktoré mi bránia v tom, aby som zaň hlasovala. UNHRC je politický orgán, ktorý podlieha „extrémnemu spolitizovaniu“, čo sa priznáva aj v texte uznesenia. Domnievam sa však, že sme mohli povedať omnoho viac, najmä vzhľadom na to, že sa zaoberáme ľudskými právami, ktoré sú pre mnohých z nás citlivou a dôležitou témou. Pri čítaní textu vidím poľutovaniahodný nedostatok – možno nie z hľadiska politiky diplomacie, ale určite z hľadiska politiky hodnôt – a tým je nedostatočné odhodlanie pri kritike všeobecne známych hľadísk, vďaka ktorým je UNHRC veľmi sporným orgánom. Skutočne sme mohli byť rozhodnejší a mohli sme sa dôraznejšie vysloviť proti kandidatúre Iránu v najbližších voľbách do Rady. V uznesení niet konkrétnej zmienky o nezmyselnom zložení Rady pre ľudské práva, v ktorej sedí priveľa členov, ktorí sú sotva spôsobilí na poučovanie o ľudských právach a ktorí majú očividne ešte menšie oprávnenie na to, aby mohli posudzovať či súdiť iných. Preto som sa hlasovania zdržala a som voči tomuto textu skeptická. Zdržala som sa v nádeji, že Európsky parlament odhodí svoj diplomatický šat – veď jeho úlohou nie je byť diplomatický – a podujme sa odvážnejšie bojovať za hodnoty a ľudské práva.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *písomne*. – (EL) Zdržal som sa hlasovania napriek tomu, že návrh uznesenia obsahuje pozitívne prvky, pretože dôležité pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré predložila Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordická zelená ľavica, boli zamietnuté, a preto bol obsah nedostatočný. Európska únia musí podporovať úsilie OSN, ktorého cieľom je zabezpečiť dodržiavanie ľudských práv na celom svete. V takejto iniciatíve musí zaujať ústredný postoj, a to najmä dnes, keď sa porušovanie ľudských práv stáva pravidlom v autokratických režimoch, ktoré uplatňujú „kapitalistické násilie“ s cieľom zaviesť svoje antisociálne politiky. Európska únia musí prehodnotiť svoje vzťahy s izraelským štátom, pričom musí vážne zohľadniť izraelské vojenské operácie na palestínskom území a útoky na práva palestínskeho ľudu vrátane práva získať konečne vlastnú domovinu. Európska únia sa musí zrieknuť kampaní

USA zameraných na „vývoz demokracie“ a musí vytvoriť rámec medzinárodných vzťahov, ktorý bude rešpektovať pravidlá medzinárodného práva a rozšírenú úlohu OSN.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE), písomne. – (SV) Švédski konzervatívci dnes 25. februára 2010 hlasovali za spoločné uznesenie B7-0123/2010 o trinástom zasadnutí Rady Organizácie Spojených národov pre ľudské práva. Radi by sme však upozornili na to, že podľa nášho názoru by sa malo od členských štátov EÚ naliehavo žiadať, aby odsúdili porušovanie ľudských práv všeobecne, a že Rada Organizácie Spojených národov pre ľudské práva sa, žiaľ, nedokáže dostatočne rýchlo zaoberať vážnym stavom ľudských práv v iných krajinách, o ktorých sa uznesenie nezmieňuje, napríklad na Kube a v ďalších krajinách.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písomne. – (RO) Musím zdôrazniť, že nevyhnutnou podmienkou nastolenia spravodlivého a trvalého mieru na celom svete je dodržiavanie medzinárodných právnych predpisov v oblasti ľudských práv a humanitárnych právnych predpisov všetkými stranami a za každých okolností.

Domnievam sa, že koordinované opatrenia vysokej predstaviteľky EÚ pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a členských štátov, ktoré žiadajú silnú spoločnú pozíciu, by na úrovni Európskej únie zaručili, že osoby, ktoré porušujú medzinárodné právne predpisy v oblasti ľudských práv a medzinárodné humanitárne právne predpisy, by sa museli za svoje činy zodpovedať.

Proinsias De Rossa (S&D), písomne. – Hlasoval som za uznesenie o akčnej platforme Organizácie Spojených národov v oblasti rodovej rovnosti, ktoré určuje kľúčové kroky potrebné na to, aby Európska únia dosiahla strategické ciele v oblasti rovnosti žien a mužov. Naozaj je potrebné, aby Komisia zvýšila úsilie na zostavenie porovnateľných údajov týkajúcich sa rozhodujúcich ukazovateľov, ktoré boli stanovené na obdobie po akčnej platforme, a aby ich pretransformovala do pravidelných prehľadov o iniciatívach na uplatňovanie rodového hľadiska vo všetkých oblastiach politik. Osobitne dôležité je sledovanie rodového rozmeru v oblasti chudoby, násillia a potrieb dievčat a tiež vykonávanie opatrení v tejto oblasti. V nadväznosti na plán uplatňovania rovnosti žien a mužov, ktorý Komisia vypracovala na obdobie rokov 2006 – 2010, sa musia zohľadniť dlhodobé dôsledky hospodárskej krízy a zmeny klímy v starnúcej a etnicky čoraz rozmanitejšej spoločnosti. V Európe a na svetovej úrovni sa musí uznať a presadzovať sexuálne a reprodukčné zdravie a práva. Európska únia by teraz, keď tento právny krok umožňuje nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy, mala pristúpiť k Dohovoru o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za spoločný návrh uznesenia o trinástom zasadnutí Rady OSN pre ľudské práva. Nová inštitucionálna štruktúra EÚ ponúka jedinečnú možnosť na zvýšenie súdržnosti, viditeľnosti a dôveryhodnosti EÚ v rámci Rady OSN pre ľudské práva. Schopnosť EÚ spolupracovať s krajinami z iných regionálnych zoskupení s cieľom zastaviť porušovanie ľudských práv vrátane násillia páchaného osobitne na ženách a deťoch pomôžu zvýšiť aj činnosti vysokej predstaviteľky pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Politizácia Rady pre ľudské práva a trvalá blokáda tých, ktorí sa dôraznejšie postavili proti porušovaniu ľudských práv v rôznych častiach sveta, je dostatočným dôvodom na zmenu jej štruktúry a fungovania. Kandidatúra Iránu, ktorá bola oznámená, je len ďalším znakom toho, že cesta, na ktorú tento orgán nastúpil, je zrejme nedôveryhodná a nebezpečná, a že krajiny známe opakovaným porušovaním ľudských práv môžu členstvo v Rade pre ľudské práva využiť na zastieranie vlastných priestupkov.

Európska únia sa musí na činnosti Rady pre ľudské práva aktívne podieľať, musí si však zároveň byť vedomá jej obmedzení a problémov a musí sa snažiť presadzovať vyvážený, ale prísny a náročný pohľad na to, ako by malo vyzeráť dodržiavanie ľudských práv. Ak to urobí, bude schopná splniť si svoje povinnosti v tejto veci.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Rada pre ľudské práva (UNHRC) je platformou, ktorá sa špecializuje na všeobecné ľudské práva, a špecifickým fórom na riešenie otázok ľudských práv v rámci systému OSN. Presadzovanie a ochrana všeobecnej platnosti ľudských práv je súčasťou právneho, etického a kultúrneho *acquis* EÚ a jedným zo základných kameňov jej jednoty a integrity.

Som presvedčený, že členské štáty EÚ sú proti každému pokusu o narušenie koncepcie všeobecnej platnosti, nedeliteľnosti a vzájomnej závislosti ľudských práv. Očakávam, že členské štáty sa aktívne zúčastnia na výročnej interaktívnej rozprave o právach osôb so zdravotným postihnutím a na výročnej schôdzi na tému práv dieťaťa. Rád by som zdôraznil význam 13. zasadnutia UNHRC, na ktorom sa zúčastnia ministri a ďalší vysokí predstavitelia. Toto zasadnutie sa bude zaoberať aj hospodárskou a finančnou krízou a Deklaráciou

OSN o výchove a vzdelávaní v oblasti ľudských práv. Na záver vítam opätovnú účasť Spojených štátov v orgánoch OSN a ich následné zvolenie za člena UNHRC, ako aj ich konštruktívnu činnosť v oblasti slobody prejavu na 64. Valnom zhromaždení OSN.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Vyjadrujeme zásadný súhlas s koncepciou všeobecnej platnosti, nedeliteľnosti a vzájomnej závislosti ľudských práv, o ktorej sa v správe hovorí. Na základe tých istých predpokladov však treba zdôrazniť nezmieriteľný rozpor medzi týmto pohľadom a vážnym útokom na práva pracujúcich a ľudu, ktorého príčinou je kríza kapitalistického systému a ktorý zahŕňa vysokú mieru nezamestnanosti, zvýšenú chudobu a čoraz ťažší prístup ku kvalitným verejným službám za prijateľnú cenu. Väčšina Parlamentu, žiaľ, na tento rozpor dostatočne neprihliadala.

Je nám ľúto, že návrhy, ktoré predložila naša skupina, boli zamietnuté. Išlo najmä o tieto návrhy:

– zdôrazňuje, že členské štáty OSN by mali podporovať potravinovú suverenity a bezpečnosť ako nástroj na znižovanie miery chudoby a nezamestnanosti;

– víta skutočnosť, že správa Vysokého komisára OSN pre ľudské práva o porušovaní ľudských práv v Hondurase od štátneho prevratu je na programe 13. zasadnutia; vyzýva členské štáty EÚ, aby sa usilovali dosiahnuť rázne odsúdenie štátneho prevratu a aby takéto odsúdenie podporili a zároveň sa usilovali dosiahnuť obnovu demokracie a právneho štátu v tejto krajine;

– vyjadruje znepokojenie nad situáciou v Kolumbii, najmä pokiaľ ide o nález tisícov neidentifikovaných mŕtvych tiel.

Sylvie Guillaume (S&D), písomne. – (FR) Hlasovala som za uznesenie o 13. zasadnutí Rady Organizácie Spojených národov pre ľudské práva, pretože úprimne vítam najmä iniciatívu, ktorej cieľom je, aby sa UNHRC prioritne zaoberala vplyvom svetovej hospodárskej a finančnej krízy na uplatňovanie všetkých ľudských práv. Myslím si tiež, že je dôležité zdôrazniť potrebu silnej spoločnej pozície EÚ vo vzťahu k nadväzným krokom týkajúcim sa vyšetrovacej misie vo veci konfliktu v Gaze a južnom Izraeli. V tejto súvislosti je nevyhnutné, aby sa vykonali odporúčania, ktoré obsahuje Goldstoneova správa. A napokon, osobitné znepokojenie vyvoláva kandidatúra Iránu vo voľbách do UNHRC, ktoré sa majú uskutočniť v máji 2010. EÚ musí na túto situáciu zareagovať dôraznými opatreniami, ktoré zabránia zvoleniu krajín s pochybnou povestou vo vzťahu k ľudským právam.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Keďže Rada pre ľudské práva je medzivládny orgánom, ktorého hlavným poslaním je riešenie porušovania ľudských práv, a keďže jedným zo základných kameňov európskej jednoty a integrity je rešpektovanie a ochrana všeobecnej platnosti ľudských práv, rád by som vyjadril svoju podporu UNHRC v nádeji, že bude naďalej bojovať proti všetkým formám diskriminácie.

Frédérique Ries (ALDE), písomne. – (FR) Naše uznesenie je určené Rade OSN pre ľudské práva, inštitúcii, od ktorej by sa dalo očakávať, že sa pasuje za svetového ochrancu dodržiavania práv, hodnôt a najzákladnejších slobôd. Používam podmienovací spôsob, pretože legitimita UNHRC je podlomená nedostatkom nestrannosti.

A teraz tu zrazu máme ďalšiu otázku, ktorou je kandidatúra Iránu. To je provokácia. Tento štát, táto vláda, tento prezident pohŕdajú právami mužov a žien. V roku 2008 bolo obesených alebo ukameňovaných na smrť najmenej 346 občanov tejto krajiny, a to vrátane neplnoletých osôb. Súdne procesy sú tam fraškou. Používa sa mučenie. Neexistuje tam sloboda prejavu, sloboda združovania ani sloboda tlače. Menšiny, najmä bahaisti, sú prenasledované. Od prezidentských volieb v júni 2009 sa krvavo a systematicky potláčajú všetky formy demonštrácií. Mohla by som pokračovať.

Svet potrebuje riadenie založené na všeobecných hodnotách. Ak chce byť Organizácia Spojených národov fórom pre tento dialóg, musí zabezpečiť, aby boli jej orgány objektívne. Kandidatúra Iránu zďaleka nie je len skúškou dôveryhodnosti OSN. Je to skúška jej životaschopnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Hlasoval som za konečné znenie uznesenia, okrem iného z toho dôvodu, že v ňom zostali odseky týkajúce sa spoločnej štúdie o existencii tajných stredísk na zadržiavanie osôb a nevyhnutného vykonávania odporúčaní Goldstoneovej správy a Medzinárodného trestného súdu a pretože obsahuje aj pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh o Západnej Sahare, ktorý predložila skupina GUE/NGL. Som tiež rád, že žiadosť pána Broka, aby sa o odseku týkajúcom sa hanobenia náboženstiev hlasovalo samostatne, bola zamietnutá a že znenie tohto odseku bolo nasledovné:

„Pripomína svoje stanovisko týkajúce sa ponímania tzv. hanobenia náboženstiev, a i keď uznáva potrebu komplexne riešiť problém diskriminácie náboženských menšín, domnieva sa, že začlenenie tejto koncepcie

do protokolu o doplnkových normách v súvislosti s rasizmom, diskrimináciou na základe rasy, xenofóbiou a všetkými formami diskriminácie nie je vhodné; vyzýva členské štáty OSN, aby v plnej miere uplatňovali existujúce normy v oblasti slobody prejavu, náboženskej slobody a slobody viery.“

Chceli sme túto vetu ponechať, pretože zastávame názor, že na úrovni OSN nepotrebujeme nové právne predpisy, ktoré by sa zaoberali koncepciou hanobenia náboženstiev, keďže už máme medzinárodné normy, najmä citovaný protokol, ktoré bránia diskriminácii náboženských menšín.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písomne. – (PL) Politika EÚ v oblasti rešpektovania ľudských práv je jednou z najdôležitejších hodnôt, ktoré uvádzame do praxe. Politika Spoločenstva v oblasti rešpektovania ľudských práv zahŕňa ochranu občianskych, politických, hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv. Zásadný význam prikladá podpore práv žien, detí a národnostných menšín a najmä boju proti rasizmu, xenofóbii a ďalším formám diskriminácie. Je veľmi nebezpečné, keď sa na porušovanie práva menšín na slobodu vierovyznania alebo na obmedzenie ich prístupu k vzdelaniu a zamestnanosti, čiže na obmedzenie ich práva na prácu, čo zasa obmedzuje ich právo na primeranú životnú úroveň, používajú právne predpisy, ktoré sú diskriminačné voči menšinám. Doterajšia činnosť Únie v tejto oblasti nám dáva právo požadovať od ostatných rešpektovanie prísnych noriem v oblasti demokracie a ľudských práv.

Viktor Uspaskich (ALDE), písomne. – (LT) Pri téme ľudských práv na všetkých úrovniach a vo všetkých oblastiach EÚ sa musí zdôrazňovať, že povinnosťou nás poslancov Európskeho parlamentu je nielen kritizovať a pripravovať uznesenia o tretích krajinách, ale tiež pozorne sledovať členské štáty EÚ a venovať pozornosť aj tým najmenším negatívnym javom, ktorými sa porušujú ľudské práva. V prípade porušovania ľudských práv pripravuje Európsky parlament uznesenie, ktoré je určené príslušnej krajine. Prv než budeme kritizovať ostatných, musíme zastaviť porušovanie ľudských práv v rámci EÚ a potom budeme môcť kritizovať ostatných a pokúšať sa im čo najviac pomôcť.

Anna Záborská (PPE), písomne. – (FR) Toto uznesenie som nepodporila, pretože nezdôrazňuje význam ľudských práv kresťanských menšín na Blízkom východe. Je mi ľúto nedostatku odvahy, keď sa majú odsúdiť útoky na kresťanské menšiny na Blízkom východe a keď sa má tento problém predložiť Rade pre ľudské práva. Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov vyhlásilo rok 2009 za Medzinárodný rok vzdelávania v oblasti ľudských práv a EÚ vyhlásila rok 2010 za Európsky rok boja proti chudobe. Mali by sme mať na pamäti, že OSN uznala extrémnu chudobu za porušenie ľudských práv. Do mramoru v budovách Európskeho parlamentu a Rady Európy sme vytesali základnú myšlienku 17. októbra, ktorý je Medzinárodným dňom boja proti chudobe: „Tam, kde sú ľudia odsúdení na život v chudobe, sú porušené ľudské práva. Zjednotiť sa pre ich dodržiavanie je našou svätou povinnosťou. Otec Joseph Wresinski.“ Naše uznesenie nevyjadruje naše hlboké znepokojenie nad extrémnou chudobou ako porušením ľudských práv. Preto vyzývam členov Európskeho výboru pre štvrtý svet, aby zaslali delegátom Valného zhromaždenia OSN list v podobnom duchu vyjadrujúci znepokojenie Parlamentu v tejto oblasti.

Návrh uznesenia B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), písomne. – (RO) Rovnosť žien a mužov je základným právom a spoločnou hodnotou Európskej únie. Je tiež predpokladom dosiahnutia cieľov EÚ v oblasti hospodárskeho rastu, zamestnanosti a sociálnej súdržnosti. Napriek tomu, že v plnení cieľov Pekinskej akčnej platformy, ktoré boli prijaté v roku 1995, sa dosiahol významný pokrok, rodová nerovnosť a rodové stereotypy stále pretrvávajú.

Domnievam sa, že revízia lisabonskej stratégie sa musí viac sústrediť na rodovú rovnosť, musí stanoviť nové ciele a posilniť väzby s Pekinskou akčnou platformou, aby členské štáty dosiahli konkrétne výsledky prostredníctvom osobitných politík. Preto je potrebná lepšia podpora výmeny skúseností a osvedčených postupov medzi členskými štátmi vo všetkých oblastiach, ktoré patria do pôsobnosti Pekinskej akčnej platformy.

Elena Băsescu (PPE), písomne. – (RO) Hlasovala som za uznesenie o akčnej platforme OSN v oblasti rodovej rovnosti s názvom „Peking + 15“. Pätnásť rokov po prijatí Pekinskej deklarácie a akčnej platformy dnes Európsky parlament diskutuje o globálnom pokroku v oblasti rodovej rovnosti. Rovnaké príležitosti pre mužov a ženy sú jednou zo základných hodnôt Európskej únie. Článok 2 Zmluvy o Európskej únii zdôrazňuje viacero spoločných hodnôt členských štátov: pluralizmus, nediskrimináciu, toleranciu, spravodlivosť, solidaritu a rodovú rovnosť. V niektorých oblastiach a priemyselných odvetviach sa dosiahol významný pokrok, určité nerovnosti však stále pretrvávajú. Európska únia musí v tejto súvislosti naďalej vynakladať úsilie na vyriešenie týchto otázok. Rovnosť sa musí presadzovať vo všetkých oblastiach. Pri tvorbe stratégií

na boj proti hospodárskej kríze a vplyvu zmeny klímy na európskej úrovni musí Európska komisia prihliadať aj na to, aký vplyv budú mať tieto stratégie na ženy. Uznesenie podporuje rozvoj stratégií a nástrojov potrebných na nastolenie stavu rodovej rovnosti, ktoré vypracoval Európsky inštitút pre rodovú rovnosť.

Regina Bastos (PPE), písomne. – (PT) Hlasovala som za uznesenie o akčnej platforme OSN v oblasti rodovej rovnosti s názvom „Peking + 15“, keďže strategické ciele Pekinskej platformy neboli dosiahnuté a nerovnosť a rodové stereotypy naďalej pretrvávajú, pričom v oblastiach, ktorými sa platforma zaoberala, zostávajú ženy v podriadenom postavení voči mužom.

Je nám ľúto, že na regionálnej úrovni aj na úrovni EÚ chýbajú aktuálne, spoľahlivé a porovnateľné údaje pre ukazovatele, ktoré boli vypracované pre nadväzné kroky v súvislosti s Pekinskou akčnou platformou. Ide o ukazovatele v takých oblastiach ako ženy a chudoba, násilie voči ženám, inštitucionálne mechanizmy, ženy a ozbrojené konflikty a dievčatá. Komisia musí ďalej rozpracovať výročné hodnotenie vykonávania Pekinskej akčnej platformy a musí účinne využívať ukazovatele a analytické správy, ktoré môžu prispieť k rôznym oblastiam politik a zároveň môžu byť základom pre nové iniciatívy zamerané na dosiahnutie rodovej rovnosti. Radi by sme pripomenuli, že uplatňovanie rodového hľadiska v legislatívnych, rozpočtových a ďalších dôležitých procesoch, ako aj stratégie, programy a projekty v rôznych oblastiach politiky treba systematicky vykonávať a sledovať.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písomne. – (LT) Hlasovala som za toto uznesenie, pretože perspektívu rodovej rovnosti v celej Európskej únii musíme ďalej rozvíjať. Európska komisia by mala vypracovať akčnú stratégiu pre usmernenia v oblasti rodovej rovnosti a mala by prihliadať na hospodársku a finančnú krízu, trvalo udržateľný rozvoj, ako aj na súčasné priority usmernení, rovnakú ekonomickú nezávislosť žien a mužov, zosúladenie pracovného, rodinného a súkromného života a rovnakú účasť žien a mužov v rozhodovacom procese.

V súčasnosti jednoznačne chýbajú údaje týkajúce sa rodovej rovnosti, násilia páchaného na ženách a inštitucionálnych mechanizmov. Je veľmi dôležité, aby členské štáty čo najužšie spolupracovali s Európskym inštitútom pre rodovú rovnosť, ku ktorého úlohám patrí práca s porovnateľnými údajmi. Inštitút bude viesť štatistiky, bude sa vykonávať výskum s cieľom analyzovať otázky rodovej rovnosti a budú sa realizovať štúdie týkajúce sa štatistiky ukazovateľov údajov a interpretácie údajov. Ciele stanovené v pracovnom programe tohto inštitútu by mali pomôcť najmä v zavedení ukazovateľov vypracovaných v Pekingu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Rodová rovnosť je v súčasnosti jednou zo základných zásad, rodové nerovnosti však pretrvávajú a strategické ciele Pekinskej platformy ešte zďaleka neboli dosiahnuté.

Vítam návrh uznesenia, o ktorom budeme na dnešnom plenárnom zasadnutí hlasovať, pretože je stimulom na zlepšenie inštitucionálnych mechanizmov na uplatňovanie rodového hľadiska.

Uplatňovanie rodového hľadiska v rozvojovej spolupráci je nevyhnutné na podporu prosperujúcejšej, spravodlivejšej a bohatšej spoločnosti.

Chcela by som zdôrazniť významnú úlohu, ktorú ženy zohrávajú v oblasti vedy a techniky. Vo sfére vedeckého výskumu pôsobí čoraz viac žien, ktoré sa však sotva dostanú na vrchol kariérneho rebríčka alebo do centra rozhodovacích procesov. Využitie tohto potenciálu je nevyhnutné na presadzovanie spravodlivej rovnováhy a na podporu rastu a zamestnanosti.

Uplatňovanie rodového hľadiska v rôznych oblastiach politik treba považovať za jeden z pilierov prosperujúcejšej, spravodlivejšej a bohatšej spoločnosti.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Ako oddaný zástanca ľudských práv a zásady rovnosti by som nešiel proti iniciatívam, ktorých cieľom je ochrana práv žien a dievčat. Vo svete, kde sú ženy stále hlavnými obeťami zločinov proti ich telesnému zdraviu a sexuálnemu sebaurčeniu, sú tieto práva často závažným spôsobom porušované.

Rodová rovnosť však nemôže ani na okamih zakryvať prirodzené, spoločenské a kultúrne rozdiely medzi pohlaviami. Rovnaké práva a rovnaké zaobchádzanie nie je to isté. S mužmi a ženami sa musí zaobchádzať spravodlivo, musia sa im poskytnúť rovnaké práva, ale musí sa prihliadať aj na ich vlastné potreby. V prípade žien sa to týka najmä takých oblastí, ako je podpora v materstve, zosúladenie pracovného a rodinného života a osobitná ochrana pred trestnými činmi, ktoré sa páchajú predovšetkým na ženách a deťoch a ku ktorým patrí sexuálne vykorisťovanie, obchodovanie s ľuďmi či zneužívanie.

Na záver by som zdôraznil, že žiadna iniciatíva EÚ v tejto oblasti sa nemôže snažiť dať ženám právo na umelé prerušenie tehotenstva v mene sexuálneho a reprodukčného zdravia. Táto záležitosť musí zostať na rozhodnutí jednotlivých členských štátov.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Rodová rovnosť je jednou zo základných zásad Európskej únie a je zakotvená v Zmluve o fungovaní Európskej únie. Únia tak má osobitné poslanie presadzovať a uplatňovať rovnosť medzi mužmi a ženami. Niet pochyb o tom, že poľutovaniahodný stav diskriminácie na základe rodovej príslušnosti dnes stále existuje v rozvojových aj rozvinutých krajinách vrátane Európskej únie na všetkých spoločenských, hospodárskych a kultúrnych úrovniach. Účinný boj proti tomuto javu si vyžaduje účinné mechanizmy na určenie problémov a zber informácií, ktoré nebudú narážať na prekážky a politické obmedzenia, aby sa jasne a s istotou mohli stanoviť príčiny a dôsledky s cieľom zabezpečiť komplexnú reakciu. Tento štrukturálny problém je prekážkou pokroku a rozvoja konkrétnych spoločenských a ľudstva všeobecne.

Som presvedčený, že najvyššou prioritou by malo byť odstránenie domáceho násillia. Na to bude nevyhnutne potrebné zabezpečiť kultúrnu, spoločenskú a hospodársku rovnosť mužov a žien. Pri opatreniach a politikách, ktorých cieľom je presadzovanie rodovej rovnosti, musí Európska komisia spolu s členskými štátmi prihliadať na rôzne činitele vrátane hospodárskej a finančnej krízy, vplyvu zmeny klímy a starnutia spoločnosti.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE), písomne. – (SV) Švédski konzervatívci dnes 25. februára 2010 hlasovali za uznesenie B7-0118/2010 o akčnej platforme OSN v oblasti rodovej rovnosti s názvom „Peking + 15“. Chceli by sme však zdôrazniť, že podľa nás by sa pri revízii v roku 2010 nemala do lisabonskej stratégie začleniť kapitola týkajúca sa rovnosti, keďže táto otázka je už zahrnutá v Rímskej zmluve a v Charte základných práv Európskej únie. Radi by sme tiež upozornili, že podľa nás by ženy mali mať právo rozhodovať o vlastnej sexualite a reprodukcii. Veríme v schopnosť jednotlivcov rozhodovať o vlastnom živote. EÚ by do tejto oblasti nemala zasahovať. Zlepšenie v otázke rovnosti je jednou z veľkých úloh EÚ, pri ktorej sa ostatné členské štáty EÚ môžu inšpirovať príkladom švédskeho pokroku.

Sylvie Guillaume (S&D), písomne. – (FR) Podporila som toto uznesenie, pretože 15 rokov po Svetovej konferencii o ženách, ktorá sa uskutočnila v Pekingu, si musíme priznať, že vo vzťahu k rodovej rovnosti sa dosiahol len malý pokrok a že v mnohých oblastiach vrátane zamestnanosti, vzdelávania a politiky stále pretrvávajú sexistické stereotypy. Podporila som aj zmienku o potrebe zlepšenia sexuálneho a reprodukčného zdravia žien v Európe i vo svete a o podpore otcov v tom, aby sa spoločne podieľali na plnení rodinných povinností napríklad využitím rodičovskej dovolenky. Na záver chcem povedať, že v rámci revízie lisabonskej stratégie sa musí stať prioritou cieľ dosiahnutia rodovej rovnosti, ktorý musí mať reálny dosah na vnútroštátne opatrenia v oblasti sociálnej ochrany a sociálneho začlenenia.

Livia Járóka (PPE), písomne. – (HU) Ciele Pekinskej akčnej platformy, ktoré boli prijaté pred 15 rokmi, sa dodnes nesplnili a vo väčšine oblastí týkajúcich sa rovnosti žien a mužov bol sotva zaznamenaný nejaký pokrok. Na úrovni členských štátov ani na úrovni Európskej únie sa, žiaľ, nekladie dostatočný dôraz na boj proti extrémnej chudobe a viacnásobnej diskriminácii, ktorá postihuje ženy.

Musíme omnoho dôslednejšie zosúladiť pekinské ciele prijaté v rámci OSN a vykonávanie nového plánu EÚ na uplatňovanie rovnosti mužov a žien. Počas Európskeho roka boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu, ktorý teraz máme, je zvlášť dôležité, aby sa ženám, ktoré sa nachádzajú tesne nad hranicou chudoby, dostalo primeranej ochrany, pretože akákoľvek zmena v zamestnaní alebo rodinnej situácii, napríklad strata práce, rozvod, ovdovenie ba aj pôrod, pre nich znamená exponenciálny nárast hrozby chudoby. Je potešiteľné, že program trojice španielskeho, belgického a maďarského predsedníctva kladie veľký dôraz na nadväznú kroky vo vzťahu k vykonávaniu pekinských cieľov a zároveň deklaruje zámer uplatňovať komplexný prístup v oblasti prevencie chudoby, ktorá postihuje ženy a deti, a boja proti nej. Dúfam, že týmito perspektívami sa bude s primeranou vážnosťou zaoberať aj schôdza OSN, ktorá sa má uskutočniť začiatkom marca. Na posúdenie a revíziu politík zameraných na dosiahnutie rovnakých príležitostí pre mužov a ženy sú potrebné spoľahlivé údaje členené podľa pohlaví a za úvahu by stálo aj zavedenie normovaných spoločných ukazovateľov na zisťovanie miery rodovej nerovnosti.

Monica Luisa Macovei (PPE), písomne. – Hlasovala som za odsek 9 uznesenia o akčnej platforme OSN v oblasti rodovej rovnosti s názvom „Peking + 15“, ktorý podporuje sexuálne a reprodukčné zdravie a práva žien. Sexuálne a reprodukčné práva sú založené na všeobecne uznávaných právach na telesnú integritu, nediskrimináciu a najvyššiu dosiahnuteľnú úroveň zdravia. Tieto práva sú zakotvené v medzinárodných právnych predpisoch (vrátane článku 12 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach, v ktorom štáty, zmluvné strany paktu, uznávajú „právo každého na dosiahnutie najvyššej dosažiteľnej

úrovne fyzického a duševného zdravia“, a článku 12 Dohovoru o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien o odstránení „diskriminácie žien v oblasti starostlivosti o zdravie, s cieľom zabezpečiť, na základe rovnoprávnosti mužov a žien, prístup k zdravotníckym službám vrátane tých, ktoré sa vzťahujú na plánovanie rodiny“). Konsenzuálne dokumenty (napríklad Akčný program káhirskej konferencie z roku 1994 a Pekinská akčná platforma z roku 1995) sú tiež dôkazom záväzku vlád voči sexuálnym a reprodukčným právam (žien). S týmto pohľadom sa stotožňuje veľká časť našej voličskej základne v Rumunsku.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) Nerovnosti medzi mužmi a ženami na rôznych úrovniach, či už podľa povolania, odvetví alebo rôznych stereotypov, sa postupom času zotreli. Rovnosť mužov a žien v EÚ sa postupne stáva skutočnosťou, a hoci sa ešte stále vyskytujú prípady diskriminácie, začíname byť svedkami veľmi priaznivého vývoja.

Franz Obermayr (NI), *písomne*. – (DE) Ochrana práv žien je aj pre mňa dôležitá. Používanie kvót, takzvanú pozitívnu diskrimináciu, však nepovažujem za rozumnú. Tu by mala byť rozhodujúca kvalifikácia a nie pohlavie. To by malo byť základným pravidlom rovnako pre mužov aj ženy. Práve z tohto dôvodu som sa zdržal hlasovania.

Rovana Plumb (S&D), *písomne*. – Hlasovala som za tento návrh uznesenia, pretože rodová rovnosť sa musí uplatňovať vo všetkých oblastiach.

Pokiaľ ide o Rumunsko, za týchto pätnásť rokov sa dosiahol pokrok len v niektorých oblastiach určených Pekinskou akčnou platformou. Zastúpenie žien v rumunskej politike na úrovni rozhodovania predstavuje po voľbách z roku 2009 asi 11 % v parlamente a do vlády bola vymenovaná jediná žena. K prioritám, ktoré by sme mali dôrazne riešiť, patrí násilie páchané mužmi na ženách, obchodovanie s ľuďmi a zastúpenie žien v rozhodovacích orgánoch.

To všetko budeme môcť riešiť, len keď budú rozhodovať ženy o ženách. Ak ženy nie sú začlenené do všetkých spoločenských a politických výkonných orgánov, je to mrhanie 50 % duševných schopností a zároveň to znamená, že záujmy všetkých občanov nie sú skutočne zastúpené.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne*. – Hlasoval som za konečné znenie uznesenia, pretože zahŕňa našu požiadavku, aby Európska komisia vo svojom pláne na roky 2010 – 2014 neprihliadala len na hospodársku a finančnú krízu, ale aj na vplyv zmeny klímy na ženy a zdôrazňuje skutočnosť, že nerovnosť a rodové stereotypy v EÚ naďalej pretrvávajú, pričom v oblastiach, ktorými sa Pekinská platforma zaoberala, zostávajú ženy v podriadenom postavení voči mužom, a pretože presadzuje rodovú rovnosť najmä v súvislosti s otcovskou dovolenkou.

Marc Tarabella (S&D), *písomne*. – (FR) Hlasoval som za toto uznesenie, pretože zdôrazňuje, aký pokrok ešte musí 189 signatárskych štátov Pekinskej akčnej platformy dosiahnuť, aby sa zabezpečila skutočná rovnosť žien a mužov. Podporujem najmä odsek, v ktorom sa zdôrazňuje, že „sexuálne a reprodukčné zdravie a práva sú neodlučiteľnou súčasťou agendy práv žien“. V tejto súvislosti by som rád upozornil, že keď bola v roku 2009 prijatá moja správa o rovnosti žien a mužov, väčšina poslancov Európskeho parlamentu podporila názor, že ženy musia mať jednoduchý prístup k antikoncepcii a umelému prerušeniu tehotenstva.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *písomne*. – (FR) Spoločne so svojimi kolegami z Konfederatívnej skupiny Európskej zjednotenej ľavice – Nordickej zelenej ľavice som hlasovala za správu pani Svenssonovej o akčnej platforme OSN v oblasti rodovej rovnosti s názvom „Peking + 15“. Jej hodnotenie predstavuje zmiešaný obraz.

Je pravda, že sa dosiahol pokrok, ale ako môžeme byť spokojní, keď v mzde mužov a žien stále existuje rozdiel vo výške 14 % až 17,5 %?

Okrem toho je neprijateľné, aby väčšina poslancov Európskeho parlamentu prijala veľmi nejednoznačný pozmeňujúci a doplnujúci návrh ⁽¹⁾ predložený Európskymi konzervatívcami a reformistami, ktorý vychádza z predpokladu, že ženy, ktoré sa uchýlia k umelému prerušeniu tehotenstva, sa nerozhodujú zodpovedne a na základe informácií. To je nepriamy útok na právo na umelé prerušenie tehotenstva.

(1) Pozmeňujúci a doplnujúci návrh 3, ktorý predkladá Marina Yannakoudakis v mene skupiny ECR k odseku 9 (nový): „zdôrazňuje, že potrat by sa nemal propagovať ako metóda plánovania rodiny a že by sa vo všetkých prípadoch mali prijať opatrenia na zabezpečenie ľudského zaobchádzania a poradenstva pre ženy, ktoré sa k potratu uchýlili“.

Marina Yannakoudakis (ECR), písomne. – Členské štáty ECR podpísali Dohovor OSN o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien a Pekinskú akčnú platformu. Preto sa domnievame, že nie je potrebné, aby sa EÚ ako celok „stala zmluvnou stranou Dohovoru“ a sme proti tomu, aby sa EÚ takýmto spôsobom správala ako štát. Skupina ECR prikladá veľký význam rovnosti všetkých ľudí, sme však proti ďalším právnym predpisom na úrovni EÚ. Sme presvedčení, že otázka rodovej rovnosti sa najlepšie riadi na vnútroštátnej úrovni so zapojením občianskej spoločnosti v rámci miestnych spoločenstiev. Z týchto dôvodov sme hlasovali proti uzneseniu.

Správa: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Krahmer, Britta Reimers a Alexandra Thein (ALDE), písomne. – (DE) V súlade s uznesením Európskeho parlamentu o návrhu všeobecného rozpočtu na rozpočtový rok 2010, ktoré bolo prijaté 17. decembra 2009, sa dnes po revidovaných výpočtoch vykonaných parlamentnou administratívou uskutočnilo hlasovanie o opravnom rozpočte pre Európsky parlament. Slobodná demokratická strana v Európskom parlamente sa zdržala hlasovania, pretože v príslušnom balíku pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov je odsek, ktorý je v rozpore s našim presvedčením. Strana FDP už počas diskusií vo výbore vyjadrila svoj nesúhlas so zvýšením asistentského príspevku na 1 500 EUR. Asistenti poslancov Európskeho parlamentu sú platení mimo tohto asistentského príspevku. Strana FDP považuje argument, že je potrebných viac peňazí v dôsledku dodatočnej práce, ktorú musia poslanci Európskeho parlamentu urobiť v súvislosti s nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, za pochybný, pretože nič z predchádzajúcich skúseností tomu nenasvedčuje. V dôsledku Lisabonskej zmluvy, ktorá nedávno nadobudla platnosť, bude Parlament určite celkovo potrebovať ďalšie kapacity pre legislatívnu prácu, ale po zavedení štatútu asistentov od začiatku súčasného volebného obdobia ešte stále neexistuje dôkaz, že poslanci Európskeho parlamentu skutočne potrebujú viac asistentov. Preto existujú dôvody na obavy, že budú nasledovať ďalšie požiadavky a dodatočné zvýšenia alebo rozšírenie kapacity úradu. Z tohto dôvodu sa strana FDP v Európskom parlamente zdržala hlasovania.

Mara Bizzotto (EFD), písomne. – (IT) Správu pána Maňku, po prvýkrát predloženú na schôdzi Výboru pre rozpočet 25. januára 2010, charakterizujú tri rozhodujúce body, ktoré ma viedli k rozhodnutiu zdržať sa hlasovania.

Po prvé, náhle a oneskorené zistenie, pokiaľ ide o podpísanie rozpočtu na rok 2010 v decembri 2009, že bol prekročený 20 % limit pre výdavky v rámci „okruhu 5“. Dohoda posunúť problém z decembra na január, želanie nezverejniť zaťaženie rozpočtu súvisiace s Lisabonskou zmluvou a to, že táto otázka bola predložená narýchlo bez možnosti požadovať tam, kde je to potrebné, efektívnejšie využívanie momentálne dostupných prostriedkov, viedli k úplnému prekrúteniu skutočnosti.

Po druhé, nesúhlasím s rozhodnutím využívať rezervy vyčlenené na politiku v oblasti budov na pokrytie novej potreby likvidity. Je to sporná otázka, ktorá sa musí riešiť v najbližších mesiacoch, keď s istotou budeme vedieť, že môžeme počítať s potrebnými finančnými prostriedkami.

A napokon, myslím si, že suma 1 500 EUR mesačne ako prostriedky pridelené asistentom poslancov je neprimeraná vzhľadom na to, že minimálna hranica pre menovanie novej úrovne I – akreditovaný asistent je 1 649 EUR.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Lisabonská zmluva znamená väčšie právomoci pre Parlament. V globalizovanom svete sú však problémy čoraz komplexnejšie a rozhodnutia musia byť technicky bezchybné a vedecky podložené.

Je veľmi dôležité, aby politickí činitelia boli informovaní o najnovších vedeckých poznatkoch, pretože tie im umožnia prijímať najlepšie rozhodnutia.

Pri tomto rozpočte sú to rozhodnutia o obmedzeniach v okruhu budov a o zvýšení v oblasti technickej podpory poslancov, čo poskytne potrebné prostriedky pre Parlament, aby mohol dobre vykonávať svoje povinnosti, s vedeckou i technickou podporou, ktorá je v 21. storočí taká nevyhnutná.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Hlasoval som proti tejto správe, pretože rozpočet EÚ naďalej tvorí najmenšie percento európskeho HDP (0,97 %), čo nepokryje potrebu posilniť slabé hospodárstva a spoločnosti a rast financií. Potreba výrazného zvýšenia rozpočtu na aspoň 5 % je čoraz naliehavejšia najmä v súčasnej hospodárskej kríze, ktorá zasiahla celú Európsku úniu, aby bolo možné sa venovať sociálnym potrebám a zastaviť znižovanie verejných výdavkov. V tomto rámci je nevyhnutné riešiť problémy operačných potrieb a venovať sa harmonizácii výdavkov Európskeho parlamentu a Európskej únie.

Jürgen Creutzmann (ALDE), písomne. – (DE) V súlade s uznesením Európskeho parlamentu o návrhu všeobecného rozpočtu na rozpočtový rok 2010, ktoré bolo prijaté 17. decembra 2009, sa dnes po revidovaných výpočtoch vykonaných parlamentnou administratívou uskutočnilo hlasovanie o opravnom rozpočte pre Európsky parlament. Slobodná demokratická strana v Európskom parlamente sa zdržala hlasovania, pretože v príslušnom balíku pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov je odsek, ktorý je v rozpore s našim presvedčením.

Strana FDP už počas diskusií vo výbore vyjadrila svoj nesúhlas so zvýšením asistentského príspevku na 1 500 EUR. Asistenti poslancov Európskeho parlamentu sú platení mimo tohto asistentského príspevku. Strana FDP považuje argument, že je potrebných viac peňazí v dôsledku dodatočnej práce, ktorú musia poslanci Európskeho parlamentu urobiť v súvislosti s nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, za pochybný, pretože nič z predchádzajúcich skúseností tomu nenasvedčuje. Pravdaže, v súlade s Lisabonskou zmluvou, ktorá nedávno nadobudla platnosť, bude Parlament celkovo potrebovať ďalšie kapacity pre legislatívnu prácu, ale po zavedení štatútu asistentov od začiatku súčasného volebného obdobia ešte stále neexistuje dôkaz, že poslanci Európskeho parlamentu skutočne potrebujú viac asistentov. Preto existujú dôvody na obavy, že budú nasledovať ďalšie požiadavky a dodatočné zvýšenia alebo rozšírenie kapacity úradu. Z tohto dôvodu sa strana FDP v Európskom parlamente zdržala hlasovania.

Proinsias De Rossa (S&D), písomne. – Hlasoval som za správu pána Maňku, ktorá je prvým krokom v zmene a doplnení rozpočtu Európskeho parlamentu na rok 2010 hľadajúcim ďalšie rozpočtové a ľudské zdroje, ktoré by Európskemu parlamentu umožnili plniť svoju rozšírenú úlohu. Medzi tieto ďalšie zdroje patrí aj zvýšenie mesačných príspevkov na asistentskú výpomoc pre poslancov EP, aby sa podporila ich legislatívna úloha zvýšená Lisabonskou zmluvou. Lisabonskou zmluvou získava Parlament rovnaké postavenie, aké má Rada, ako spoločný zákonodarca zodpovedný za asi 95 % legislatívnych postupov. Zahŕňa to teraz oblasti ako sloboda, bezpečnosť a spravodlivosť, poľnohospodárstvo, rybné hospodárstvo, výskum a štrukturálne fondy. Súhlas Parlamentu musia teraz dostať aj rokovania o medzinárodných dohodách a uzavretia týchto dohôd, čo vyžaduje podrobné expertízy. Je veľmi dôležité, aby poslanci EP mali pracovníkov nevyhnutných na to, aby mohli túto prácu vykonávať tak, ako je potrebné.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), písomne. – (SV) My švédski sociálni demokrati si myslíme, že výbory, pri ktorých nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy vzrastie pracovné zaťaženie, je potrebné posilniť. To odôvodňuje zvýšenie počtu zamestnancov sekretariátov Parlamentu a skupín v týchto výboroch. Nesúhlasíme však s názorom, že poslanci EP potrebujú viac pracovníkov. Predovšetkým by sme boli radi, keby sa zdroje Parlamentu zvýšili skôr prostredníctvom prerozdelení a opatrení na zvýšenie efektívnosti než celkovým zvýšením rozpočtu.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) So zreteľom na novú úlohu Parlamentu v súvislosti s Lisabonskou zmluvou a jeho nové funkcie a vzhľadom na záväzok prijatý pri schválení rozpočtu na rok 2010 má toto zvýšenie finančných prostriedkov použiteľných na chod Parlamentu zmysel, pretože zabezpečí, že tento orgán bude mať všetky materiálne a ľudské zdroje, ktoré potrebuje na precízne a kvalitné plnenie svojich nových úloh v novom inštitucionálnom rámci.

Toto zvýšenie finančných prostriedkov však nesmie ohroziť rozpočtovú udržiateľnosť a presnosť finančných výkazov, keďže tie sú veľmi dôležité v ktorejkoľvek inštitúcii. Okrem toho musí existovať presnosť a transparentnosť v spravovaní finančných prostriedkov dostupných v tomto rozpočte.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Tento opravný rozpočet na rozpočtový rok 2010 týkajúci sa rozpočtu Parlamentu (oddiel 1 všeobecného rozpočtu EÚ) má teraz hodnotu 1 616 760 399 EUR, čo predstavuje 19,99 % pôvodného okruhu 5 prijatého v prvom čítaní. V tomto opravnom rozpočte sme znížili rezervu na budovy z 15 miliónov EUR na 11 miliónov EUR.

Potreba tohto rozpočtu vznikla ako dôsledok nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy. Parlament preberá nové právomoci a nové zodpovednosti. Našou prioritou je teraz dokonalosť v právnych predpisoch. Aby ju bolo možné zabezpečiť, je dôležité poskytnúť poslancom, výborom a politickým skupinám dostatočné prostriedky. Tento opravný rozpočet spĺňa právne a rozpočtové normy a dobrú finančnú disciplínu. Ako spravodajca Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) pre tento rozpočet si myslím, že rozpočtová disciplína a snaha o šetrenie je teraz, počas jeho plnenia, potrebnejšia než kedykoľvek predtým. Preto znovu zdôrazňujem dôležitosť vytvorenia rozpočtu s nulovým základom, ktorý zaručí zvýšenú disciplínu a transparentnosť, a takisto naliehavo žiadam informácie týkajúce sa fixných výdavkov Parlamentu. Rovnako musím trvať aj na potrebe dlhodobého plánovania politiky v oblasti budov s cieľom zabezpečiť rozpočtovú udržiateľnosť.

Bruno Gollnisch (NI), *písomne*. – (FR) V Aténach včera vyšli do ulíc desaťtisíce ľudí a Grécko bolo ochromené generálnym štrajkom na protest proti plánu šetrenia zavedenému EÚ, Európskou centrálnou bankou vo Frankfurtu a MMF. Je pravda, že Grécko nebolo vždy také dôsledné v hospodárení s verejnými financiami a fondmi EÚ, aké by malo byť. Je však škandalózne, že hlavným účinkom tohto plánu šetrenia by malo byť upokojenie trhov, tých istých trhov, ktoré v súčasnosti špekulujú s dlhom Grécka a ktoré zapríčinili tento zmätok. Tých istých trhov, od ktorých si štáty vďaka vašim ultraliberálnym zákonom musia požíčovať pri vysokých úrokových sadzbách. Zároveň pod zámienkou údajného zvýšenia pracovného zaťaženia v dôsledku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy a domnelých obáv Parlamentu o kvalitu legislatívnych textov si poslanci EP sami sebe udelia „malé“ zvýšenie rozpočtu vo výške niekoľkých miliónov eur, aby bolo možné získavať pracovníkov pre politické skupiny! Svoje pedantné kontroly teda použijete pri svojich vlastných výdavkoch a buďte takí prísni, aké podľa vás musia byť členské štáty! Budeme hlasovať proti tomuto textu.

Sylvie Goulard (ALDE), *písomne*. – (FR) Kríza je tu a je pravda, že veľké množstvo podnikov a občanov má problémy. Napriek tomu som hlasovala za zvýšenie balíka asistentskej výpomoci, pretože nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy pribúdajú úlohy Európskeho parlamentu: musíme v mene našich občanov vykonať viac práce a splniť viac povinností. Z tohto zvýšenia majú prospech len naši asistenti, samotní poslanci EP neuvidia na svojich platoch žiadne zvýšenie.

Ian Hughton (Verts/ALE), *písomne*. – Spolu s našou skupinou som dnes vyjadril podmienenú podporu zvýšenia asistentského príspevku v tejto fáze postupu. Táto podpora je podmienená posúdením využívania príspevku, na ktoré sa vyzýva v správe pána Maňku. Naše konečné stanovisko k zvýšenému príspevku bude podmienené výsledkom tohto posúdenia.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písomne*. – (RO) Bez obáv som hlasoval za tento rozpočtový pozmeňujúci a doplnujúci návrh. Nie je to tak, že požadujeme peniaze pre seba, ako tvrdí tlač. Musíme však inštitúcii Európskeho parlamentu poskytnúť potrebné zdroje, aby mohla plniť očakávania európskych občanov od tohto fóra. Viem, že nielenže prechádzame hospodársky ťažkým obdobím, ale aj rozpočtové obmedzenia v mnohých štátoch sú obrovské. Tento rozpočet nie je ani prehnaný. Dosiahli sa úspory a bude sa v nich pokračovať.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), *písomne*. – (DE) Hlasovala som za správu pána Maňku, hoci nesúhlasím s rozpočtovým zvýšením asistentského príspevku pre poslancov EP. Pani Trüpelová, zodpovedná poslankyňa v mene Skupiny zelených/Európskej slobodnej aliancie, vo svojom vysvetlení nášho hlasovania v mene celej skupiny jasne povedala, že naše hlasovanie za túto správu je podmienené tým, že sa pred uvedením zvýšenia do platnosti vykoná posúdenie asistentského príspevku. Obidva ďalšie body – totiž zvýšenie pracovných miest pre výbory a skupiny – považujem za rozumné a nevyhnutné ako dôsledok nových legislatívnych právomocí Parlamentu v súlade s Lisabonskou zmluvou. My poslanci chceme a budeme brať tieto právomoci veľmi vážne a tak budeme dobre plniť svoju úlohu jediných volených zástupcov európskych občanov.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – Schválenie a následné nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy znamená pre Parlament zvýšenú zodpovednosť a tým spôsobené administratívne zaťaženie. Vzhľadom na to, že pre Parlament sú prioritou dokonalé právne predpisy, poslancom sa na ich uskutočnenie musia poskytnúť materiálne a ľudské zdroje. Tento nový rozpočet však musí rešpektovať miery využitia hodnôt v rámci okruhu 5 (administratívne výdavky) viacročného finančného rámca (VFR), ktoré boli stanovené na 20 % hodnoty tohto okruhu, aby sa zachovala rozpočtová udržateľnosť.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *písomne*. – (SV) Vzhľadom na všetky obmedzenia vykonávané v celej Európe musíme prejavovať solidaritu so štátmi, ktoré financujú rozpočet EÚ, tým, že nebudeme zvyšovať svoje výdavky, a preto hlasujem proti návrhu opravného rozpočtu týkajúceho sa Európskeho parlamentu.

Bart Staes (Verts/ALE), *písomne*. – (NL) Hlasoval som proti tejto správe, pretože od 1. mája 2010 plánuje zvýšenie balíka na prijímanie asistentov a príspevky pre nich na 1 500 EUR mesačne. Našťastie pozmeňujúci a doplnujúci návrh predložený Skupinou zelených/Európskou slobodnou alianciou ustanovuje posúdenie súčasného stavu systému príspevkov, ktorý je v platnosti od volieb v roku 2009. Zvýšenie príspevku na asistentskú výpomoc má dokonca nadobudnúť platnosť bezpodmienečne, bez povinnosti zohľadniť výsledky tohto posúdenia. Správa uvažuje aj o posilnení parlamentných výborov a politických skupín. Táto operácia stojí každoročne 13,3 miliónov EUR, z čoho 8,832 miliónov EUR je určených na asistentské príspevky.

Je to zlé rozhodnutie. Poškodzuje dobré meno tejto inštitúcie. Nebolo premyslené. Nerozmyšľalo sa nad ďalšími následkami. Kam sa títo noví asistenti umiestnia? Bude to v novej budove? Vznikne ešte viac nákladov? Okrem toho sa obávam, že tieto peniaze sa z veľkej časti použijú na prijímanie neakreditovaných asistentov

za podmienok vnútroštátnych miezd. Práve takýto systém viedol v niektorých prípadoch k podvodu. A teraz možno doširoka otvoríme dvere zneužívaniu. Preto naliehavo žiadam, aby sa najskôr vykonalo jasné posúdenie existujúceho systému, jedine potom môžeme prijať informované rozhodnutie.

Nuno Teixeira (PPE), písomne. – (PT) Nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy viedlo k prijatiu návrhu na zmenu a doplnenie rozpočtu na rok 2010 s cieľom vyhovieť dodatočným potrebám Parlamentu spojeným s týmto nadobudnutím. Vzhľadom na to, že pre Parlament sú prioritou dokonalé právne predpisy, rád by som zdôraznil dôležitosť poskytnutia potrebných prostriedkov poslancom, výborom a politickým skupinám, aby mohli dosiahnuť tento cieľ, a takisto prostriedkov na pokrytie ich celkových potrieb v súvislosti s dlhodobou politikou v oblasti budov.

Preto má opravný rozpočet na rozpočtový rok 2010 teraz hodnotu 1 616 760 399 EUR, čo predstavuje 19,99 % pôvodného okruhu 5 prijatého v prvom čítaní, a rezerva na budovy bola znížená z 15 miliónov EUR na 11 miliónov EUR. Chcel by som zdôrazniť dôležitosť toho, že správa zahŕňa vytvorenie rozpočtu s nulovým základom, ktorý **zabezpečí väčšiu rozpočtovú udržiateľnosť, a že to musí byť v súlade s ročným legislatívnym plánom**. Z uvedených dôvodov som hlasoval za tento dokument, ktorý Parlamentu umožní dostať dostatočné prostriedky na pokrytie výdavkov spojených s jeho novou úlohou vyplývajúcou z Lisabonskej zmluvy.

Helga Trüpel (Verts/ALE), písomne. – Zelení/skupina EFA vyjadruje podmienenú podporu zvýšenia príspevku na asistentskú výpomoc v tejto fáze postupu. Pre našu skupinu je rozhodujúce posúdenie využívania asistentského príspevku, ktoré sa požaduje v správe pána Maňku. Toto posúdenie by sa malo vykonať včas, keďže neskôr na jar bude rozpočtový orgán rozhodovať o príslušnom opravnom rozpočte. Skupina môže svoju podporu zvýšenia asistentského príspevku prehodnotiť s prihliadnutím na výsledok tohto posúdenia a na základe diskusií v rámci našej skupiny.

Viktor Uspaskich (ALDE), písomne. – (LT) Naozaj by som rád podporil poslancov EP a zároveň chcem vyjadriť znepokojenie nad tým, že najmä v čase krízy sa zvyšujú rôzne príspevky pre poslancov EP a pre pracovníkov v ich tímoch. Predovšetkým by som chcel upozorniť na tie kategórie výdavkov, ktoré je ťažké sledovať alebo sa vôbec nesledujú. Práve tieto kategórie výdavkov by sa nemali počas krízy zvyšovať.

Správa: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Správa podporuje spoločnú politiku rybného hospodárstva EÚ, ktorá v mene ochrany populácie rýb mala za následok zánik veľkého počtu malých rybárskych lodí v Grécku, mnoho malých a stredných rybolovných podnikov vytlačila z pôsobnosti v tejto oblasti, mnohé pobrežné oblasti odsúdila na opustenosť a nezamestnanosť a činnosť sa koncentrovala do rúk veľkých rybolovných spoločností. Na charakter politiky EÚ podporujúcej monopolu poukazuje skutočnosť, že dve tretiny finančných prostriedkov Spoločenstva smerovali do veľkých podnikov (rybolovné spoločnosti, zariadenia na chov rýb, spracovanie), kým zvyšnú jednu tretinu dostali malí a strední rybári na to, aby zničili svoje lode a odišli z profesie. Z opatrení určených na náhradu/opravu plavidiel profitovali len veľké spoločnosti. Správa, tak ako zelená kniha, pripisuje rovnakú zodpovednosť za znižovanie populácie rýb veľkým rybolovným spoločnostiam i malému pobrežnému rybolovu. Nerozlišuje medzi opatreniami, ktoré sú potrebné v rybolovných oblastiach, a prehliada ich individuálne osobitosti. Spoločná politika rybného hospodárstva EÚ slúži ambíciám veľkých rybolovných spoločností, ktoré naďalej plienia bohatstvo morí, a podporuje veľké podniky v odvetví chovu rýb. Táto politika, ktorej jediným kritériom je ziskovosť kapitálu, má za následok ničenie morského prostredia a ekosystémov.

Elena Oana Antonescu (PPE), písomne. – (RO) Víтам zavedenie novej stratégie zameranej na riešenie problémov týkajúcich sa rybolovu v Európskej únii. Nadmerný rybolov, nezákonný rybolov, znečistenie a zmena klímy sú faktory, ktoré ohrozujú morské ekosystémy. To je dôvod, prečo záujem o vysokokvalitnú akvakultúru v Európe prinesie hospodársky a zároveň ekologický prospech.

Je nevyhnutné, aby sme udržiavali správnu rovnováhu medzi hospodárskym rastom, tradíciami rybolovu v určitých regionálnych komunitách a najlepšimi metódami rybolovu. Najdôležitejšou vecou pre nás je uvedomiť si, že podpora akvakultúry, ktorá je trvalo udržiateľná a hospodársky dlhodobo efektívna, je závislá predovšetkým od toho, akí ohľaduplní sme k životnému prostrediu.

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Odvetvie rybárstva v Európe zažíva ťažké časy. Rybári prichádzajú o jediný zdroj živobytia, a to najmä v tých regiónoch EÚ, kde je málo sociálnych a hospodárskych alternatív. Preto jednoznačne podporujem návrh Komisie uvedený v zelenej knihe, že je nevyhnutné úplne a od základu reformovať politiku rybného hospodárstva a tým toto odvetvie prispôbiť meniacemu sa trhu. Je to poľutovaniahodné, ale prešlo 27 rokov od vytvorenia spoločnej politiky rybného hospodárstva a toto

odvetvie nefunguje tak, ako by malo, a problémy sa neriešia dostatočne rýchlo. Problémy z roku 2002 naďalej pretrvávajú a najnovšie udalosti spojené s hospodárskou krízou a vplyvom zmeny klímy na populáciu rýb ich ešte viac zhoršili. Prioritami reformy spoločnej politiky rybného hospodárstva musia byť aj naďalej obnovenie populácie rýb, udržateľné riadenie a zabezpečenie existenčného minima rybárov. Rybolov je veľmi dôležitý pre celú EÚ, preto by sa jednoducho nemal vnímať ako činnosť, ale ako odvetvie, ktoré je priamym zdrojom zamestnanosti.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage a Paul Nuttall (EFD), písomne. – Správa síce poukazuje na spoločnú politiku rybného hospodárstva, ktorá je trochu menej hrozná než absurdnosť, ktorú máme dnes, odporúča však ponechať rybné hospodárstvo pod koristníckym riadením nedemokratickej a antidemokratickej „Európskej únie“ a z tohto dôvodu ju Strana za nezávislosť Spojeného kráľovstva (UKIP) nemôže podporiť.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Podpora spoločného záujmu medzi organizáciami výrobcov v dodržiavaní zásad presadzovaných Európskou úniou sa stáva kľúčovým prvkom v reformovaní politiky rybného hospodárstva. Európska únia nemôže očakávať, že európske rybárske flotily na základe hospodárskej reality prirodzene zmenia svoju veľkosť. Ich nadmerná kapacita, osem rokov po celosvetovom samite o trvalo udržateľnom rozvoji, a pokračujúci úbytok populácie rýb sú ďalšími dôvodmi pre ďalekosiahlu reformu spoločnej politiky rybného hospodárstva. Nesmie sa však zabúdať na to, že v pobrežných regiónoch štátov Európskej únie sú celé komunity, ktorých život sa točí okolo rybolovu. Ako sa tiež spomína v správe o reforme spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva, táto činnosť je súčasťou kultúrneho dedičstva a tradícií, ktorých vymiznutie si nikto neželá.

Revízia spoločnej politiky rybného hospodárstva je v záujme každého členského štátu, aby bolo možné splniť hlavný cieľ, ktorý sa prijme na samite v roku 2012 a ktorým je dosiahnutie úrovne populácie rýb, ktorá umožní maximálny udržateľný výnos do roku 2015, čím sa zabezpečí, že Európska únia už nebude musieť dovážať polovicu rýb, ktoré potrebuje, z iných trhov.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Odvetvie rybolovu je strategicky významné pre spoločensko-hospodársku prosperitu pobrežných komunít, miestny rozvoj, zamestnanosť a pre zachovanie a vytváranie hospodárskej činnosti.

Zabezpečenie trvalo udržateľného rozvoja v rámci tohto odvetvia ako na hospodárskej, tak na spoločenskej úrovni je nesmierne dôležité, ale rovnako nevyhnutné je zabezpečiť zachovanie dobrého environmentálneho stavu celého morského prostredia EÚ.

Vykonávanie spoločnej politiky rybného hospodárstva priamo súvisí s otázkami ako ochrana životného prostredia, zmena klímy, bezpečnosť, verejné zdravie, ochrana spotrebiteľov a regionálny rozvoj, vnútorný a medzinárodný obchod, vzťahy s tretími krajinami a rozvojová spolupráca a je dôležité zaručiť náležitú a dôkladnú rovnováhu všetkých týchto oblastí.

Chcela by som zdôrazniť potrebu kompaktného rámca Európskej výskumnej oblasti na podporu udržateľného využívania oceánov a morí.

Rovnako dôležité je zvážiť povahu obmedzení, ktoré ovplyvňujú najvzdialenejšie regióny a ktorých trvalosť, intenzita a spolupôsobenie ich odlišujú od ostatných regiónov EÚ nevýhodami vyplývajúcimi z geografickej polohy alebo demografickými problémami.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písomne. – (EL) Hlasoval som proti správe o spoločnej politike rybného hospodárstva napriek tomu, že obsahuje množstvo prvkov, ktoré predstavujú pozitívny vývoj v porovnaní so súčasnou situáciou. Základné body správy sú však, žiaľ, v rozpore so skutočnosťou, že morské zdroje sú spoločným verejným majetkom, ktorý nie je možné privatizovať, a pozmeňujúci a doplňujúci návrh Konfederatívnej skupiny Európskej zjednotenej ľavice – Nordickej zelenej ľavice bol v tomto bode zamietnutý. Táto konkrétna správa nespája potrebnú ochranu morského prostredia, zachovanie populácie rýb a sociálnu a finančnú ochranu rybárov, najmä malých rybárov, s katastrofálnymi následkami pre prostredie a životaschopné rybné hospodárstvo a nepriaznivým dosahom na rybárov i spotrebiteľov, ktorí musia platiť konečnú cenu za produkt, pričom zo zisku profitujú skôr veľké súkromné spoločnosti než malí rybári. Správe sa nedarí skutočne zohľadniť rôzne podmienky v jednotlivých členských štátoch EÚ a následne ani zabezpečiť potrebnú, náležite upravenú politiku.

Carlos Coelho (PPE), písomne. – (PT) Chcel by som zablahoželať pani Patrãoovej Nevesovej k vynikajúcej správe o reforme spoločnej politiky rybného hospodárstva. V roku 2002 sa identifikovali nespočetné

problémy v súvislosti so spoločnou politikou rybného hospodárstva, tie sa však teraz ešte zhoršili v dôsledku hospodárskej a energetickej krízy a ničivých vplyvov zmeny klímy. Ak má táto spoločná politika slúžiť záujmom moderného rybného hospodárstva, potrebuje zaviesť súbor dôkladných zmien, ktoré zabezpečia správnu rovnováhu medzi zachovaním zdrojov a životaschopnosťou odvetvia tým, že otvoria dvere novým systémom riadenia pre rôzne typy rybolovu v rámci EÚ.

Vítam záujem decentralizovať spoločnú politiku rybného hospodárstva a odstrániť z nej byrokráciu a regionalizovať riadenie rybného hospodárstva v medziach stanovených Lisabonskou zmluvou. Tiež vítam potrebu zabezpečiť, že úpravy sa prispôbia malému pobrežnému rybolovu a priemyselnému rybolovu pri rešpektovaní ekologických, hospodárskych a sociálnych požiadaviek. Chcel by som tiež zdôrazniť ochranu záujmov rybného hospodárstva Spoločenstva. To si však vyžaduje príslušné sledovanie zo strany národných vlád, pre ktoré by malo byť rybné hospodárstvo strategickou prioritou, aby sa zabezpečila hospodárska a sociálna životaschopnosť pobrežných komunít.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písomne. – (RO) Domnievam sa, že je potrebné vypracovať plány na riadenie a podporu dlhodobej obnovy populácie rýb pre všetky typy rybolovu a všetky geografické rybárske oblasti v rámci Európskej únie. Musia sa vziať do úvahy predovšetkým obrovské rozdiely, ktoré v Európe existujú z hľadiska rybolovu. Musí sa preniesť väčšia zodpovednosť na rybárske oblasti a musí sa zlepšiť tradičný systém kvót. Európa musí zaujať pevný spoločný postoj k riadeniu zdrojov v rybnom hospodárstve, ktorý bude zahŕňať kontinentálny a trhový rozmer tohto odvetvia, ako aj odvetvia výlovu a akvakultúry, v súlade s novou jednotnou námornou politikou Európskej únie a s jej záujmom o udržateľný rast v pobrežných regiónoch.

William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage a Paul Nuttall (EFD), písomne. – Správa síce poukazuje na spoločnú politiku rybného hospodárstva, ktorá je trochu menej hrozná než absurdnosť, ktorú máme dnes, odporúča však ponechať rybné hospodárstvo pod koristníckym riadením nedemokratickej a antidemokratickej „Európskej únie“ a z tohto dôvodu ju Strana za nezávislosť Spojeného kráľovstva (UKIP) nemôže podporiť.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za správu o zelenej knihe o reforme spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva, pretože obsahuje dôležité záväzky, ktoré nepochybne vylepšujú pôvodný návrh. Chcela by som zdôrazniť význam zavedenia ekologického a sociálneho prístupu v hľadaní nových systémov riadenia zdrojov rybného hospodárstva, ktoré doplnia súčasný systém založený na princípe relatívnej stability.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), písomne. – (SV) My švédski sociálni demokrati sme hlasovali proti správe o zelenej knihe a reforme politiky rybného hospodárstva EÚ. Väčšina Parlamentu odmietla uprednostniť ekologickú udržateľnosť a hlasovala za pozmeňujúci a dopĺňajúci návrh, v ktorom sa uvádza, že našu politiku voči krajinám mimo EÚ by mali ovládať záujmy európskeho rybného hospodárstva. Pokladáme to za neprijateľné, a preto sme sa rozhodli hlasovať proti. Sme tiež skeptickí, čo sa týka skutočnosti, že Európsky parlament chce poskytnúť viac peňazí na spoločnú politiku rybného hospodárstva – neželáme si, aby tu také niečo bolo zahrnuté, pokiaľ nie je účelom urobiť jasnú zmenu v tejto politike.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Chcel by som začať vyzdvihnutím vynikajúcej správy, ktorú vypracovala pani Patrãová Nevesová. Rybárske komunity v súčasnosti prechádzajú ťažkým obdobím, ktoré sa vyznačuje závažným zhoršením stavu populácie rýb. Toto zhoršenie má vplyv na dodávky potravín pre všetkých ľudí a na súdržnosť najvzdialenejších regiónov Európskej únie. Z tohto dôvodu je potrebný jednotný a komplexný prístup k reforme spoločnej politiky rybného hospodárstva.

Myslím si, že je nutné a nesmierne dôležité, aby sa Európska únia účinne zapájala do zabezpečovania lepších podmienok hospodárskej udržateľnosti pre rybárov v rámci, ktorý dokáže chrániť špecifické črty každého regiónu a ktorý uznáva, že pre remeselný rybolov je potrebný odlišný prístup. Za zdôraznenie stojí odporúčanie konkrétnych opatrení, ako je zníženie počtu sprostredkovateľov v reťazci medzi výrobcom a spotrebiteľom. Na druhej strane túto reformu nie je možné oddeliť od udržateľného využívania morských zdrojov v technickom a vedeckom procese hodnotenia, ktoré bolo dôkladne skontrolované a ktoré prispeje k upokojeniu odvetvia a bude mať vplyv na kvalitu a potravinovú bezpečnosť pre spotrebiteľov. V súvislosti so zmenou kapacity rybného hospodárstva by som chcel zdôrazniť vplyv modernizácie vybavenia na profesionálnu dôstojnosť a bezpečnosť rybárov v odvetví, kde sú bežné straty na životoch.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Zamietnutie predložených návrhov väčšinou Parlamentu odmietajúcich privatizáciu zdrojov rybolovu, naznačuje smer, ktorým sa pokúša ísť chystaná reforma SRP. Parlament nielenže nezamietol návrh Komisie na zavedenie vzniku práv (súkromného) vlastníctva na prístup k využívaniu verejného vlastníctva, on tiež otvára cestu k tomu, aby sa tento zámer uskutočnil oficiálne. To je voľba, ktorá nezaručí udržateľnosť zdrojov a nevyhnutne povedie ku koncentrácii činnosti medzi subjektmi s väčšou hospodárskou a finančnou silou v celej EÚ, čo vážne ohrozí malé, pobrežné rybolovy, ktoré v prípade Portugalska predstavujú 90 % flotily.

V správe sme zaznamenali určité pozitívne body, niektoré z nich zodpovedajú návrhom, ktoré sme predložili, ale nemôžeme si nevšimnúť, že celkovo si správa drží výrazne liberálny postoj, ktorý značne obmedzuje zvrchovanosť členských štátov nad svojimi morskými zdrojmi. Takisto neposkytuje úplnú odpoveď na jednu z hlavných otázok, ktoré stoja pred týmito odvetvím: príjmy za vykonanú prácu. Môžeme však zdôrazniť, že zamietnutie návrhov, ktoré sme predložili, má za cieľ zlepšenie marketingu v tomto odvetví, čo by zvýšilo odmeňovanie rybárov za prácu.

Marian Harkin (ALDE), písomne. – Podporujem rozšírenie pobrežných hraníc z 12 na 20 míľ ako jednu z kľúčových reforiem SRP. Taktiež musíme prestať so znehodnocovaním zraniteľných populácií. Je dôležité zachovať súčasný systém riadenia kvót a nepodporujem povinnú privatizáciu kvót.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písomne. – Správa obsahuje mnoho dobrých a významných prvkov a existuje všeobecná zhoda názorov, že centralizovaný, univerzálny model SRP bol katastrofou. Niekoľko pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, ktoré som predložil, bolo úspešných a tak správa uznáva relatívnu stabilitu, potrebu podnecovať snahy o ochranu prírody a to, že vnútroštátna kontrola v rámci dvanásťmíľovej zóny bola úspešná. Správa však ďalej tvrdí, že by sa mali prehodnotiť historické práva. Riadenie rybného hospodárstva sa musí vrátiť národom zaoberajúcim sa rybolovom; tieto rybárske národy nesmú stratiť svoje historické práva. Preto som hlasoval proti správe, ktorá vyzýva na útok na tieto základné tradičné práva prístupu k populácii rýb.

Elisabeth Köstinger (PPE), písomne. – (DE) Úplnú a komplexnú reformu spoločnej politiky rybného hospodárstva (SRP) treba privítať najmä vzhľadom na udržateľné riadenie zdrojov rýb. Je potrebné ju umožniť spresnením a štandardizáciou rámcových podmienok, lepšou kontrolou zo strany členských štátov a zjednodušením rozhodovacieho systému. Aj keď Rakúsko, vnútrozemského štátu, sa to priamo netýka, neustále rastúca spotreba morských rýb ovplyvňuje rybolov. Potrebujeme praktické a účinné riešenia, ktoré odvetviu poskytnú základ pre dostatočnú životaschopnosť dobrými podmienkami zásob, zabezpečia dodávky spotrebiteľom a zároveň zaručia zachovanie druhovej diverzity a ochranu morského ekosystému ako celku.

Isabella Lövin (Verts/ALE), písomne. – Táto správa je rozsiahly dokument, ktorý pokrýva všetky aspekty SRP od akvakultúry po rybolov, od Baltského mora po dohody o rybolove s krajinami tretieho sveta. Zelení sa tešia z mnohých pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov k správe, ktorých prijatie sa nám podarilo dosiahnuť. Sú to napríklad základné zásady požiadaviek na udržateľnosť na tých, ktorí budú mať právo loviť ryby, a požiadaviek posudzovania vplyvu vykonávania rybolovu na životné prostredie, vyhlásenie, že EÚ by nemala konkurovať miestnym rybárom na základe dohôd o rybolove, ale mohla by loviť len z prebytku rýb, a tiež návrh všetkým európskym inštitúciám dať nezákonný rybolov na prvé miesta medzinárodného programu na všetkých patričných fórach, aby sa chránili oceány, ako aj bezpečnosť potravín. Bohužiaľ, v konečnom znení textu bolo schválených aj niekoľko úplne neprijateľných a protirečivých odsekov, ako je napríklad to, že cieľom vonkajších častí SRP je chrániť a podporovať záujmy európskeho rybného hospodárstva, že ekologická udržateľnosť by nemala mať prednosť pred sociálnou a hospodárskou udržateľnosťou a že všetky oblasti politiky by mali prispievať k splneniu cieľov SRP. Preto skupina Zelených nemohla správu podporiť, ale zdržala sa hlasovania.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Spoločná politika rybného hospodárstva, ktorá bola naposledy revidovaná v roku 2002, ešte nie je dostačujúca na to, aby prestala zvrtať v tomto citlivom odvetví. Z tohto dôvodu je nutné analyzovať nové faktory, ktoré odvetvie ovplyvňujú, a nájsť nové riešenia, vďaka ktorým bude úplne životaschopné najmä z hospodárskeho a sociálneho hľadiska i z hľadiska životného prostredia. Preto odporúčam, aby sa prijali nové opatrenia, ktoré odvetviu rybného hospodárstva umožnia dostať sa zo súčasnej nebezpečnej situácie.

Rybné hospodárstvo je v EÚ veľmi dôležité. Preto je absolútne nevyhnutné, aby nová SRP zohľadňovala racionálne a zodpovedné riadenie zdrojov a aby sa zaoberala ochranou morských zdrojov a zachovaním spôsobu života tých, ktorí sa vždy živili rybolovom. Nová SRP musí byť schopná riešiť problémy produktivity v tomto odvetví, stabilizovať trhy a zabezpečiť dobrú životnú úroveň pre rodiny, ktoré sú od tohto odvetvia

závislé. Toto odvetvie by sa malo analyzovať ako celok, nie po častiach, aby sme mohli všetky jeho problémy a zvráty spojiť a vyriešiť ich k spokojnosti všetkých zainteresovaných a aby sme mohli prekonať hlavné problémy, ktoré ho postihujú: nadmerný rybolov, nadmernú kapacitu, nadmerné investovanie a plytvanie.

Andreas Mölzer (NI), písomne. – (DE) Treba uvítať, že rybárstvo má v Európe dlhú tradíciu a, dúfajme, že aj v budúcnosti bude mať. Vývoj v niekoľkých posledných rokoch nepochybne naznačuje, že práca v tomto odvetví hospodárstva sa stáva podstatne menej atraktívnou. Dôvodom je to, že skupiny spoločností s hromadami rybích produktov tlačia maloobchodné ceny nadol natoľko, že malé rybolovné podniky im nemôžu konkurovať. Výsledkom týchto okolností je, že sa toto odvetvie čoraz viac stáva doménou pracovníkov z tretích krajín. Na základe skutočnosti, že sa tento návrh uznesenia v dostatočnej miere nezaobrá touto otázkou, hlasoval som proti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Zdržal som sa záverečného hlasovania o správe pani Patrãoovej Nevesovej, pretože obsahuje pozitívne i negatívne odseky. Súhlasím s tým, že prioritný prístup by mali dostať tí, ktorí lovia spôsobom najudržateľnejším z hľadiska životného prostredia, z čoho vyplýva menej odpadu, viac pracovných miest a menšia spotreba energie, a zdôrazňuje, že právo rybolovu musí byť založené skôr na ekologických a sociálnych kritériách než na tom, kto chytil najviac rýb pred tridsiatimi rokmi. Práve roky nadmerného rybolovu viedli k súčasnej krízovej situácii, a teda je absurdné nechať tie isté flotily pokračovať v ničení. Medzi ďalšie pozitívne body patrí stanovenie ekologickej udržateľnosti ako základného predpokladu SRP a uznanie, že flotily EÚ už nesmú nadmerne loviť vo vodách rozvojových krajín. Nanešťastie sú v správe aj menej konštruktívne myšlienky, ako napríklad odmietnutie uznania zhubného vplyvu dotácií. Správa tiež vyhlasuje, že SRP je v EÚ dominantnou politikou a že politika ochrany životného prostredia a rozvojová politika sú jej podriadené. Práve tento postoj „udržať rybné hospodárstvo za každú cenu“ viedol k ničeniu morského ekosystému a rybárskych komunít od neho závislých.

Britta Reimers (ALDE), písomne. – (DE) Nemeckí členovia Skupiny Aliancie liberálov a demokratov za Európu hlasovali inak než skupina ako celok v dvoch bodoch. Prvý sa týka pozmeňujúceho a dopĺňajúceho návrhu 3 od Skupiny zelených/Európskej slobodnej aliancie. Členovia Slobodnej demokratickej strany (FDP) hlasovali proti, pretože radikálny prenos právomocí v oblasti politiky rybného hospodárstva, ako je požadovaný v návrhu, s presunom právomocí a zodpovednosti na členské štáty a na miestne orgány s rozhodovacou právomocou nie je možné zosúladiť so spoločnou európskou politikou rybného hospodárstva. Ide pritom práve o to, aby sa hľadali spoločné perspektívne riešenia na úrovni EÚ. Členovia FDP podporili pozmeňujúci a dopĺňajúci návrh 33, pretože súhlasí s dôležitou zásadou relatívnej stability, ktorá je pre Nemcov významná. To sa týka základu pre rozdeľovanie kvót.

Frédérique Ries (ALDE), písomne. – (FR) Európske rybné hospodárstvo pláva v nepokojných vodách: populácia rýb prudko klesá, 400 000 európskych rybárov a ich rodín sa obáva o svoju budúcnosť a premýšľa o účinnosti spoločnej rybárskej politiky (SRP), ktorá im až doteraz poskytovala ochrannú sieť.

Vzhľadom na identifikované štrukturálne problémy, konkrétne nadmerný rybolov, nedostatočné investície, nadmernú kapacitu rybárskej flotily a odpad (koľko ton rýb sa každý deň odhadzuje do mora, pretože nie sú vhodné na konzumáciu?), musí byť reforma SRP hlavnou prioritou. Je jasné, že každá reforma musí brať do úvahy individuálne črty rôznych rybolovných oblastí a za každú cenu sa vyhnúť univerzálnemu modelu riadenia. Techniky rybolovu a plavidlá používané v Severnom mori sú celkom odlišné od tých, ktoré sa používajú v Gaskonskom zálive. To je dôvod, prečo má Komisiou navrhnutá reforma založená na regionalizácii a prijatá Parlamentom dnes popoludní zásadný význam.

Zodpovedná politika musí brať do úvahy aj skutočnosť vyjadrenú číslami: EÚ sa na celosvetovej produkcii rýb podieľa približne 4,5 % a netúži sa stať v tomto odvetví gigantom. To je ďalší dôvod, prečo si musíme zvoliť inovatívne a trvalo udržateľné rybné hospodárstvo malého rozsahu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písomne. – Zelená kniha Komisie o tejto otázke bola zatracujúcim obvinením a čestným priznaním toho, že spoločná politika rybného hospodárstva nefungovala. Práve naopak, prispela k množstvu problémov, ktoré majú naďalej hospodársky, sociálny a environmentálny vplyv. Len pred dvoma týždňami tento Parlament hlasoval za pozastavenie medzinárodného obchodu s tuniakom modroplutvým z dôvodu kriticky nízkeho stavu populácie – táto situácia je ďalším dôkazom, že súčasná úroveň rybolovu je neudržateľná a má vážne následky pre biodiverzitu a budúcnosť odvetvia rybárstva. Musíme si uvedomiť, že potrebujeme nový prístup. Decentralizovaná politika s väčším množstvom finančných prostriedkov umožní odlišným regiónom prispôbiť sa a reagovať na svoju vlastnú situáciu – niečo také pri predošlej politike riadenia z centra nebolo možné. Malo by to viesť k lepšiemu riadeniu zásob a malo by to mať pozitívny vplyv na morské prostredie. Plne podporujem záväzok Komisie vo vzťahu k celkovej a zásadnej reforme

náležite podporovanej Výborom pre rybné hospodárstvo. Je nesmierne dôležité konať tak, aby sme zabezpečili, že Európska únia bude uskutočňovať naozaj udržateľnú politiku rybného hospodárstva s cieľom dlhodobu ochraňovať zásoby, prostredie a pracovné miesta v Európe.

Peter Skinner (S&D), písomne. – Podporil som navrhované pozmeňujúce a doplňujúce návrhy na zmenu spoločnej politiky rybného hospodárstva spôsobom, ktorý by ukončil niektoré z už existujúcich deformácií.

Zvýšenie financovania obnovy flotíl alebo centrálné určovanie cien za ryby sú mimoriadne deformujúce a počítajú so zvýšeným využívaním dotácií.

Rybári v Spojenom kráľovstve, najmä v desaťmetroch lodí pozdĺž južného pobrežia, sú často vážne postihnutí nerovnováhou kvót a dotácií pre iné národné rybárske flotily. Poslanec za volebné obvody Hastings a Rye Mike Foster ma upozornil na potrebu agentúry pre morský rybolov a na to, že Komisia musí ukončiť diskriminačné a deštruktívne praktiky, hlavne pri love tresky pozdĺž južného pobrežia Spojeného kráľovstva a najmä v jeho volebnom obvode Hastings a Rye, ktorý obaja zastupujeme.

Bart Staes (Verts/ALE), písomne. – (NL) Zdržal som sa hlasovania o správe o spoločnej politike v oblasti rybného hospodárstva, pretože obsahuje príliš veľa bodov, ktoré sú nielen v rozpore s množstvom iných bodov v tejto správe, ale tiež odporujú môjmu politickému pohľadu na európsku politiku rybného hospodárstva. Na jednej strane správa hovorí, že európske rybárske flotily už nesmú nadmerne loviť vo vodách rozvojových krajín, ale na druhej strane hovorí, že spoločná rybárska politika má vždy prednosť pred politikou environmentálnou a rozvojovou. Tento postoj je očividne v rozpore s článkom 208 Lisabonskej zmluvy, ktorý stanovuje, že naša zahraničná politika nesmie podkopávať rozvojové ciele chudobných krajín. Z politiky navrhovanej Parlamentom má celkom určite prospech Európa, ale mimo európskych vôd Európa bráni len svoje vlastné rybárske flotily a nie miestnu populáciu rýb a miestnych rybárov. Skupina zelených/Európska slobodná aliancia sa preto zdržala hlasovania. Okrem toho, zatiaľ čo správa uznáva, že existuje vážny problém nadmerného rybolovu a že trvalá udržateľnosť musí predstavovať východiskový bod politiky, neprípúšťa, že kapacita flotíl a systémy dotácií a kvót sú koreňom tohto problému. Toto vysvetľuje naše zdržanie sa hlasovania.

Nuno Teixeira (PPE), písomne. – (PT) Správa o zelenej knihe o reforme spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva, ktorú sme dnes prijali, reviduje hospodárske, sociálne a environmentálne aspekty tejto politiky s cieľom nanovo definovať prístup k riešeniu pretrvávajúcich problémov v tomto odvetví. Chcel by som znovu zopakovať, že priority ako vyššia efektívnosť v riadení zdrojov rybného hospodárstva a stratégia finančnej podpory pre tých, ktorí pracujú v tomto odvetví, spolu so zárukou trvalej udržateľnosti v odvetví prostredníctvom zachovania druhov sú podstatou tejto reformy a musia sa vykonávať na regionálnej úrovni. Tento dokument trvá na reformách potrebných pre rybné hospodárstvo, ktoré sú nesmierne dôležité v najvzdialenejších regiónoch, najmä na Madeire, kde je táto činnosť veľmi dôležitá pre miestny rozvoj a pre život miestneho obyvateľstva.

Chcel by som znovu zdôrazniť myšlienky v správe týkajúce sa aktívnejšej účasti rôznych aktérov na národnej, regionálnej a miestnej úrovni, pokiaľ ide o vykonávanie a technické opatrenia, ktoré treba prijať v odvetví rybného hospodárstva. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov som hlasoval za túto správu, ktorá bude predstavovať začiatok novej etapy spoločnej európskej politiky rybného hospodárstva.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písomne. – (FR) Hlasovala som proti správe pani Patrãovej Nevesovej, pretože odmieta pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktorých úmyslom je vytvoriť rovnováhu medzi environmentálnymi záujmami a zachovaním remeselného rybolovu.

Vyslovujem aj poľutovanie nad odmietnutím pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov vyzývajúcich na nadviazanie obsiahleho dialógu s rybármi pred touto reformou.

Na základe týchto skutočností si neviem predstaviť, ako bude možné zaviesť reformu, ktorá je prijateľná pre rybárov a ktorá robí to, čo treba urobiť na zachovanie spoločnej politiky rybného hospodárstva hodnej svojho mena.

Predseda júci. – Zápisnica z tohto rokovania bude Parlamentu predložená na schválenie na začiatku nasledujúceho rokovania. Ak nie sú žiadne námietky, návrhy prijaté na dnešnom rokovaní okamžite odovzdám osobám a agentúram, ktorým sú určené.

10. Opravy hlasovania a zámery pri hlasovaní: pozri zápisnicu

11. Zaslánie textov prijatých počas rokovania: pozri zápisnicu

12. Termíny nasledujúcich rokovaní: pozri zápisnicu

13. Prerušenie zasadania

(Rokovanie sa skončilo o 12.50 hod.)